

BERXWEDAN

HER TİŞT Jİ BO ENİYA RİZGARİYA NETEWA KURDİSTAN

Sayı 32 / Mart 1987 / 2.50.-DM

ERNK'nin İlan Edilişinin 3. Yılında

HALKIMIZ NEWROZ'U ZAFER NARALARIYLA KARŞILIYOR

- Kürdistan Halk Kurtuluş Ordusu'nun Balyozu Türk Sömürgecilerinin Beynini Aralıksız Dövüyor
- Faşist-Sömürgeci Düşman Can Havliyle Kürdistan Köylerini Bombalıyor

- Karadan ve havadan gerilla üslerine yaklaşmayı deneyen faşist ordu sürüleri geri püskürtüldü. Yoğun çarpışmalar sürüyor, sömürgeci güçler gerilla bölgesine giremiyor.
- Faşist Türk sömürgecilerinin giriştiği hava saldırısı kendi teşhir ve tecritinden başka sonuç vermedi. Birçok devlet bu vahşeti kınayan açıklamalar yaptı. Dünya KUKM'ni konuşuyor.
- Eruh, Uludere, Eğil, Ceylanpınar, Nusaybin, Cizre ve Doğubeyazıt'ta gerçekleştirilen gerilla eylemlerinde 40'tan fazla asker, MIT görevlisi ve çete öldürüldü. Çok sayıda yaralı var. Ceylanpınar'da 250 traktör ateşe verilerek, sömürgecilere milyarlarca liralık zarar verdirildi.

Şimdiye kadar süren çarpışmalarda kurtuluş ordusu kuvvetleri hiçbir kayıp vermedi.

HABERLER İKİNCİ SAYFADA

YURT DIŞINDA NEWROZ KAMPANYASI

- **Avrupa'nın 12 Ülkesinde Gerçekleştirilen 50'den Çok Eyleme Onbinlerce Yurtsever Katıldı**
- **Sömürgeci Türk Devletini Dıştan da Sıkıştıran Direniş Eylemleri Gelişerek Sürüyor**

ERNK yanlısı binlerce Kürdistanlı tarafından 17 Şubat 1987 tarihinden itibaren aralıksız olarak birçok Avrupa ülkesinde yapılan eylemlerle sömürgeci-faşist Türk devletinin özel savaş yöntemleri; halkı göçe zorlama, idam cezaları, operasyon ve tutuklamalar, TC'nin Güney Kürdistan saldırısı, İsveç devletinin KUKM'ne yönelik saldırıları protesto edilerek, Adana cezaevinde ve İsveç'te başlatılan açlık grevleriyle dayanışmada bulunuldu. Ülkede silahlı kurtuluş kuvvetlerimizin barbar işgalci güçlere karşı verdiği kutsal savaşa ülke dışında yaşayan yurtseverler de tüm güçleriyle destek oldular. Yakın geçmişte başta Uludere, Eruh, Şırnak, Hakkari, Ceylanpınar, Nusaybin, Dicle ve Midyat olmak üzere Kürdistan'ın dört bir tarafından yükseltilen devrimci intikam eylemleri Avrupa'da binlerce Kürdistanlı yurtseverin katıldığı, yürüyüş, basın toplantıları, işgal, gece vb. gösterilerle desteklenerek, düşman Avrupa'da da sıkıştırılmaya devam edildi.

ERNK Avrupa Temsilciliği: İsveç Yönetiminin KUKM'ne Yönelik Politikası İflas Etmiştir.

17 Şubat 1987 tarihinde Bonn'da FEYKA-KURDİSTAN'ın düzenlediği ERNK Avrupa Temsilciliğinin konuşmacı olarak katıldığı bir basın toplantısı düzenlendi. Toplantıda faşist sömürgeci Türk devletinin son özel savaş uygulamaları ile İsveç yönetiminin Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine yönelik saldırı, komplo ve provokasyonları protesto edilerek, ilerici insanlığa gelişmeler doğru bir şekilde aktarıldı. ERNK Avrupa Temsilciliği adına yapılan konuşmada TC'nin son saldırıları kısaca belirtildikten sonra İsveç yönetiminin provokasyon ve saldırılarına değinilerek İsveç yönetiminin KUKM'ne yönelik politikası

Devamı 5. sayfada

ERNK SAVAŞÇISI AHMET AYDIN MÜNİH'DE KATLEDİLDİ

Anısını Ulusal Direniş Mücadelemizi Yükselterek Yaşatacağız

Faşist Türk sömürgeciliğini her gün ölüme daha da yaklaştıran devrimci direniş mücadelemiz karşısında düşman ihanetçilere yeniden dört elle sarılıyor. Kürdistan'da ajan-milis çeteleri silahlandırıp gerillanın karşısına çıkarırken, yurt dışında da bunun siyasi maskeli biçimi olan hain-uşak takımını harekete geçiriyor. İşte kendine ÖY diyen gücün önderliğindeki bu hain-uşak bloku tarafından, halkımızın yiğit bir evladı, Cephemizin kahraman savaşçısı Ahmet AYDIN, 7 Mart 1987 günü Münih'de kurşunlanarak katledildi.

Birlik İsyan ve Direniş Geleneğimiz NEWROZ COŞKU İLE KUTLANIYOR

8 Yerde Yapılan Gecelere 8000 Kişi Katıldı

Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinde yeni bir atılımı ifade eden '87 baharı ülke zemininde düşmana peşpeşe vurulan isabetli darbelerle daha da anlam kazanmakta, yurtsever kitlelerin mücadele saflarında yer almalarını hızlandırmaktadır.

Bunun derin etkisini yaşayan Avrupa'daki yurtsever Kürdistanlılar ise daha çok mücadeleye sahip çıkıp ve ulusal kurtuluşçu görevlere sarılarak '87 Bahar Atılımını selamlamaktadır. Avrupa'nın yirmiye yakın yerleşim alanında kutlanmaya devam eden "Newroz, Birlik, İsyan ve Direniş Geceleri"ne olan ilgi bunun açık kanıtıdır.

Ancak binbir zorluk ve dökülen kanlar pahasına kazanılan bu mevzileri gören bazı reformist ve teslimiyetçi hain güçler dökülen kanlar ve çekilen zorluklar temelinde yaratılan bu değeri sömürerek kendi insanlık dışı yaşamlarını örgütlemek istemektedirler. Oysa bu güçler bırakalım halkımızın adına konuşmayı ondan biri olma sıfatını dahi çoktan yitirmiş durumda olan, mücadeleye sırt çevirmiş asalaklardır. Sözkonusu güçler de şunu çok iyi bilmektedirler ki halkın acı ve ız-

Devamı 7. sayfada

Vahşi Türk Sömürgecileri İnsanlarımızın Kanına Doymuyor

Pirinçlik ve Ceylanpınar'da İki Yurtsever İşkence İle Katledildi

Çağımız insanlığı adına bir utanç vesilesi durumuna gelmiş bulunan vahşi Türk sömürgecileri, insanlarımızın kanına bir türlü doymamakta; TC devleti halkımıza karşı işlediği insanlık suçlarına her geçen gün bir yenisini eklemektedir. Bir yandan büyük bir utanmazlık örneği sergileyerek, "halkın güvenliğini sağlamak" gerekçesiyle Kürdistan'ı kışla ve karakollarla donatırken; öte yandan "güvenliğini sağlıyorum" dediği kişileri, eli-kolu bağlı ve savunmasız bir halde en vahşi işkencelere maruz bırakarak katletmektedir. Genç-yaşlı,

Devamı 4. sayfada

Halkımız Sürgüne Direnişle Karşılık Veriyor

Kürdistan Ulusal Direniş Mücadelesinin her geçen gün daha da kitleselleşmesi ve özellikle son dönemlerde Kürdistan Halk Kurtuluş Ordu-

Devamı 4. sayfada

HALKIMIZ YENİ BİR NEWROZ'U ZAFER NARALARIYLA KARŞILIYOR

Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi-ERNK- ilan edilişinin 3. yılına girerken, ulusal direniş savaşımızın yakıcı alevleri Kürdistan'ın dört bir yanını sarmaktadır. Halkımızın yüzyıllar boyunca vahşi zulüm ve baskılar altında bilenen kini ve öfkesi görkemli bir biçimde patlamakta ve 1987 Newroz'u, Kürdistan halkının ve onun ulusal kurtuluş mücadelesindeki şanlı önderi PKK'nin kahramanlığına tanık olmaktadır.

Bugün ülkemiz Kürdistan'da kutsal direniş savaşımızın varmış olduğu düzey; Cephemizin, gerek ülkede gerekse yurt dışında Kürdistanlı yurtseverlerin yaşadığı alanlarda gençlik, kadın, işçi vb. birliklerle ete-kemiğe bürünmesi; yine, Kürdistan Halk Kurtuluş Ordusu (ARGK)'nun, ülkemizin yüce doruklarında ve engin ovalarında konumlanmış bulunan yüzlerce kişilik gerilla gruplarının şahsında somut bir gerçekliğe dönüşmesi, tüm bunlar modern ulusal kurtuluş mücadelemizin öncüsü partimiz PKK'nin III. Kongre kararlarının pratiğe etkince yansıtılmasını ifade etmektedir.

İşte bu güçlü kararların hayata geçirilmesinin ilk adımlarıdır ki, faşist Türk sömürgecileri varını-yoğunu ortaya koyarak önlemeye çalışmakta, bu amaçla "Bölücülüğe Karşı Milli Birlik ve Beraberlik" adıyla iktidarı-muhalefeti, eski-yeni politikacıları, sağcısı-'sol'cusu, sözde devrimci ve demokratıyla tüm sömürücü, işbirlikçi, tasfiyeci, ihanetçi kesimleri faşizmin kara bayrağı altında bir araya getirip savaştırmasına rağmen hiçbir sonuç alamayan TC'yi yıkımla burun buruna getirmiş bulunmaktadır.

Evet, içerisinde bulunduğumuz şu günlerde Kürdistan'da savaş tüm şiddetiyle sürerken, dünya; insan iradesi ve inanç gücünün en modern teknikleri bile altetmesine bir kere daha tanık olmaktadır.

Devrimci kurtuluş kuvvetlerimizin peşpeşe gerçekleştirdiği başarılı eylemlerin ardından ayağının altındaki zeminin giderek daha hızlı kaydığını dehşetle farkeden Türk sömürgecileri, bu nedenle tüm teknik ve insan gücünü bir anda savaşa sürmekte tereddüt etmedi. Fakat buna rağmen gerillanın kahredici darbeler vurmasını önleyemeyen sömürgeciler, bu ruh halinin verdiği çılgınlıkla havalandırdığı savaş uçaklarıyla Güney ve Kuzey'deki köyleri bombalayarak sivil katliamına giriştiler. Kuşkusuz faşist rejimin, gerek özel birlikleri ve kara-hava kuvvetleriyle gücünü bir anda savaşa sürmesi, gerekse birçok ülke ve kuruluşun ve dünya ilerici kamuoyunun tepkisine yol açan, uluslararası savaş kurallarına aykırı -İsrailvari- girişimlere başvurması, uzun vadede, kendi nihai yenilgisini hızlandırıcı bir rol oynamıştır. Nitekim daha bugünden, tüm yalan beyanlarına karşılık düşman apaçık bir yenilgi yaşamaktadır. Bunca gücü savaşa sürmesine karşılık savaşta kaybettiği insiyatifi geri kazanmak şurda kalsın, gerilladan her gün savaşın en sıcak alanlarında bile darbe üstüne darbe yemekten kurtulamamaktadır.

Artık faşist rejimin demagojilerine inanan yok. Devrimci kurtuluş kuvvetlerimizle düşman birlikleri arasında savaş yer yer şiddetli çarpışmalarla sürmektedir. Özellikle 22 Şubat tarihinde gerçekleştirilen Taşdelen eyleminden sonra çarpışmalar daha da yoğunlaştı. Yüzbinlercesi çakal sürüleri gibi Kürdistan'a üşüşen sömürgeci ordu birlikleri gerilla üslerine tüm uğraşlarına rağmen giremiyor. Birçok kez karadan ve havadan özel birliklerle böylesi bir denemeye kalkışan düşman, her seferinde gerillanın etkin ateşiyle karşılaştı ve önemli kayıplar vererek geri püskürtüldü. Ancak faşist rejim kayıplarını -özellikle askeri kayıplarını- çok gizli tutmaktadır.

Öte yandan halkla bütünleşerek büyük bir destek sağlayan gerillanın kahramanca savaşarak düşmana ağır kayıplar verdirmesi, halkın güven ve desteğini her geçen gün arttırmakta ve sömürgeciler bu desteği kesmek için olmadık yol ve yöntemlere başvurmaktadır. Bu amaçla savaşın yoğun olduğu alanlarda sömürgeciler tarafından bütün köylülerin kimlikleri ellerinden alınmış ve köylerin dışına adım atılması dahi yasaklanmıştır.

Her şeye rağmen devrimci direniş mücadelemiz gelişip güçlenerek sürüyor ve halkımız Newroz'u şanına yaraşır bir kahramanlıkla ve zafer naralarıyla karşılıyor.

ERUH'TA ÇETELERİN TOPLANTISI BASILDI: 2 ÖLÜ, 4 YARALI

Son dönemde hain-milis çeteciliğe, devrimci kurtuluş kuvvetlerimiz tarafından ağır kayıplar verdirilmesi bu hainleri can telaşına düşürdü. Sömürgeci-faşist devlet yetkilileriyle sık sık biraraya gelerek halkımızın kin ve öfkesinden, gerilla birliklerimizin kahredici darbelerinden nasıl kurtulacaklarının yol ve yöntemlerini araştırmaktadırlar. İşte bu amaçla yapılan toplantılardan birisi de, Siirt'in Eruh ilçesine bağlı Çimencik köyünde gerçekleştirilmek istenir.

19 Şubat 1987 tarihinde, halk düşmanı ve çete örgütleyicisi Çimencik köyü muhtarı hain Tahir Örgen'in evinde yapılacak olan bu toplantı hakkında önceden istihbarat alan ARGK'ye bağlı bir gerilla birliğimiz bir baskın düzenleyerek hain-çetelere hakkettikleri dersi vermiştir. Kurtuluş kuvvetlerimiz tarafından gerçekleştirilen ani ve etkin baskın sonucunda, düşmandan aldıkları silahlarla halkımıza karşı suç işleyen bu hainlerden 2'si öldürülmüş 4'ü de ağır yaralanmıştır.

Ulusal kurtuluş mücadelemizin en çok geliştiği alanlardan biri olan ve 15 Ağustos 1984 tarihinde adı tüm dünyaya yayılan Eruh, aynı zamanda düşmanın da en çok yöneldiği alanlardan birisi oldu. Yöre halkının büyük bir çoğunluğu ulusal kurtuluş mücadelemizi kendi öz davası olarak benimseyip her türlü maddi-manevi yardımı sağlarken; birkaç satılık unsur da sömürgeci düşmanla en aşağılık işbirliklerine girerek halkımıza ve ülkemize düşman bir konuma geldiler. TC'nin bu üç-beş satılık ruhlu hain aracılığıyla alanda örgütlediği çetecilik ise, esas olarak halkımızın yiğitilik sembolü AGİT yoldaşın pratik önderliğinde gerçekleştirilen 1986 Bahar Atılımı ile işlemez kılındı. Birçoğu ikna edilerek ellerine tutuşturulan silahları düşmana geri vermeleri sağlanırken iflah olmazları ise hakkettikleri cezalara çarptırılarak etkisizleştirildi. Düşman her yolu deneyerek ve ne pahasına olursa olsun çeteciliği yaşatmaya çalışırken, kurtuluş kuvvetlerimiz de bu hain yapıyı tümden çökertmeye ve yok etmeye kararlı olduğunu bu son eylemde de bir kere daha ortaya koymuştur. Son olayda şerefsiz bir ölümle cezalandırılanlardan birisi çetebaşı muhtarın kardeşi Ahmet Örgen olduğu, ağır yaralananların ise Hasan Örgen, Hüsamettin Gök, Resul Bakır ve Ali Akıncı adındaki milis çeteler olduğu bildirilmektedir. Halk tarafından sevinçle karşılanan bu eylemde birliğimiz kayıp vermeden üssüne dönmüştür.

Taşdelen Operasyonu Sömürgecileri Çılgına Çevirdi

İFLAH OLMAZ HAİN-ÇETELERE AĞIR DARBE: 14 ÖLÜ; 9 YARALI

1987 yılının başlarından bu yana başarıyla sürdürülen Devrimci Kış Taarruzu'nun önemli halkalarından birisi de Hakkari'nin Uludere ilçisine bağlı Taşdelen köyünde gerçekleştirilen devrimci operasyonla yaşandı. Bu köyde yaşamakta olan iflah olmaz çetelere yönelik olarak gerçekleştirilen geniş operasyonda 14 kişi öldü, 9 kişi de ağır yaralandı.

Ocak ayında yaşanan yoğun eylemlilikle Uludere'nin Kıror köyünde, İdil'de, Midyat'ta devrimci kutuluş kuvvetlerimizden peşpeşe etkin darbeler alan faşist Türk sömürgecileri savaş alanına, öteden beri var olan güçlerine ilaveten çok sayıda yeni birlikler yığdı. Faşist ordu sürüleri, kontr-gerilla birlikleri ve "özel vurucu tim" dedikleri hayvanlaştırılmış robot sürülerini her türlü zırhlı ve motorize araçlarla, helikopter ve fantom filolarıyla donatarak savaş alanlarında yeniden konumlandırdı. Büyük bir "seyyar askeri hastane"yle birlikte "harekat üssü"nü de Şırnak'a taşıyarak, "eşkıyanın sınır ötesine kaçtığı"nı ve "Devletin duruma tam anlamıyla hakim olduğunu" ilan etti. Faşist generaller çetesi atıp-tutmayla, yuzbinlerce ordu sürülerini Kürdistan'a yığmayla ve halkımızın üzerinde terör estirmeyle gerillayı da ürkütüp sindirebileceğini sandı. Fakat çok geçmeden nasıl feci bir yanılgıya düştüğünü anladı. Zira devrimci kurtuluş birliklerimizin bu kez Uludere'nin Taşdelen köyünde patlayan gür sesi, tüm dünyaya Kürdistan halkının, kurtuluşu için topyekün ayağa kalkacağı günlerin yakın olduğunu ilan ederken; faşist sömürgeci rejimin temsilcileri bu onurlu sesin karşısında tam bir şaşkınlığa uğrayarak adeta çılgına döndüler. Edinilen bilgilere göre eylemin gerçekleşmesi şu şekilde oldu:

22 Şubat tarihinde Taşdelen köyüne gelen silahlı kurtuluş güçlerimiz giriş-çıkışları denetim altına aldıktan sonra gruplar halinde köye girdiler. Bu köyde oturan birkaç hain ajan, öteden beri yurtsever halkı ve devrimcileri ihbar ettiklerinden yöre halkının büyük oranda nefretini kazanmıştı. Bir süreden beri ise düşmandan aldıkları silahlarla iyice azgınlaşan bu uşak çetelerin cezalandırılması için halk sürekli devrimcilere başvurarak israrda bulunuyordu. Gerçekten de devrimcilerin tüm sabırlı uğraşlarına rağmen uşaklıktan ve milislikten vazgeçmeyen bu çapulcular mevcut konumlarıyla mücalemize ayakbağı oluyor, engel teşkil ediyordu. Köye giren gerilla gruplarının hedeflediği evler, işte bu iflah olmaz ajan-milis çetelerin evleriydi. Ve tespit edilen hedefler bir anda etkin bir ateş altına alınarak imha edildi. Önceleri ne olup-bittiğini pek anlayamadıkları için, silah sesleri üzerine evlerine kapanan köylüler, daha sonra gelenlerin partizanlar olduğunu anlayınca, gözlerinde kurtuluş umudunun parıltıları ve yüreklerinde tarifsiz bir sevinçle dışarı çıkarak partizanların konuşmalarını ilgi ile dinlediler.

Kürdistan böyle yapar!

Hain-milis çeteler ve yakınlarından oluşan 14 kişinin öldüğü ve 9 kişinin de yaralandığı bu eylem faşist Türk sömürgecilerinin yalandan örülmüş şatolarını yerle bir ederken, ulusal kurtuluşçu irademizin ve Halk Kurtuluş Ordumuzun gücünün de en somut kanıtı oldu.

TC'nin Hava Saldırılarına Misilleme

Diyarbakır'da Jandarma Karakolu Yerle Bir Edildi

2 Mart 1987 tarihinde, devrimci kurtuluş kuvvetlerimiz tarafından Diyarbakır merkezine bağlı Eğil jandarma karakoluna bir baskın düzenlendi. Faşist Türk devletinin "kahraman mehmetçik"(!)leri, karşısında Kürdistan gerillasını görünce neye uğradığını şaşırarak karşılıkta dahi bulunamadı. Kurtuluş güçlerimizin yoğun ateşiyle adeta kalbura çevrilerek bir beton yığını haline getirilen sömürgeci karakolda bulunan askerlerin büyük bir çoğunluğu öldü, ya da yaralandı. Faşist devlet yetkilileri saldırıda 1 askerin öldüğünü ve 3 askerin yaralandığını açıkladıysa da, yöreden gelen haberlerde ölü ve yaralı sayısının çok daha fazla olduğu bildiriliyor.

Devrimci kurtuluş güçlerimizin gerçekleştirdiği her eylemde olduğu gibi, Diyarbakır'daki jandarma karakoluna yönelik bu son eylemle de; halkımızla sömürgeciler arasında olanca şiddetiyle süren savaşın nasıl seyrettiğini, hangi tarafın lehine ya da aleyhine işlediğini, kısacası kimin güçlü, kimin güçsüz, zayıf ve çürümüş olduğunu çok açık bir biçimde görebilmek olanaklı. Hele hele faşist rejimin en yetkili ağızlarının, sürekli tekrarlayıp durdukları "sınıra yakın yerlerde eylem yapıp sınır ötesine kaçıyorlar", ya da "bölücüler çocukları öldürüyorlar" vb. sözleri hatırlanacak olursa, Diyarbakır'daki eylemin ortaya çıkardığı çarpıcı gerçekler daha iyi anlaşılacaktır. Evet, Diyarbakır'da, yani Kürdistan'ın bu merkezi alanında ve sınırların yüzlerce kilometre uzağında gerçekleştirilen eylem tek başına bile sömürgecilerin tüm demagojilerini yıkabilecek niteliktedir. Gerillanın içerde mi dışarda mı olduğunu artık anlamayanın kaldığını mı sanıyorlar?

Öte yandan çirkin suratlarını saklamak amacıyla, "bölücüler", "teröristler", "çocukları öldürüyorlar" vb. yaygaralar koparan emperyalizmin uşağı faşist generaller çetesine sormak gerekiyor; neden askeri kayıplarınızı açıklamaktan korkuyorsunuz? "Mehmetçik"inizin başına yıkılan karakolda onlarca asker ölür ya da yaralanırken neden 1 kayıp gösteriyorsunuz? Ve Kürdistan Halk Kurtuluş Ordusu -ARGK- birliklerinin tek tek başınıza yıktığı o karakollarınız, halkımıza her türlü insanlık dışı vahşetler uyguladığınız birer işkencehane değil midir? Daha dün o karakollarınızdan birinde -Diyarbakır Pirinçlik karakolunda-, Zülfikar BAYRAM adında 70 yaşındaki bir Kürdistanlı yurtseveri katletmediniz mi? Fakat devrimci direniş savaşımız Kürdistan'ı alev alev sardıkça can telaşına düşen faşist generaller çetesinin bu ve benzeri soruları cevaplandıracak durumda olmadıkları da çok açıktır. Ve artık hiçbir güç, ERNK saflarında birleşen ve savaşan Kürdistan halkının bu katiller sürüsünden hesap sormasını engelleyemeyecektir.

Nusaybin'de Faşist Devlet Yetkilileri ile Çetebaşlarına Gerilla Balyozu: 15'i Aşkın Ölü

1987 Newroz'una yaklaştıkça büyük kahramanlık örnekleri sergilenerek ve düşmanın her türlü çılgınca saldırıları ve çabaları boşa çıkarılarak gerçekleştirilen eylemlerden önemli bir tanesi de, 7 Mart 1987 tarihinde Mardin'in Nusaybin ilçesine bağlı Açıkyol köyünde yaşandı. Faşist Türk sömürgecilerinin tüm çırpınmalarına ve yalanlarına rağmen, savaşın insiyatifini elinde bulunduran silahlı kurtuluş kuvvetlerimizin güçlü yumruğu bu defa da Açıkyol köyünde balyoz gibi sömürgecilerin beynine indi. Sonuç; çoğu faşist devlet yetkilileri çetebaşlarından 15'ten çok ölü ve 10'a yakın yaralı.

Kürdistan'da devam eden savaşa ilişkin olarak yaptıkları gerçek dışı açıklama ve beyanlardan dolayı, artık kendi burjuva basınında bile alaya alınan TC devlet yetkilileri ile faşist generaller çetesini kahreden bu eylemin gerçekleşmesi şu şekilde olmuştur:

7 Mart günü, Açıkyol köyünde sömürgeci devlet yetkililerinin çetebaşları ve çetelerle yapacağı bir toplantıyı haber alan kurtuluş güçlerimiz, aynı tarihte bu toplantıyı dağıtmak amacıyla sözkonusu köye bir baskın düzenlerler. Akşam saatlerinde köye yaklaşan gerilla birlikleri her zamanki gibi tüm köyü kuşatarak durumu kendi kontrollerine alır. Daha sonra görevli ekip köyün elekriklerini tümden keser ve hemen ardından köye girecek gruplar hızla saldırıya geçerler. Toplantının yapıldığı, köy muhtarı çetebaşı Cumhur Tunç'un evi bir anda yerlebir edilir. Aynı anda diğer bir grup da azılı hain-çete Fikret Aslan'ın evine yönelik saldırıyı gerçekleştirir. Saptanan hedefleri büyük bir sürat ve başarıyla imha eden birlikler aynı çabuklukla köyün dışına çıkıp diğer gruplarla birleşerek ve hiç kayıp vermeden alanı terkederler. Edinilen bilgilere göre; eylemde aralarında çetebaşı muhtar Cumhur Tunç ve birkaç TC resmi görevlilerinin de bulunduğu 15'ten çok kişi ölürken, 10'a yakın kişi de yaralanmıştır. Ancak sömürgeci yetkililer, resmi görevlilerin varlığını ve kaybını büyük bir gizlilikle örtbas etmeye çalışarak her zaman yaptıkları gibi yine çocukların öldürüldüğü yalanına başvurmuşlardır. Ne var ki, Kürdistan gerillasının yumruğu her gün balyoz gibi kafalarında patladığı, sömürgecilerin bu tür yalanlarına artık kimseler inanmamaktadır.

Gerilla Ekonomik Hedefleri de Vuruyor

CEYLANPINAR'DA 250 TRAKTÖR ATEŞE VERİLDİ

Faşist Türk sömürgecilerinin vahşi saldırılarından hiçbiri artık cevapsız kalmıyor. Silahlı kurtuluş kuvvetlerimiz düşmanın her saldırısına anında misliyle karşılık vererek, yıllardan beridir halkımıza çektirdikleri her acının hesabının sorulacağını açıkça ortaya koymuştur. Bunun en açık kanıtı, TC'nin onlarca fantom savaş uçağıyla Kürdistan köylerini bombaladığı 4 Mart'ın hemen ertesinde Ceylanpınar'da yüzlerce traktör yakılarak misillemede bulunulmasıdır.

5 Mart 1987 tarihinde, silahlı kurtuluş kuvvetlerimiz tarafından Ceylanpınar Devlet Üretme Çiftliği'ne bir baskın düzenlendi. Kurtuluş güçlerimizin gündüz, sabah saatlerinde gerçekleştirdiği baskında bekçiler etkisiz hale getirilerek araç parkında bulunan 250 kadar traktör ateşe verildi: 50'den fazlası tamamen imha olan traktörden kalanları da önemli oranda hasar görerek kullanılmaz duruma getirildi. Çevreyi kontrol altına alıp makinaları ateşe veren savaşçılar bir yandan da "Biji PKK!", "Biji Serok APO!" sloganlarıyla Türk sömürgecilerinin hiçbir saldırılarının yanlarına kar kalmayacağını haykırıyorlardı. Eylemin, TC'nin hava saldırısına bir misilleme olduğunu belirten savaşçılar, daha sonra hiçbir kayıp vermeden alandan ayrıldılar. Sömürgeci güvenlik güçleri ve itfaiye ekiplerinin uzun süre eylem yerine gitmeye cesaret edememesi üzerine ateşe verilen makinaların çoğu tamamen yanarak kullanılmaz hale geldi. Böylece düşman milyarlarca liralık maddi zarara uğratılarak zaten çökmekte olan faşist rejimin ekonomisine ağır bir darbe daha indirilmiş oldu.

Bilindiği gibi faşist Türk burjuvazisi, Evren-Özal kliği eliyle Kürdistan ve Türkiye halkları ve emekçileri üzerinde dizginsiz bir sömürü politikası izlemesine rağmen, ekonomiyi bir türlü bataktan kurtaramamaktadır. Her önüne gelene kapitalist, sosyalist ayrımı yapmadan– avuç açar duruma gelmiş bulunan Türkiye'de, her gün şirketler ve bankalar batmaktadır. Bu emek düşmanı sömürücü kuruluşlara "şirket kurtarma" adıyla akıtılan paralar, faşist rejimin vergi, zam vb. yollarla işçi ve emekçilerden onları aç bırakma pahasına sömürdükleri paralardır. Fakat bir avuç para babasının saltanatı uğruna milyonlarca emekçi göz yaşına, acıya, açlığa ve yoksulluğa mahkum edilmesine rağmen faşist rejim ekonomik alanda da belini doğrultamıyor. Özellikle Kürdistan'da bugün yürütülen savaşın, rejimin batmakta olan ekonomisi için ne anlama geldiği açıktır. Kıbrıs'ta 1974'te on gün savaştığı için onüç yıldan beri belini doğrultamayan faşist TC'nin, Kürdistan'daki savaşı –ki bu uzun süreli halk savaşıdır– ne kadar sürdürebileceğini tahmin etmek zor olmayacaktır. İşte bu nedenle, gerillanın ekonomik hedefleri vurarak düşmana milyarlarca liralık zarar verdirmesi, Türkiye ve Kürdistan halklarının baş düşmanı kemalist-faşist rejimin çöküşünü hızlandıracağı için anlamlıdır.

Öte yandan eylemin diğer önemli bir yanı da, hava saldırısının hemen ardından sömürgecilerin tüm yalan ve demagojilerinin önünü keserek devrim cephesinin gerçek gücünü ortaya koyabilmesidir. Gerçekten de faşist rejimin temsilcileri 4 Mart'ta girişilen hava saldırısının hemen ardından koro halinde "köklerini kuruttuk", "bir daha varlık gösteremezler" vb. şamatalar koparırken, hemen ardından Ceylanpınar'dan gelen ses düşmanın çığlığını anında ağzına kapatmıştır. Böylelikle halkımızın devrimcilere olan güveni ve kurtuluş umudu daha da artarken, tüm dünya da, faşist TC'nin açıklamalarının hiçbir inanılır yanının olmadığını çok daha iyi anlamıştır.

Ayrıca faşist Türk sömürgecilerinin Kürdistan'da işlediği hiçbir suçun artık karşılıksız kalmayacağının da açık bir kanıtı olmuştur.

Cizre Şehir Merkezinde Baskın: Çok Sayıda Ölü ve Yaralı Var

Devrimci kurtuluş kuvvetlerimizden üstüste aldıkları etkin darbelerle ve en son da Açıkyol köyü eyleminin ardından adeta serseme dönen faşist Türk sömürgecileri yine kendi kendilerini avutup; kimileri "eşkiya eylemden sonra Suriye'ye kaçtı", kimileri "Midyat yönüne, içerilere doğru kaçtı" vb. çelişkili açıklamalar yaparken, bu kez gerillanın silahı Cizre şehir merkezinde gürledi. 9 Mart 1987 günü, Cizre şehir merkezinde bir hain-ajan grubunun üzerine açılan ateş sonucu çok sayıda hainin öldüğü ya da yaralandığı bildirilmektedir. Bu eylem de bir kere daha ve çok açıkça göstermektedir ki; uçakları, tankları ve toplarıyla, sayıları binlere varan "özel tim"leri ve yüzbinlere varan ordu sürüleriyle sömürgeciler gerillanın manevrasını engelleyememektedir. Silahlı kurtuluş kuvvetlerimiz kentte de kırda da istediği an düşmanı vurabilecek etkinliktedir. Nitekim görünüşte inkar edip küçümsemeye ve karalamaya da kalkışsa faşist düşman, karşısındaki devrimci gücün hangi etkinlikte olduğunun farkındadır. Öyle ki, sömürgeci yetkililer yaptıkları açıklamalarda "eşkiyanın hedefleri arasında Pirinçlik NATO üssü ve Şırnak alay karargahı da bulunmaktadır" diyerek korku ve endişelerini açıkça ifade etmektedirler. Savaş gerçekliği hakkında az çok bilgisi olanlar, bu sözlerin ne anlama geldiğini ve silahlı kurtuluş kuvvetlerimizin gücü ve etkinliğinin hangi boyutlarda olduğunu rahatlıkla anlayabilirler.

Ayrıca Kürdistan'ın dört bir yanında gerçekleştirilen devrimci intikam eylemlerimizden öğrenebildiklerimizden bazıları şunlardır:

Şubat ayının son günlerinde Doğubeyazıt yakınlarında devrimci kurtuluş kuvvetlerimizle sömürgeci ordu sürüleri arasında büyük bir çatışma meydana gelmiştir. Kesin sonucunu ve ayrıntılarını henüz öğrenemediğimiz bu çatışmada 8 düşman askerinin öldürüldüğü ve çok sayıda askerin de yaralandığı bildirilmektedir.

5 Mart 1987 tarihinde, Urfa'nın Viranşehir ilçesinde bir grup devrimci, Türk sömürgecilerinin Kürdistan köylerine yönelik vahşi saldırılarını protesto eden gösteriler düzenlemiştir. Gösteriler sırasında lise binasının önündeki Atatürk büstünü de parçalayan göstericiler, ilçenin çeşitli yerlerine "Yaşasın PKK" sloganları yazmışlardır. Sömürgeci güçler liseye giriş-çıkışları yasaklayarak çeşitli aramalar yapmasına rağmen göstericilerden kimseyi yakalayamamıştır.

1987 Newroz'unda ülkemizin her alanında gürleşen direniş ve savaş alevleri kemalist-faşist rejimi boğacak ve sömürgeciler cennet ülkemiz Kürdistan'dan defolup gidene dek sönmeyecektir.

Halkımız Sürgüne Direnişle Karşılık...

Baştarafı 1. sayfada

su'na bağlı savaşçı birliklerinin gerçekleştirdiği eylemler, halkımızın güvenini arttırıp desteğini daha fazla kazanırken, bu durum sömürgeciler için ise büyük bir darbe olmuştur. Faşist-kemalist rejim, düşünebildiği tüm önlemleri almasına rağmen kendi yıkılışını getirecek süreci bir türlü lehine çevirememektedir. Öyle ki, günümüzde artık TC'nin tüm yetkili ağızları bile KUKM'ne karşı alınan baskıcı askeri önlemlerin başarı sağlayamayacağı görüşünde birleşiyorlar.

"Baskı direnişi, direniş baskıyı doğurur" ilkesi, bugün Kürdistan'da mücadelemiz lehinde yaşanıyor. TC'nin KUKM'ni imha etmenin aracı olarak düşündüğü tüm yöntemler, önlemler tükenmiş durumdadır. Zaten bu, rejimin İçişleri Bakanının her fırsatta verdiği demeçlerinden de açıkça anlaşılmaktadır.

Halkımızın yoğun desteği ile yükselen direniş savaşımızın özgüç kaynaklı olduğu bilimektedir. Sömürgeciler geriye dönüş yapıp, mücadelemizi özgüçten yoksun bırakmak için yeniden sürgün uygulamalarına başvuruyorlar. TC'nin birçok yöntemden sonra sürgün uygulamasına başvurması çok sahte gerekçeler öne sürse de aslında mücadelemize karşı bir "çare" olarak düşünüldüğü açık. Zaten hükümet dışı partilerin de bu uygulamaya tepki göstermesi, uygulamanın daha gizli-kapaklı yapılamadığından ötürüdür.

Acizliğin ve çaresizliğin bir sonucu olarak TC'nin karşısında sabit gördüğü hedef halktır. Kürdistan'da yaşanan halk savaşı halk desteği temelinde gittikçe kitleselleşiyorsa, (TC'ye göre) halkı ne pahasına olursa olsun mücadeleden uzaklaştırmak, desteğini kesmek gerekiyor. Bu da, halkı toprağından, vatanından göç ettirmekle mümkün(!) Bunun için sömürgeciler, binlerce köyden 9,5 milyon insanı ülkesinden, toprağından koparmak istemektedir.

Yukarıda bu uygulamanin çok sahtekarca hayata geçirilmek istendiğine dikkat çekildi. Sözde dağ köylerini boşaltıp halkını Türkiye kesimindeki tarım-sanayi alanlarına yerleştireceklermiş. Aslında bu uygulama, Kürt ulusal varlığının imhasına yönelik olup Kürt ve Türk nüfusunun Kürdistan ve Türkiye alanlarına değiştokuşudur; Türkleştirilmenin hızlandırılmasıdır.

En son alınan bilgilere göre, köylerin boşaltılmasında stratejik noktalar gözönünde bulundurulmaktadır. Yani ovalık alanlarda olup stratejik konuma sahip köyler de boşaltılıp köylüler Mersin, Adana, Antalya vb. Türkiye kentlerine sürgüne gönderilmektedir. Bunun dışında, toplu yerleşim merkezlerini kurmak için birçok köy boşaltılıp bir araya getirilerek büyük karakollar kurulmakta. Bu uygulamalar, halkımız tehdit edilerek hayata geçirilmek istenmektedir. Sömürgeci yetkililer, evlere diledikleri bir fiyat koymakta, isteyen parasını alır, kabul etmeyenler ise biçilen fiyattan da yararlanamayarak sürgüne gitmek zorunda ve ayrıca sömürgeciler, köylerin ekonomik, sosyal geriliğini de bir koz olarak kullanıp, "zaten köyden herhangi bir geliriniz mi var, burada kalıp ne yapacaksınız? Size büyük imkanlar sağlıyoruz, bundan sonraki yaşamınız daha iyi olacak" tarzındaki aldatmacalara halkımızı vatanından uzaklaştırmak istiyorlar.

Sadece Dersim yöresinden sürgün planına alınan köylerden adlarını öğrenebildiklerimiz şöyle:

1- Birman, 2-Tirkel (Doludizgin) 3- Şevgulan mezrası, 4- Kale, 5- Pulan, 6- Hagü, 7- Çukur, 8- Haceri, 9- Vankük, 10- Kıl, 11- Körtan, 12- Bor, 13- Gevran, 14- Hozmerek, 15-Xilbeş, 16- Rabat, 17- Askirik, 18- Yeşilkaya, 19- Saxşik, 20- Keyşan, 21- Milan, 22- Xarçik, 23- Sogeyik, 24- Batman, 25- Kabun, 26- Çamtur, 27- Hasorik, 28- Çanakçı, 29- Lavzan, 30- Temirtaht, 31- Yazıören, 32- Hilali, 33- Kösoğlu, 34- Sindam, 35- Yukarısindam, 36- Beydamı, 37- Türüsmek, 38- Çığık, 39- Merxo, 40- Çölçayır, 41-Sorpiyan, 42- Sihso, 43- Xirnek, 44- Şorda, 45- Hörs, 46- Cahperi, 47- Kacarlar, 48- Markazan, 49- Teşnik, 50- Xiber, 51- Kırdım, 52- Yenibudak, 53- Demirkazık, 54- Güngör, 55- Kurcuk, 56- Reşmerze, 57- Alxan, 58-Xaraba, 59-Xıştan, 60- İbe Mahmut, 61- Konurat, 62- Çataksu, 63- Aşağıyakabaşı, 64- Yukarıyakabaşı, 65- Çalıözü, 66- Koçpınar, 67- Güzelpınar, 68- Dereova, 69- Dallıbahçe, 70- Demirce.

Sömürgeci faşistlerin bu yöntemi de onları emellerine ulaştırmayacak, KUKM bu tür önlemleri de önünde engel görmeyecek ve kazanacak güçtedir. Halkımız, Partimiz önderliğinde sömürgecilere karşı savaşmakta; bulunduğu her alanda, kendi vatanında, Türkiye'de ve yurt dışında da. TC'nin bu çağdışı barbar sürgün uygulaması, halkımızın kurtuluş mücadelesiyle ne kadar çok bütünleştiğini ve bizzat içinde yer aldığını göstermektedir. Kararlılıkla savaşan bir halk mutlaka zafer kazanır. Elbette zafer de bedelsiz olmayacaktır.

Pirinçlik ve Ceylanpınar'da İki Yurtsever...

Baştarafı 1. sayfada

kadın-erkek, çocuk demeden, tek suçları ülkesini ölesiye sevmek olan bu insanları birer birer katlederken, insan hakları, adalet, hukuk gibi sözcükleri de ağızlarından eksik etmemektedirler.

Faşist Türk sömürgecilerinin, çürüyen ve artık başlarına yıkılmak üzere olan düzenlerini bir an daha olsun ayakta tutabilmek için, uyguladığı devlet terörünün yeni kurbanları; Diyarbakır-Pirinçlik'ten 70 yaşlarında Zülfikar BAYRAM adındaki köylü ile Urfa-Ceylanpınar'dan Adnan TÜYSÜZ adlı bir Kürt genci.

Edinilen bilgilere göre Diyarbakır merkezine bağlı Kırpan (Pirinçlik) köyünden olan Zülfikar BAYRAM'ın katledilmesi olayı şöyle gelişti:

Faşist jandarma astsubayı Mustafa Hastürk komutasındaki Pirinçlik jandarma karakol görevlileri 19 Şubat 1987 tarihinde, Zülfikar BAYRAM'ın evine baskın yaparak aranmakta olan oğlu Hasan Bayram'ı bulup teslim etmesini isterler. Zülfikar BAYRAM'ın böylesi bir alçaklığı yapamayacağını söylemesi üzerine, başta kendisi olmak üzere 63 yaşındaki eşi ve tüm çocukları faşist komutanın emriyle sadistçe dipçiklenirler. Daha sonra köydeki bazı akrabalarını da yanlarına katarak çoluk-çocuk, yaşlı tümünü karakola götürürler. Karakolda dayak ve işkenceler daha da şiddetlendirilir. Ancak, 70 yaşındaki Zülfikar BAYRAM ve yaşlı eşi Esma Bayram bu vahşi işkencelere daha fazla dayanamayarak fenalaşırlar, hastaneye kaldırılırlar, ama iş işten geçmiştir. Zülfikar BAYRAM'ın yaşlı yüreği daha fazla dayanamaz ve orada yaşamını yitirir. Eşi Esma Bayram'ın başvurusu üzerine yapılan otopside, bu yurtsever Kürdistan köylüsünün darp ve işkence sonucu öldüğü doktor raporuyla tespit edilir.

Urfa-Ceylanpınar'da geçen ve Adnan TÜYSÜZ adındaki yurtseverin katledildiği olay ise şöyle oldu: Ceylanpınar'ın Akrepli bölgesinde toprağa gömülü olarak bulunan bir miktar silahla iligili 9 kişi gözaltına alınır. Yapılan yoğun işkenceler sonucunda gözaltındaki bu 9 kişiden biri olan Adnan TÜYSÜZ katledilir. Daha sonra işkenceci katiller, Adnan TÜYSÜZ'ün cesedini yakındaki mayınlı tarlaya atarak, "kaçarken vuruldu" gerekçesiyle olaya kaçakçılık süsü vermeye çalışırlar. Fakat yapılan araştırmalarda faşist katillerin yalanları çabuk ortaya çıktı. Çünkü görgü tanıklarının açıklamalarına göre; karakolda yapılan ağır işkenceler sonucunda Adnan Tüysüz'ün koşması bir yana yürüyebilmesi bile olanaksızdı. Kaldı ki, bu tür uygulamalarla karşılaşmamız ilk değil. Anımsanacak olursa, 1985 yazında Bingöl'ün Genç ilçesine bağlı Kelaxsi (Doğanlı) köyünde de benzer bir olay yaşanmıştı; devrimci öğretman Sıddık BİLGİN işkence ile katledildikten sonra karakol bahçesine gömülmüş, daha sonra "kaçarken vuruldu" diye açıklamalar yapılmıştı. Fakat yakınlarının girişimi üzerine sonradan mezarı açıldığında, ayaklarının bağlı olduğu tespit edilen bu devrimcinin işkence ile katledildiği açıkça anlaşılmıştı.

Evet bu tür katliamlar, faşist Türk sömürgecilerinin Kürdistan'daki günlük olağan uygulamalarından sayılmaktadır. Bu vampirler sürüsünün tüm alçaklık ve iki yüzlülüklerine karşılık halkımız onca karakol ve kışlanın neye hizmet ettiğini çok iyi görmekte ve bilmektedir artık.

Halkımızın kanına bir türlü doymak bilmeyen bu vampirler sürüsü de şunu çok iyi bilsinler ki; ERNK bayrağı altında bütünleşerek direnen Kürdistan halkının, kendisi için hazırlanmış olan tezgahlara bizzat hazırlayıcılarını yatırarak hesap soracağı günler daha da yakınlaşmıştır.

YURT DIŞINDA NEWROZ KAMPANYASI

Baştarafı 1. sayfada

iflas etmiştir denildi. Amacına ulaşarak birçok basın-yayın organlarına da yansıyan toplantıda İsveç yönetiminin bu saldırılarından vazgeçmesi istendi.

Yapılan basın toplantısına toplam onbeş basın ve yayın kuruluşunun temsilcisi katıldı. Bunlardan bazıları şunlardır: İsveç Basın Ajansı T. T., İspanya Basın Ajansı EFE, Alman Halk dergisi ve gazetesi adına Dieter Falk, SDS Basın Ajansı, Anadolu Ajansı, Milliyet gazetesi, Almanya'nın Sesi Radyosu, Tercüman, Hürriyet, Köln radyosu (Türkçe bölümü), Alman Enformasyon Servisi, Bulgaristan Halk Cumhuriyeti Elçiliğinden bir temsilci.

İsveç Cezaevinde Açlık Grevi

10 Şubat 1987'de Ahmet Ulusoy adında bir Kürdistanlı yurtsever İsveç'teki İnsan Hakları İlticacılar Komisyonuna başvurarak, İsveç yönetiminin uygulamalarını ve özgürlüğü kısıtlayıcı tedbirlerini bir grup arkadaşıyla protesto ettiklerini, bu nedenle iltica etmek üzere başka bir Avrupa ülkesine gitmek istediğini belirtti. Buna karşı İsveç İlticacılar Komisyonu gereken yardımı yapacağını belirtmiş, olay bu şekilde basına da yansımıştı. Tüm bunlara rağmen biletini alıp Hollanda'ya gitmek üzere İsveç'ten ayrılmak isteyen A. Ulusoy, dayatılan kısıtlayıcı önlemleri çiğnediği gerekçesiyle 27 Şubat 1987 tarihinde tutuklanarak bir ay hapis cezasına çarptırıldı. Ahmet Ulusoy gerek basına ve gerekse mahkemede yaptığı açıklamada, baskı ve özgürlüğü kısıtlayıcı uygulamalar devam ederse kendisini yakacağını bildirdi. Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin haklılığını dile getiten A. Ulusoy, bu haklı mücadeleye karşı İsveç yönetiminin tutumunu protesto amacıyla açlık grevine başladı.

A. Ulusoy 1985'te de İsveç yönetiminin uygulamalarını protesto ederek uzun süren bir açlık grevine girmiş, isteklerinin yerine getirilmesi sonucu komada iken açlık grevinden vazgeçmişti.

Öte yandan bu eylemi desteklemek üzere 17 Şubat 1987'de Bonn'da İsveç elçiliğine yönelik işgal ve gösteri eylemi gerçekleştirildi. 50 kişilik bir grup ERNK taraftarının gerçekleştirdiği eylemde İsveç yönetimi ile TC'nin son saldırı ve komploları protesto edildi. Yurtseverlerin üstün bir moral, disiplin ve kararlılıkla sergiledikleri direniş sonucu, polisin tüm engelleme çabalarına rağmen eylem başarılı bir şekilde sonuçlanarak, çok sayıda yayın organı tarafından kamuoyuna genişçe yansıtıldı.

20 Şubat 1987 tarihinde ise 50 kadar ERNK taraftarının katılımıyla İsveç'in Düsseldorf'ta bulunan konsolosluğuna yönelik bir eylem gerçekleştirildi. Birbuçuk saati aşkın bir süre devam eden eylemi bütün müdahalelerine rağmen polis engelleyemedi. Aynı amaçla 19 Şubat 1987'de Münih'de 20 kişilik bir grup ERNK taraftarı İsveç başkonsolosluğunda bir işgal eylemi gerçekleştirdi. Eylemi gerçekleştirmedeki amaçlarını sözlü ve yazılı olarak basına ve konsolosluğa ileten yurtseverler polisin bütün girişimlerine rağmen eylemlerini sürdürerek başarıyla sonuçlandırdılar.

Adana Cezaevinde Başlatılan Açlık Grevi Yoğun Eylemlerle Desteklendi

23 Şubat '87 tarihinde Danimarka'nın Kopenhagen şehrinde 20 kadar ERNK taraftarı Birleşmiş Milletler binasını işgal etti. Eylemciler TC'nin Kürdistan'da geliştirdiği sürgün ve tutuklu savaş esirlerine verdiği idam cezalarını protesto ederek Adana cezaevinde başlatılan açlık greviyle dayanışma halinde olduklarını belirttikten sonra, İsveç'te yaşayan 8 Kürdistanlı yurtsevere karşı İsveç hükümetinin olumsuz tutumunu da kınadılar.

Bilindiği gibi şubat ortalarında çok sayıda savaş esirlerinin katılımıyla Adana askeri cezaevinde açlık grevine gidilerek cezaevi yönetiminin insanlık dışı uygulamaları protesto edilmişti. Aynı zamanda 1983'te idam cezasına çarptırılan PKK militanlarından 9'u hakkındaki kararın askeri yargıtayca onaylanmasının bu döneme denk gelmesi, yine tüm bunlara bağlı olarak sömürgeci TC'nin sürgün olaylarına ağırlık vererek operasyon ve tutuklamaları yoğunlaştırması, 1987 baharıyla birlikte yükselen ulusal kurtuluş mücadelemizi engellemenin bir aracı olarak değerlendirilmelidir.

Tüm bu uygulamaları protesto etmek amacıyla yapılan bir diğer eylem ise 25 Şubat 1987 tarihinde 60 kadar ERNK taraftarının katılımıyla Köln'de Dom kilisesinin işgal edilmesi oldu. Eylemin amaçları başta WDR, TV, Expres, Kölner Rundschau, Stadtanzeiger, Köln radyosu (Türkçe yayın bölümü) olmak üzere birçok basın ve yayın kuruluşuna bildirildi.

Aynı amaç ile 25 Şubat 1987 tarihinde Hollanda'nın Den-Haag şehrinde 80 kadar ERNK taraftarının katılımıyla bir eylem gerçekleştirildi. Türk elçiliği önünde yapılan eylemde sürgünler, idam, komplo ve saldırılar protesto edilerek, Adana cezaevinde gerçekleştirilen açlık grevi ile dayanışma halinde olunduğu belirtildi. Coşkulu, disiplinli ve canlı olarak geçen eylem, yaklaşık 5 saat kadar sürdü.

Aynı tarihte ve yine aynı amaçla 40 kişilik bir grup ERNK taraftarı BBC ile DPA ajanslarının merkez bürolarını işgal etti. Amaçlarını belirten yurtseverler, iki ajanstan da istemlerinin kamuoyuna duyurulmasını istediler. Eylem geniş yankılar uyandırarak sonuçlandırıldı.

26 Şubat 1987 tarihinde 60 kişilik bir grup ERNK taraftarı Hamburg Türk konsolosluğuna yönelik protesto gösterisi yaptı. Alman ilerici kamuoyu tarafından ilgiyle izlenen eylem başarılı bir şekilde sonuçlandırıldı.

Frankfurt'ta Yapılan Yürüyüşte; 2500 ERNK Taraftarı "Kürdistan Bizimdir Terketmeyiz" Diye Haykırdı

28 Şubat 1987'de Frankfurt'ta 2500 kişinin katıldığı bir yürüyüş ve miting gerçekleştirildi. Hazırlıkları oldukça kısa bir süreye sığdırılan yürüyüş çok sayıda örgütleyici, propagandacı, ajitatör, çalışan taraftar ve emekçinin katılımı ile gerçekleştirilerek kitleler düşmana duyulan büyük bir kin ve mücadele coşkusuyla yürüdüler. Sık sık atılan "kana kan, her idama intikam", "Kürdistan bizimdir terketmeyiz" sloganlarıyla vatana ve toprağa bağlılığın büyük bir örneği sergilenerek, direnişçi, devrimci ve intikamcı bir ruh ile eylem sonuçlandırıldı.

Viyana'da Yapılan Basın Toplantısı ve Açlık Grevi Büyük Yankı Uyandırdı

3 Mart 1987'de Avusturya'nın başkenti Viyana'da, Kürdistan Komite'nin düzenlediği ve ERNK temsilciliğinin konuşmacı olarak katıldığı bir basın toplantısı düzenlendi. Önemli birçok basın ve yayın kuruluşunun katıldığı toplantıda faşist Türk devletinin Kürdistan'daki terörü üzerinde durularak ERNK'nin bu konudaki resmi tavrı açıklandı. Gerçekleştirilen basın toplantısında Avusturya radyo ve gazeteleri dışında dünya basını da genişçe yer verdi. 4 ve 6 Mart tarihleri arasında ise aynı yerde 20 kişilik bir grup ERNK taraftarının katıldığı üç günlük açlık grevleri gerçekleştirildi. Avusturya basınının genişçe yer verdiği açlık grevi eylemine, birçok örgüt mesaj göndererek dayanışmada bulundu. Eylem boyunca oluşturulan heyet, Avusturya Dışişleri Bakanlığı, Parlamento Başkanı ve siyasi parti temsilcileriyle görüşmeler yapıp, faşist TC'nin sürgün ve hava saldırısına ilişkin bilgiler içeren dosyalar dağıtarak, kendilerinden mücadelemiz ile dayanışmada olmalarını istedi. Bunun sonucunda dayanışmada bulunan birçok kişi ve kuruluş tarafından TC'nin Viyana elçiliğine protesto mektupları gönderildi.

3 Mart Günü Avrupa Baştan Başa Kürdistanlı Yurtseverlerin Eylemleriyle Çalkalandı

3 Mart 1987 tarihinde Hamburg'da 120 ERNK taraftarı bir grup, Türk Hava Yolları bürosunu işgal etti. Birçok köyü bombalayarak masum insanlarımızı katleden, savunmasız savaş esirlerine idam cezası verip, yüzlerce yurtseveri tutuklayarak işkence altına alan, yüzlerce köyü sürgün ederek topraklarından koparan vahşi TC'nin uygulamalarını protesto ederek eyleme geçen yurtseverler, sonuna kadar direneceklerini haykırdılar. Eylem geniş bir şekilde basına da yansıdı.

Aynı tarihte ve aynı amaçla bir diğer eylem ise Batı Berlin'de gerçekleştirildi. 40 kişilik bir grup ERNK taraftarı Berlin Türk Hava Yolları bürosunu işgal etti. 9 basın mensubunun izlediği eylem başarıyla sonuçlandı.

3 Mart 1987'de 100 ERNK taraftarının gerçekleştirdiği eylem ise Hannover Belediyesinin işgali biçiminde gelişti. Amaçlarını yazılı ve sözlü olarak belirterek yurtseverler eylemi sonuçlandırdılar. Yerel basın ve radyolar eyleme geniş yer verdiler.

Aynı tarihte 50 ERNK taraftarının gerçekleştirdiği bir diğer eylem de Stuttgart'taydı. Stuttgart'ta bir radyo binasını işgal eden yurtseverler amaçlarını üç defa radyoda yayınlattıktan sonra eylemi başarıyla sonuçlandırdı.

3 Mart 1987'de Bielefeld'de 80 ERNK taraftarının gerçekleştirdiği eylem bir Türk bankasının işgali biçiminde gelişti. Birçok basın mensubunun da izlediği eylem başarıy-

la sonuçlandırıldı.

Yine 3 Mart günü Duisburg'daki Türk Hava Yolları bürosu, bir grup Kürdistanlı yurtsever tarafından tahrip edildi. TC'nin hiçbir barbarlığının yanına kar kalmayacağını belirten yurtseverler daha sonra olay yerinden ayrıldılar.

3 Mart 1987 tarihinde Atina'da bir basın toplantısı yapıldı. Kalabalık sayıda basın mensuplarının ilgiyle izlediği toplantıda, TC'nin Kürdistan'daki özel savaş uygulamaları ve katliam girişimleri dile getirildi. Atina'da yine aynı gün Dışişleri Bakanlığı önünde bir gösteri düzenleyen Kürdistanlı yurtseverler TC'nin saldırılarını protesto ettiler.

Yunanistan'ın Selanik kentinde de 3 Mart günü, aralarında Yunanistanlı devrimcilerin de bulunduğu bir grup üniversite öğrencisi; önce Türk konsolosluğu önünde bir gösteri yaptı, ardından bir de basın toplantısı düzenleyerek Türk sömürgecilerini kınayan açıklamalar yaptı.

Yine aynı gün Bonn'da ERNK temsilciliği adına yapılan basın toplantısı, Reuter, DPA vb. basın ajanslarının aynı tarihli haberlerinde baş sırayı alarak geniş yankı uyandırdı.

Dortmund kentinde bulunan THY bürosu da aynı amaçla 3 Mart günü bir grup ERNK yanlısı emekçi tarafından işgal edildi. Ve TC'nin vahşi saldırıları kınandı.

Bremen'de de SPD binasını işgal eden Kürdistanlı bir grup yurtsever, Alman devletinin TC'ye silah vb. yardımlarda bulunmamasını talep etti. Eylemciler Parti yetkilileriyle görüştükten sonra eylemlerine son verdiler.

Aynı gün Hollanda-Lahey'de de ERNK taraftarları Dışişleri Bakanlığı önünde bir gösteri yaparak Türk sömürgecilerinin Kürdistan'da giriştiği sivil halka yönelik katliamları protesto ettiler. Göstericiler Hollanda hükümetinin de TC'nin bu vahşetini kınamasını istediler.

Ayrıca yine faşist Türk sömürgecilerinin ülkemizde savunmasız sivil halka yönelik katliam girişimlerini protesto gösterilerinin yoğun olarak sergilendiği bir alan da Türk konsolosluklarının önü oldu. 3 Mart günü Frankfurt, Essen, Köln, Nürnberg ve Münster konsoloslukları önünde ERNK taraftarı yüzlerce emekçi çeşitli sloganlarla, faşist-sömürgeci TC'nin yaptıklarının hesabının sorulacağını haykırdılar.

Öte yandan Kürdistanlı yurtseverler Fransa'da 7 Mart '87 tarihinde birçok yerleşim yerinde birden gerçekleştirdikleri işgal eylemleriyle, Türk sömürgecilerinin Kürdistan'daki insanlık dışı uygulamalarına dikkat çekti. Bu amaçla Forbach ve Strasbourg'da birer gazete bürosu Mülhaus'da da bir radyoevi işgal edilerek geniş yankılar uyandırıldı.

Mart'ın 2. Haftasında Bütün Avrupa'yı Saran ERNK Sempatizanlarının Yeni Bir Eylem Dalgası

Kürdistan'da şiddetlenerek gelişen direniş savaşımızın paralelinde Avrupa'da Kürdistanlı yurtseverlerin geliştirdiği yürüyüş, miting, gösteri, işgal vb. eylemler de aynı boyutta gelişerek devam etti. Avrupa'da, emperyalizmden tutalım köle ruhlu uşak ve satılmış reformistlere kadar ulusal direniş mücadelemize binbir çeşit saldırının yöneltildiği bir ortamda; İngiltere'den İspanya'ya, Yunanistan'dan Danimarka'ya kadar bir anda kıtayı boydan boya kaplayan ERNK sempatizanlarının gür sesi, TC'nin soluğunu sıkıştırarak çirkin suratını ortaya çıkardığı gibi, aynı zamanda her türden hempalarına da verilen anlamlı bir cevaptır. Bunun yanısıra bağımsızlık ve özgürlük için ERNK bayrağı altında birleşen Kürdistanlı yurtseverlerin yaratmış olduğu örgütlü gücün de açık bir göstergesidir.

İşte mart ayının ikinci haftasında Avrupa'nın her ülkesinde ve hemen hemen her bellibaşlı kentinde geliştirilen eylemlerden öğrenebildiklerimizden bazıları şunlar:

9 Mart 1987: Belçika'nın başkenti Brüksel'de, aralarında kadın ve çocukların da bulunduğu 30 kişilik ERNK sempatizanı bir grup THY bürosunu işgal etti. Yaklaşık 2,5 saat süren eylem tüm Belçika basını ile TV ve radyolarında genişçe yer alırken, Lüksemburg TV'sinde de naklen yayınlandı. Ayrıca Amerika'nın Sesi ve BBC radyolarından da tüm dünyaya duyuruldu.

10 Mart'ta 12 Eylem

Fransa'nın Strasbourg kentinde, TC konsolosluğu önünde bir gösteri yapan bir grup Kürdistanlı yurtsever, sömürgecilerden hesap sorulacağını dile getirdi.

Yunanistan'ın başkenti Atina'da, Türk Büyükelçiliği önünde ERNK sempatizanları bir gösteri yaparak TC'nin Kürdistan'da işlediği suçların karşılıksız kalmayacağını haykırdılar.

İsviçre'nin Basel kentinde, Türk sömürgecilerinin Kürdistan'daki sürgün, katliam, işkence, hava bombardımanı vb. uygulamalarını protesto amacıyla bir yürüyüş yapıldı. 1500'ü aşkın emekçinin katıldığı yürüyüş coşkulu ve disiplinli havasıyla büyük ilgi ve geniş yankı uyandırdı.

Almanya'nın Hannover kentinde de aynı amaçla 300 yurtseverin katıldığı bir yürüyüş gerçekleştirildi. Bu eylem de çevrede oldukça geniş yankılar yaptı.

Almanya'nın Stuttgart kentinde 100'ü aşkın ERNK taraftarının katıldığı bir yürüyüş ve ardından da Türk konsolosluğu önünde bir protesto gösterisi yapıldı. Eylemciler kemalist-faşist rejimden hesap sorulacağını haykırdılar.

Almanya'nın Düsseldorf kentinde bulunan THY bürosunun bir grup Kürdistanlı tarafından basılarak tahrip edildiği çeşitli radyo yayınında duyuruldu. Aynı kaynaklar zararın 30 milyon TL. olduğunu duyurdular.

Belçika'nın başkenti Brüksel'de ERNK temsilciliği adına düzenlenen basın toplantısında, Kürdistan'daki savaş hakkında dünya kamuoyuna açıklamalarda bulunuldu. Konuşmacı, TC'nin savaşa ilişkin iddialarının tümden asılsız olduğunu, hava saldırısında tek gerillanın bile vurulmadığını, ancak çok sayıda sivilin katledildiğini açıkladı ve faşist Türk sömürgecilerine yapılan yardımların durdurulmasını istedi.

Almanya-Frankfurt'ta, bir grup Kürdistanlı yurtsever THY bürosunu işgal ederek TC'nin Kürdistan'daki uygulamalarını protesto ettikten sonra dağıldı.

Federal Almanya'nın başkenti Bonn'da, aralarında kadın ve çocukların çoğunlukta olduğu 60 kadar ERNK yanlısı yurtsever, Dışişleri Bakanlığı önünde bir protesto gösterisi yaparak, Almanya'nın TC'ye yaptığı her türlü yardımın durdurulması istendi. Göstericiler ayrıca, TC'nin "özel tim"lerinin Almanya'da eğitilmesini ve kontrgerilla birliklerine eğitilmiş kurt köpekleri verilmesini de protesto ettiler. Gerekçe olarak da kurt köpekleri ile "özel tim"lerin Kürdistan'da katliam amacıyla kullanıldığı gösterildi.

Almanya-Hamburg'da 200 civarında ERNK sempatizanı Türk konsolosluğu önünde bir gösteri düzenlediler. Göstericiler, beraberlerinde getirdikleri vahşetin ve barbarlığın sembolü olan bir Türk bayrağını ateşe vererek Kürdistan'daki vahşetin hesabının sorulacağını haykırdılar.

Hollanda-Amsterdam'da, THY bürosu bir grup Kürdistanlı emekçi tarafından işgal edildi.

Almanya-Bremen'de, ERNK yanlısı bir grup emekçi Yeşiller il örgütü binasını işgal ederek, Türk sömürgecilerinin Kürdistan'daki katliamlarının protesto edilmesini istedi. Parti yetkililerinin eylemcilerin istemleri doğrultusunda girişimde bulunacaklarına dair söz vermesi üzerine işgal sona erdirildi.

11 Mart Eylem Dalgası

İsveç'in başkenti Stockholm'de, Kürdistanlı yurtseverler tarafından bir Türk seyahat bürosu işgal edilerek, TC'nin Kürdistan'daki uygulamaları protesto edildi.

Hollanda-Roterdam'da Manş tüneli bir grup Kürdistanlı yurtsever tarafından ulaşıma kapatılarak TC'nin Kürdistan'daki katliamlarına dikkat çekildi.

İspanya'nın başkenti Madrid'de Türk Büyükelçiliğinin önünde bir gösteri düzenlenerek, Türk savaş uçaklarının Kürdistan köylerini bombalaması protesto edildi. Arapça sloganların da atıldığı bildirilen gösteri çevrede geniş yankılar uyandırdı.

Hollanda-Amsterdam'da, İşçi Partisi binasını işgal eden ERNK yanlısı bir grup emekçi, parti yetkililerinden TC'nin barbar uygulamalarını protesto etmelerini istedi. Kürdistanlı emekçilerin isteğini anlayışla karşılayan Hollanda İşçi Partisi yetkilileri Türk hükümetine gönderdikleri protesto mektubuyla, cezaevlerindeki işkenceler, sürgünler, katliamlar ve en son hava saldırısıyla gerçekleştirilen katliamı kınadılar.

Almanya'nın başkenti Bonn'da Türk Büyükelçiliği önünde bir protesto gösterisi düzenleyen ERNK taraftarları, "katliamların hesabını soracağız" diye haykırdılar.

Almanya'nın Münster kentindeki Türk konsolosluğu önünde de benzer amaçlı bir protesto gösterisi düzenlendi.

Yunanistan'ın başkenti Atina'da, Birleşmiş Milletler İmformasyon bürosu önünde gösteri yapan bir grup Kürdistanlı yurtsever, faşist Türk sömürgecilerinin her türlü insan hak ve hukuku ile savaş kurallarını ayaklar altına alan uygulamalarını protesto etti.

12 Mart'da Eylemler Durmadı

Almanya-Frankfurt'ta, öğleden önce ERNK yandaşları Türk konsolosluğunun önünde de bir protesto gösterisi düzenlediler. Öğleden sonra ise bir ana yolu keserek ulaşımı kapatan Kürdistanlı yurtseverler TC'nin vahşi uygulamalarına dikkat çektiler.

Almanya-Bonn'da Kürdistanlı emekçiler tarafından gerçekleştirilen bir işgal eylemi ile TC'nin barbarlıkları kınandı ve protesto edildi.

Almanya-Hannover'de, ERNK yanlısı bir grup; tramvay yolunu işgal ederek bir süre ulaşımı durdurdular. TC'ye yardım ettiği için Alman devletini protesto eden eylemcilere Almanlardan da katılan oldu. Eylemciler amaçlarını dile getirdikten sonra dağıldılar.

Almanya-Stuttgart'ta THY bürosunu işgal eden bir grup Kürdistanlı emekçi, Türk sömürgecilerinin katliamlarını protesto etti.

İsviçre'nin Zürih kentinde, işlek bir alanda oturma eylemi gerçekleştiren bir grup ERNK taraftarı faşist Türk devletinin Kürdistan'daki vahşi uygulamalarına dikkat çekti. Olayın çevrede geniş yankı uyandırması üzerine TV ve basında da eyleme geniş yer verilerek duyuruldu.

Almanya'nın Hanau kentinde Uluslararası Af Örgütü'nün yaptığı bir toplantı, ERNK yanlısı 25 kadar bayan tarafından basıldı. Sekreter, eylemcilerin bildirdikleri istemleri olumlu karşılayarak bundan sonra sorunla ilgileneceklerini belirtmiştir. Bunun üzerine eylemciler işgale son vererek olay yerinden ayrılmışlardır.

13 Mart'ta 5 Ülkede Birden Eylem

Danimarka'da bir grup Kürdistanlı emekçi, THY bürosunu işgal ederek sömürgeci-faşist Türk devletinin Kürdistan'daki uygulamalarını protesto etmiştir.

İsviçre'nin Cenevre kentinde, ERNK taraftarı 200 kişilik bir grup Birleşmiş Milletler binası önünde bir gösteri düzenleyerek TC'nin barbarlıklarını protesto etmiştir.

İngiltere'nin başkenti Londra' da, Kürdistanlı bir grup yurtsever, Hürriyet gazetesinin bürosunu işgal etmiştir. Bütün basının ilgilenmesi üzerine eylem geniş yankılar uyandırmıştır. Daha sonra çeşitli TV, radyo ve gazetelerden de genişçe duyurulmuştur.

İtalya'nın başkenti Roma'da THY bürosunu işgal eden bir grup, Türk sömürgecilerinin Kürdistan'daki katkatliamlarını protesto etmiştir.

14 Mart'ta Almanya'nın Münih kenti havaalanında gösteri yapan ERNK yanlısı bir grup yurtsever, faşist rejim ve hempalarından hesap sorulacağını haykırdılar.

BİRLİK, İSYAN VE DİRENİŞ GELENEĞİMİZ NEWROZ COŞKU İLE KUTLANIYOR

Baştarafı 1. sayfada

dırabını çekmeden, ona ortak olmadan sıradan bir yurtsever gibi mücadeleye katkıda bulunmadan ne halk adına konuşulabilir, ne de ondan biri olma sıfatına layık olunabilir. Bu nedenle halkımızın kutsal davasını satışa çıkararak Avrupa emperyalizmine peşkeş çeken güçler şunu iyi bilmek durumundadırlar ki ne tarih ve ne de Kürdistan halkı onların bu şekilde dökülen kanları sömürmelerine müsaade edecektir.

'87 Newroz'unun kutlanmasına başlandığından bugüne kadar sözkonusu güçler birçok alanda Avrupa emperyalizmi ile hareket ederek düşmanca saldırılarını yoğunlaştırmaktadırlar. Fakat bütün saldırılarına rağmen kitleler öncü gücün etrafında kenetlenmeye devam etmektedir. Mücadeleye sahip çıkmanın en açık ifadesini bulduğu **"Newroz Birlik, İsyan ve Direniş Geceleri"** sekiz ayrı yerde büyük bir coşku ile kutlandı.

Şu ana kadar gerçekleştirilen gecelerde büyük bir beğeni ile izlenen program kısaca şöyledir (bazı bölgelerde kısmi değişiklikler olmakla birlikte): Dünya ve Kürdistan Devrim Şehitleri adına bir dakikalık saygı duruşu ardından, "Ulusal Birliğe Doğru" adlı giriş bölümünde işçi, köylü, aydın-gençlik, kadın vb.'ni temsilen bir grup ellerinde yanan meşalelerle kitle içinden gelip sahnede birleşerek canlı bir oyun oynadıktan sonra, üç dilden gece programının takdimi yapılmaktadır.

Koronun sunduğu direnişçi marşlardan sonra üç ayrı dilden yapılan siyasi konuşmada, son siyasal gelişmeler, PKK III. Kongresi'nde alınan kararların pratiğe aktarılması, düşman saldırıları ve gerçekleştirilmesi gereken görevlere değinilerek işçi, kadın ve gençliğe mücadele saflarında yerlerini almalarını belirten çağrılar yapılmaktadır. FEYKA-KURDİSTAN (Federasyona Yekitiya Karkerên Welatparêzên-Çandiya Kurdistan) ve HUNERKOM (Komela Hunermendên Welatparêzên Kurdistan)'un ortaklaşa düzenledikleri gecelerde büyük ve çocuk folklor ekipleri programa katılarak Urfa, Van, Bitlis ve Diyarbakır'dan derlenmiş değişik oyunlar sergilemektedir. Koma Berxwedan'ın hazırlayıp sunduğu direnişçi türkülerle programa devam edilmektedir. Birçok folklor ekipleri ve müzik gruplarının katılarak güçlendirdikleri program tiyatro ve geleneksellleşmiş "APO Hate Hilvanê" oyunu ile sonuçlanmaktadır.

Birçok örgüt, kuruluş ve temsilcinin dayanışma mesajlarını gönderdiği **"Newroz Birlik, İsyan ve Direniş Geceleri"** bugüne kadar şu bölgelerde yapıldı:

1987'nin ilk Newroz gecesi İsviçre'nin Aarau kentinde 14.2.1987 tarihinde coşku ile kutlandı. 2500'ü aşkın ERNK taraftarı Kürdistanlının bir araya geldiği gece; birlik, isyan, direniş ve devrimci intikam ruhuyla kutlandı.

Gece, bayrak çekme töreniyle başladı. Binlerce yurtseverin saygı duruşunda bulunmasıyla birlikte **"21'ê Adarê"** adlı marş okunarak ulusal bayrağımız göndere çekildi.

Kürdistan'dan binlerce kilometre uzaklarda olunsa da, ulusal bayrağımızın göndere çekilerek selamlanması kitleleri bir taraftan coştururken, diğer taraftan da duygulandırıyor ve onlarca yurtsever bağımsızlığa olan derin özlemini gözyaşı dökerek ifade ediyordu. Göndere çekilen ulusal bayrağımız gece sonuna kadar gecenin gerçekleştirildiği binanın önünde dalgalandı.

Gecenin anlam ve önemini dile getiren ve halkımızın her ferdini ERNK bayrağı altında birleşmeye davet eden değişik dillerden yapılan siyasi konuşmalardan sonra, program Av. Hüseyin Yıldırım'ın yaptığı konuşmayla devam etti. Son dönemlerde öncü gücümüz PKK'ye yönelen saldırı ve komploları, oynanmak istenen çok yönlü oyunlar karşısında yurtseverlerin daha duyarlı ve dikkatli hareket etmeleri ve bütün yurtseverlerin mücadele saflarında yer almaları gerektiği belirtildi.

Avrupa'da işçi olarak yaşayan bir Kürdistanlı ailenin devrimcilerle tanışan en büyük çocuğunun, babasının mücadele karşısındaki duyarsızlığına, kardeşlerinin içinde bulunduğu yozluğa karşı mücadelesini dile getiren bir tiyatro oyunu oynandı. Oynanan oyunda bazı sosyal-şoven ve Kürt küçük-burjuva gruplarının gerçek yüzleri halk kitlelerine gösterilerek doğru devrimci anlayışa ulaşmak üzere çağrılar yapılıyordu. PKK III. Kongresi'nde alınan kararlara bağlı olarak hareket edeceğini belirten evin yurtsever çocuğunun bütün aile fertlerini etkilediğini ve onlara gerçek kurtuluş yolunu kavrattığını dile getiren tiyatrodan sonra; şu anda Diyarbakır zindanlarında bulunan ve yakın geçmişte faşist askeri mahkemece idam cezasına çarptırılan Şükrü Göktaş adlı PKK militanının, Partiye ve halka gönderdiği mektup okundu. Halka, Partiye ve Parti Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaşa olan bağlılığını davaya bağlılıkla bütünleştirerek dile getiren Şükrü Göktaş yoldaş bu kahramanca tavrını idam sehpasında da tereddütsüzce sergileyeceğini belirterek Partiye ve Kürdistan halkına veda etmek istediğni belirtiyordu. Okunan mektup kitlelerdeki intikam ruhunu bir kez daha biledi.

Koma Berxwedan'ın sunduğu devrimci direnişçi ve halk türkülerinden sonra yaklaşık 30 kişiden oluşan folklor ekiplerinin oynadığı oyunlar izledi. Gece geleneksel "Apo Hati Hilvanê" türküsü eşliğinde oynanan oyunla son buldu. Geceye çok sayıda örgüt ve temsilci mesaj göndererek dayanışma içinde olduklarını belirttiler.

Aynı tarihte (14.2.87) **"Newroz Birlik, İsyan ve Direniş Gecesi"** Berlin'de de kutlandı. Aynı coşkuyla izlenen geceye yaklaşık 1000 civarında Kürdistanlı yurtseverin katılımı gerçekleştirildi. Üç ayrı dilden yapılan siyasi konuşmaları büyük bir dikkat ile dinleyen kitleler, yurtsever bir ailenin altı yaşındaki çocuğunun ezbere okuduğu "PKK İçin" adlı şiir kitlelerde hayranlık uyandırdı. Berlin'de oturan yurtsever bir ozanın söylediği türküler ve Halkın Fedaileri'nden birinin Farsça okuduğu şiir ile gösterilen dayanışmanın yanısıra birçok örgüt ve temsilci geceye dayanışma mesajını ilettiler.

21 Şubat'ta Stuttgart'ta gerçekleştirilen geceye de 1000 civarında Kürdistanlı yurtsever katıldı. Karşı-devrimci bir rol oynayan ve büyük bir sahtekarlıkla Newroz'a sahip çıkmaya çalışan sosyal-şoven ve Kürt küçük-burjuva reformistlerinin bütün engelleme çabalarına rağmen coşkulu bir şekilde kutlanan gecede, Newroz'un bu tip güçlerin değil, bağımsızlık ve özgürlük uğruna savaşarak dünya ezilen halklarıyla dayanışmalarını bu şekilde dile getiren direnişçi Kürdistan halkının olduğunu haykıran kitleler mücadeleye sahip çıkışın etkin bir örneğini sergilediler.

Hazırlanan programın dışında Stuttgart folklor ekibi ve Koma Jiyan müzik grubu da hazırladığı oyun ve türkülerle programı daha da güçlendirdi. Gece "Apo Hate Hilvanê" oyunu ile son buldu.

22 Şubat'ta Fransa'nın Strasbourg kentinde gerçekleştirilen geceye 500'ün üzerinde kitle katılımı gerçekleştirildi. Çocuk ve büyüklerden oluşan folklor ekipleri, Koma Berxwedan, tiyatro ve konuşmalar dışında bölge folklor ekipleri de programa katılarak daha da güçlenmesini sağladılar.

28 Şubat'ta Danimarka'nın Kopen Haag şehir merkezinde yapılan geceye ise 700'ün üzerinde kitle katılımı gerçekleştirildi. Kutlanan bu gecede de daha hazırlık döneminden başlayarak düşmanca çaba sarfedip kitlelerin katılımını düşürmeye çalışan teslimiyetçi güçlerin çabaları bir kez daha boşa çıktı. Gece programı Koma Hawar müzik grubunun katılımıyla daha da güçlenirken, geceye katılanların ağırlıklı bir bölümünün genç kesimden oluşması dikkati çektiği gibi, Avrupa'daki gençliğimizin de ortamın dayattığı yoz yaşama karşı mücadele ederek ulusal gerçekliğine sahip çıkmada gecikmeyeceğinin somut bir örneğini teşkil ediyordu.

1 Mart 1987 tarihinde Belçika'da ilk defa gerçekleştirilen Newroz gecesi ise, Genk şehrinde 500'ü aşkın kitlenin katılımıyla gerçekleştirildi. Belçika'da **"Newroz Birlik, İsyan ve Direniş Gecesi"** adı altında gerçekleştirilen gecenin engellenmesi için birçok gücün engelleme çabaları dışında, bizzat Türk konsolosluğu devreye girerek Belçika polisine ihbarda bulundu: *"Bunlar teröristtir, kitleyi toplayıp katledecekler, salona bomba yerleştirmişler"* vb. demagojilerle polisin geceyi engellemesini istedilerse de ülke içerisinde yedikleri şamarı Belçika'da da yiyerek hüsrana uğradılar. Beğeni ile izlenen programa Koma Zilan da katıldı.

7.3.1987 tarihinde ise, 1200'ün üzerinde kitle katılımıyla Frankfurt'ta Newroz kutlandı. Gerek salon ve gerekse sahne düzeniyle oldukça disiplinli ve aynı zamanda da coşkulu bir hava ile başlayan gecede, oldukça seri ve canlı bir programın sunulması kitlelerin beğenisini kazandı. Frankfurt'ta kutlanan **"Newroz Birlik, İsyan ve Direniş Gecesi"**'nde Koma Berxwedan, folklor, tiyatro, koro ve üç dilden yapılan konuşmaların yanında, Frankfurt müzik grubu da programa katılarak beğeni ile izlenen türkülerle programı daha da güçlendirdi. Gecede 70 yaşlarında bir Kürdistanlı yurtseverin halka yaptığı çağrıda ise kısaca şöyle denildi: *"Oğullarım, kızlarım, halkımız bugün en büyük vahşet ile karşı karşıyadır. En küçük halk toplulukları bağımsız devletler haline geçerken halkımıza kölece yaşamın dışında hiçbir yaşam hakkı tanınmamaktadır. Bu yaşamdan kurtulmak için kadın, erkek, genç, ihtiyar mücadele saflarında yerinizi alın. Tanrı sizlerle birlikte olsun."*

8.3.1987 günü Saarbrücken'de Newroz kutlandı. Düzenlenen geceye 500'ün üzerinde kitle katılımı sağlandı. Yapılan Kürtçe, Türkçe ve Almanca konuşmalar ve kültür programı dışında gecenin 8 Mart dünya emekçi kadınlar gününe denk gelmesi nedeniyle, gece tertip komitesi adına bir açıklama yapıldı. Açıklamada dünya emekçi kadınlar gününün bu yıl Kürdistan'da ERNK'ye bağlı kadın birliklerinin oluşturulmasıyla selamlandığı belirtilerek, bundan sonra Kürdistanlı kadınlar daha fazla mücadeleye sarılacak ve ulusal kurtuluşçu görevlerini yerine getirecekler denildi.

"Newroz Birlik, İsyan ve Direniş Geceleri"'ne mayıs ayının ilk haftasına kadar devam edeceklerdir.

Kürdistan Kadınları 8 Mart'ı ERNK Saflarında Kendi Birliklerini Oluşturarak Selamlıyor

8 Mart dünya emekçi Kadınlar gününü çoşkuyla karşıladığımız bu yılda da, ülkemiz Kürdistan'da aydınlığa doğru adım adım ilerleyip esaret zincirlerini parçalayarak kendi özgür geleceğini yaratmanın savaşımını veren halkımızın ve bu halkın önemli bir kesitini oluşturan kadınlarımızın durumuna; ve sömürgeci egemenliğe karşı yürütülen kutsal ulusal bağımsızlık savaşımındaki önemine kısaca değinmekte yarar vardır.

Dünyanın en güzel toprak parçası, doğanın en zengin kaynağı ve uygarlığın temel beşiği olan ülkemiz Kürdistan'ı, uyguladığı acımasız katliamlarla en son egemenliği altına alan faşist Türk burjuvazisi, sömürgecilik sistemini sökülmezcesine inşa edebilmek için dünyada eşine rastlanamayan bir uygulamayla varlığını tümden talana yöneldi. Ekonomik, sosyal, kültürel tüm değerleriyle sömürülerek dünyadan tecrit edilmiş bir yaşama mahkum edilen insanlarımıza asimilasyon politikasıyla beyinsel sömürü gerçekleştirerek; kendi gerçekliğine yabancılaştırılmış, ne olduğu bilinmeyen bir toplum yaratılmak istendi. Öyle ki, insanlık onurunu ayaklar altına alan sömürgeci Türk devletinin insanlık dışı uygulamaları, insanlarımızca bir kader, bir alın yazısı olarak kabul görerek düşmanın her dediğine kölece boyun eğecek bir yapıya getirilmek istendi. Toplumumuzda yarattığı bu korkunç yapıyla sömürgeci Türk devleti, öylesine rahat, öylesine emin ve öylesine kendinden geçmişti ki bir gün, bu halkın ayağa kalkarak boyunlarına geçirilen prangaları parçalayacağını ve hemde en acı bir biçimde onun nihai sonunu getirecek bir silaha dönüştürebileceğini hiç düşünmüyordu bile. Düşünemezdi de; çünkü katliam, vahşet, talan ve kanla gözü bürünen faşist TC halkımızda saklı bulunan gerçeği kolay kolay fark etmeyecekti.

Evet, halkımız fiziki anlamda düşman tarafından teslim alınarak, ona olmadık yaşam biçimi uygun görülmesine rağmen yine de bu halk, ruhunu hiçbir zaman düşmana teslim etmemiştir. İşte Kürt halkının varlığını günümüze kadar yaşatan ve düşmanın da farkedemediği gerçeklik de budur. Burada ölüm pahasına da olsa direnilerek yaşatılan bir tarih var. Yaşatılan bu tarih gerçekliğinde Kürt kadınının da payının önemli olduğunu kesinlikle gözardı etmemek gerekir. Kürdistan toplumunun önemli bir kesitini oluşturan Kürt kadını Kürtlüğü ve Kürdistan'ı, Kürt mertliğini, yiğitliğini, cesaretini, fedakarlığını bağrında sürekli yaşatmasını bilmiştir. Bilmekteyiz; bugün halen de Kürdistan köylü kadını, çocuklarını katliam ağıtlarıyla, direniş hikayeleriyle, çekilen acılı, ızdıraplı yaşamlarını dilden dile getirerek büyütürler. Düşmana karşı dindirilmeyen kin, öfke; mutlak bir gün çekilenlerin hesabının bir bir sorulacağına beslediği umut onun ezgilerinde, ağıtlarında, türkülerinde dile gelir. Onun şahsında acılı Kürdistan'ın yurtseverliğini, fedakarlığını konuşturmak; öfkesini, kinini intikam gücüne dönüştürmek onun en belirgin özelliğidir.

Düşmanın toplumumuza egemen kıldığı o kahırlı çekilmez yaşamın, dayattığı en geri ve yoz ilişki biçiminin acısını en derinden kadınlarımız çekmiştir. Toplumumuzda ağa, baba, kardeş, koca, oğul baskıları altında çok yönlü kölelik cenderesinde tutulan kadınlarımıza verilen değer bir hayvana verilen değer kadar dahi değildir. Aile yaşamında kararlar kadınların görüşüne danışılmaksızın alınır ve uygulanılır. O, evinde ve tarlasından başka hiçbir yaşam emaresiyle alakalı değildir. İzinsiz ve kendi başına hiç bir şey yapamaz. Mal gibi alınıp satılır. Kim çok "başlık" verirse kız onun olur. Öyle ki toplumumuzda kız çocukları dahi ailesi için basit bir işgücüdür. Evlilik çağına geldiğinde işgücünün ekonomik karşılığı olarak babası tarafından "başlık" alınır. Yaşanan bu gerçeklik kadınlarımızın durumunu yalın bir tarzda ortaya koymaktadır. İşte sömürgeciliğin kadınlarımıza bahşettiği yaşam budur. Bu yaptıklarıyla da yetinmeyen sömürgeciler, kendi ihtiyaçlarına göre kadınlarımızı emek pazarına çekmiş, en tortu işlerde çalıştırarak emeğini çarçur etmiştir. Sömürgeci metropol kentlerinden tutalım da emperyalist pazarlara kadar sürülerek temizlik işlerinden pamuk tarlalarına, toplayıcılıktan fabrikalara kadar koşturularak emeği bir kâr aracına dönüştürülmüştür. Böylelikle düşmanın egemenliği altında her türlü çağdaş gelişmeye kapatılan ülkemizde gerçek anlamda en çok baskıyı iliklerine kadar gören kesim kadınlarımız olmuştur. Kısacası sömürgeci egemenliğin, genelde toplumumuzun, özelde ise kadınlarımızın üzerinde uyguladığı insanlık dışı imha ve eritme metodlarını günlük somut uygulamalarıyla dahada derinleştirerek izah etmek mümkümdür. Ancak hiç fazla ayrıntılarına girmeden de her birimiz, içinden çıktığımız toplumsal gerçekliğimizi gözönünde bulundurursak, sadece köyümüzdeki yaşantıyı hatırlarsak söylenmek istenen daha iyi anlaşılır. İyi irdelendiğinde her birimizin yaşamı veya içinden geldiğimiz çevre, halkımızın mahkum edildiği yaşamın acı ve ızdıraplarla dolu olduğu görülür. Bunun acısını ve bir o kadar da öfkesini her an, her saat yüreklerimizde duymamak mümkün müdür?

Hiçbir hakkı, hukuku tanınmayan, sömürgeci egelik altında kendilerine her türlü acımasız yaşam reva görülen kadınlarımıza devrimci mücadelenin gelişmesiyle kurtuluş yolları açılmıştır. Kurtuluşa duyduğu özlem nedeniyle en erkenden hem de aralarında örgütlü bir faaliyet yürütülmeden mücadeleyi benimseyen, onunla kenetlenmeye çalışan kesim yine kadınlar olmuştur. Öyle ki bu kavgada kadınlarımız, devrim davasına en büyük fedakarlık örneklerini de sergileyerek hizmet etmeyi yaşamlarının vazgeçilmez bir parçası haline getirdiler.

KUKM'nin politik aşamaya ulaştığı 1979-1980 dönemlerinde kadınlar yığınlar halinde Hilvan ve Siverek direnişlerinden başlayarak, mahalle baskınlarında kendi çocuklarını tutuklamak isteyen düşman sürülerine karşı göğüslerini siper ettiler. Taş ve sopalarla direnen Elazığlı kadınlar, bağımsızlık ve özgürlük mücadelesinde saf tutarak her türlü fedakarlığı yapmaktan çekinmeyeceğinin somut kanıtları oldular. Kendilerini mücadelenin şu veya bu düzeylerdeki görevleriyle de sınırlandırmayan kadınlarımız bizzat savaşın öncü geliştirici gücü olarak da saflarda yer tuttular. Nitekim 12 Eylül faşizminin kara dehşetine karşı yürütülen savaşımda ilk kadın öncü savaşçılardan Azime Derirtaş ve Besey Anuş düşmanı kahreden destansı direniş örneklerini sergileyerek bu yılların temel direniş abideleri oldular.

12 Eylül faşizminin kara dehşeti altında ülkemiz yeniden baştan başa düşmanın bir işgaline daha tanık oldu. Mahalleler, kasabalar, köyler basıldı, yediden yetmişe tüm halkımız köy meydanlarında işkenceden geçirildi, halkımızın her yaş ve cins insanından onbinlerce kişi zindanlara dolduruldu. En alçakça ihanet ve inkarcılık dayatıldı; aileler dağıtıldı, köyler göç ettirildi, yoksulluğa, açlığa mahkum edildi, "yeni sosyal yaşam" adı altında insanlığın kabul edemeyeceği alçaklıklar dayatıldı. Düşmanın tüm bu vahşet uygulamalarına, dayatılan alçakça ihanet ve teslimiyete rağmen başta zindanlar olmak üzere halkımız görülmeyen bir direnç gücüyle direndi ve düşmanın uygulamalarına boyun eğmedi. Özellikle Kürt kadını bütün gücüyle yabancılaşmaya ve yozlaşmaya karşı durdu, gerçekliğinden hiç taviz vermedi, devrim mücadelesinin en görkemlice gelişebileceğine olan inancı hiç sarsılmadı, büyük bir özlem ve umutla bekledi. 1981'lerde Hilvan, Siverek ve Mardin tepelerine çıkan Kürt kadınlarının büyük bir umutla devrimcilerin hazırlıklarını tamamlayarak ülkeye girmeleri için yaptıkları dualar hatırlardadır. Dersim kadınlarının "bizi yalnız bırakıp gitmeyin" diye kopardıkları feryatlar bilinmektedir. İşte bu ruh kadınlarımızın devrime olan inancını en zor koşullarda bile hiç sarsamadığı bir gerçek kurtuluşu için hiçbir fedakarlık yapmaktan çekinmeyeceğinin de somut ifadesidir.

Tüm bu umutlarla çekilen acılar, gösterilen olağanüstü fedakarlıklar, sergilenen azami çabalar sonucu düşmanla nihai olarak hesaplaşmak, kaybedilen her şeyimizi söke söke almak için 15 Ağustos devrimci direniş atılımıyla ulusal kurtuluş mücadele gerçekliğimiz en görkemlice, dönülmezcesine tarih sahnesine yeniden nakşedildi. 15 Ağustos tarihsel eylemliliği ve HRK'nin ilanı halkımız tarafından büyük bir coşkuyla karşılandı. Kadını-erkeği, yaşlısı-genci ve çocuğuyla halkımızın her neferi savaşma kararlılığıyla düşmanla hesaplaşma gününün geldiğine duyduğu inançla görev talebinde bulundular. Devrime beslenen umut düşmana karşı savaşmanın temel harcına dönüştü. Yüzyıllardır yüreklerde saklı tutulan Bağımsızlık ve Özgürlük tutkusunun yeniden canlandırılması, halkımızın derin ulusal özlemi ve kurtuluşa beslediği umut Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi (ERNK)'nin ilan edilişinin temeli oldu. 15 Ağustos devrimci atılımıyla inşa edilen ve bugünkü ordu gücümüzün temeli haline gelen kurtuluş kuvvetlerinin yürüttüğü azimli savaşımla ERNK'nin ilan edilişi güçlü halk eylemliliğiyle karşılandı. Böylece ERNK halkımızın siyasal-örgütsel birliğinin ifadesi olarak büyük bir çoşkuyla selamlandı. Düşman da daha da yoğunlaştırdığı ve uzun vadeli hesapladığı planlarla dünya gericiliğinin uyguladığı savaş deneyimlerini de temel alarak halkımıza karşı daha bir kudurganlıkla ve vahşetle saldırdı. Özellikle bu savaşımda KUKM'ne dayatılan "özel savaş"ın vazgeçilmez bir unsuru olarak Kürdistan kadını hedef alındı. Bunda amaçlanan çok açıktır. Kadınlarımız ve halkımızın değer biçtiği bazı temel olgular UKM'nin bastırılmasının temel halkası olarak ele alınmakta ve işlenmektedir. Bunun için de düşman en hayasızca, en utanmazca kadınlarımıza yönelerek binbir çabaya başvurdu. Ve en utanmazca, ikiyüzlü haince yöntemlerini hala da uygulamaktadır.

Bu tarihsel süreçte Kürtlüğü, Kürt yiğitliğini, mertliğini, fedakarlığını, cesaretini kişiliğinde somutlaştıran cefakar Kürdistan kadını, asırlardır ruhunu düşmana teslim etmeyerek nasıl ki ulusal varlı-

Devamı 18. Sayfada

"Bu Yolculuğum, Kürt Halkının Mücadelesini Daha İyi Tanımamı Ve Anlamamı Sağladı"

Önce Erzurum'a, sonra da Doğubeyazıt'a gitmek için otobüse bindim. Türkiye'de batı ile doğu arasındaki değişikliği, hemen çok iyi farkedebiliriz. Ege denizi kıyılarında, ülkenin güney yakalarında ve Konya gibi büyük şehir merkezlerinde görülen turist sürüleri, burada, bu geniş alanlarda yerlerini sert görünümlü erkek ve çocuklar, ama sevimli ve misafirperver insanlar tarafından otlatılan koyun ve keçi sürülerine bırakmaktadırlar. Büyük beyaz köpekler ve kurtların saldırıya geçeceği şafaklar, eskiye göre herhalde azdır, ama baldırlara dikkat! (Köpekler ısırabilir anlamında)

Evlerin yapıları da değişmeye başlıyor; Sivas'tan itibaren toprak ve ağaçtan yapılmış, çatısı düz evlere rastlamak mümkün. Ne yazık ki bu tür yapılar yavaş yavaş azalıp yerlerini Türkiye tarafında bulunan dört direkli yapılara bırakıyorlar. Bu mimariyle Türkiye modasından hiç etkilenmemiş ve daha canlı olarak ülkenin Güneydoğusunda özellikle Hakkari ve Şırnak vadilerinde yani girişin zor olduğu bir bölgede karşılaştım. Yolculuğumun ilk önemli safhası Doğubeyazıt da oldu. Bu sınır ilçesinde ilk olarak göze çarpan inanılmayacak sayıda çalışan ve sokaklarda koşan çocuk sayısı ve hiçbir uğraşı olmayan insan kalabalığıdır. Bu olayı Türkiye'nin her tarafında bulabilirim, fakat burada, Kürdistan'da bu daha önemli ve daha da acıklıdır.

Ülkemizde, Avrupa'da bazılarına göre kadınların çalışması Müslüman ülkelerdeki halkın zihniyetinden kaynaklandığını söylüyorlar. Ben bunun daha çok, çok kötü bir ekonomik yapıdan ve buna bağlı olarak kontrolsüz bir nüfus biliminin gelişmesi olarak düşünüyorum. Gerçekten kadınların fazla çalışması gözden kaçmıyor. Bu şehirde, Türk askeriyesinin bir postasındaki bir Kürt'le Fransızca bir karşılıklı konuşma yapabildim. Kendisine burada Kürt problemi diye bir sorunun olup olmadığını sorduğumda, bunu biraz sürprizle karşıladı. Bana konunun hangi anlayışı savunduğumuza bağlı olduğunu söyledi. Açıkça kendisinde Kürt kültürü hissedenler için problemin olduğunu fakat Türk devleti için Kürt probleminin ülkenin bu bölgesine daha fazla ordu gücü sevketmesine rağmen, olmadığını belirtti. Lakin resmi olarak, "teröristlere" karşı savaşılıyor, Kürtler yoktur. Tüm Kürdistan'da daha sonra göreceğim şehir ve köylerde, sokaklarda ülkenin batısında olanların tersine, bolca askeri güçle karşılaştım. Aynı zamanda 8 Mayıs günü bir askeri birliğin bir grup insanı askeri kampa doğru götürdüğüne tanık oldum. Oldukça zor şartlar altında bu grubun Kürt sorunuyla ilgili olarak götürüldüğünü öğrendim.

Van'dan Hakkari'ye "teröristler"in yoğun olduğu ve dolayısıyla bana tavsiye edilmeyen Siirt-Hakkari yolunu izleyerek gitmeye karar verdim. Özellikle Güzeldere yakası (2790 m) ve Güzelsu olmak üzere Hakkari'ye kadar manzara oldukça muhteşem, daha sonra Zap vadisine ulaşılır. Zap vadisi de gri ve sarı renklerle çevrilmiş olup, su doğayla başbaşa kalmış, tek tek evler ve köylere rastlanılır. Yolculuk boyunca otobüsümüz askerler tarafında durdurulup sıkı bir aramadan geçiriliyordu. İkinci bir aşama ise polis tarafından Hakkari'ye girişte gerçekleştirildi. Bu şehirde asker oldukça yoğun, şehir, sivillerin gezip alışverişlerini yapmalarına izin verilmiş bir askeri kampı anımsatmaktadır. Hakkari'de iken birkaç kez özellikle Zap vadisi boyunca gezintiler yaptım. Bir gün otobüse binip yaklaşık 20 km Hakkari dışına çıktım. Şehire geri dönüşü yaya yapmak için otobüsten indim. Amacım dere boyunca çadır kurmuş çobanlarla ilişkiye geçmekti. Otobüste bizi gördüğünde oldukça şaşıran Fransızca bilen sivil giyimli bir polis, bize nasıl oluyor da iki turist, onun deyimine göre bu "eşkiya" dolu bölgeye geliyor. Doğrusu oldukça şaşırmıştı. Ona Türkiye turu yaptığımı söyledikten sonra bu sefer ben ona sorular yöneltmeye başladım. Böylece öğrendim ki polis bu bölgeye ilk kez ve isteği dışında gelmiş. Bölgeye iki İranlıyı yurt dışı etmek için gelmiş, ancak "eşkiya"ların eline geçmekten çok korkuyordu. Ona göre tüm bölge insanları vahşi ve yaşamasını bilmeyen, hükümetin tüm entegrasyon çabalarına rağmen, Türk toplumuna uyum sağlamayı reddeden eşkiyalardır. Bana öyle geliyor ki, özellikle yönetim kurumlarında, batıda, Kürtler hakkında kötü bir izlenim bırakılmıştır. Buraya atanan veya görevlendirilen herkes, ister eğitim dalında ve orduda olsun veya ister polisler arasında olsun işi angarya, daha da ötesi bunu bir cezalandırma olarak kabul ediyorlar.

Hakkari bölgesinde kaldığım süre içerisinde, epeyce misafirperverliğin sıcak olduğu birçok göçmenlerle karşılaştım. Kendileri ramazan orucu tutan ama bana yiyecek içecek ikram eden insanlara şu soruyu yönelttim: Kürt müsünüz, yoksa Türk mü? Hepsi Türk olduklarını belirttiler. Kendi kendime soruyorum, acaba soruma samimiyetle mi cevap verdiler, yoksa benden çekindiler mi? Ramazanın ilk gecelerinde, Hakkari'de görevde bulunan iki entellektüelle tanıştım. Onlarla Kürt sorununu tartışmak istediğimi belirttiğim zaman, hangi şartlarda olursa olsun bu sorundan konuşmak istemediklerini bana kavratmak istediler. Bunun benim için iyi olduğunu, turist olunsa dahi dikkatli olmamı ve yasak olan Kürdistan ve Kürt kelimelerini asla telafuz etmememi belirttiler. Burada güvensizlik kuraldır!

Daha sonra Hakkari'den Beytüşşebap'a geçtim. Bizi götüren minibüs, asfaltsız bir yoldan geçerek, güzel görünümlü Zap vadisini geride bıraktı. 2000 metreden yukarı dağ karla kaplıydı. Yol boyunca, yani Hakkari yakınındaki Zap boyunca, üç askeri kontrolden geçtik. Bunlardan biri terör havası içerisinde yapıldı. Kendini eli tetikte silahlı insanlar tarafından tehdit edildiğini görmek insana tuhaf geliyor doğrusu. Benzeri kontrollerle Ankara hükümeti, bu dağlık alanlardaki nüfus üzerine psikolojik ve hatta fiziki çok büyük baskılar uyguluyor. Görünüşte kadınlar hariç yaşlılar bile bu yıpratıcı kontrollere tabi tutuluyorlar. Yol çevresindeki manzaralar muhteşem bir güzelliğe sahiptir. Buralarda yaşayan insanlar simalarıyla Türkler'den farklı bir yapıya sahiptirler; özellikle giyim biçimiyle farklıdırlar. Hele kadınların rengarenk giyimleri, onları Anadolu ve batıdaki kadınlardan ayırdetmektedir. Erkeklere gelince, onlar hemen hemen hepsi birbirlerine benzer üniforma biçimini andıran kostümler taşıyorlar. Bunların karakteristik yapıları ise bedene birçok kez sarılmış ve önde çaprazlanmış uzun band şeklindeki bir kumaş parçası veya güzel dokunmuş bir kumaş taşımalarıdır. Hemen hemen hepsi geleneksel sarıklarla başlarını örtmüşler. Bu sarıklar aynı zamanda güneşten ve yağmurdan korunmayı sağladığı gibi, el ve ağız silmeye de yaramaktadır. Mustafa Kemal'in Türkiye'ye neredense zorla egemen etmeye çalıştığı şapka, ceket ve pantolonlar bu dağlarda karşılaşma imkanı hemen hemen hiç yok! Yolda geçtiğimiz her köyde duran şoför, uzun konuşmalara daldıktan sonra tekrar hareket ediyor. Otobüste yolculuk yapanların hepsi birbirlerini tanıyor gibiler. Ne zaman birisi kendisini eğerek elde naylon torbasıyla kusmaya çalışır ve "şoför kullanmasını bilmiyor" diyorsa, bakarsın hepsi birbirleriyle gülüşmeye başlıyor. Şoför yol boyunca bize Kürt müziği dinletti. Ahenk ve ses tonuyla bu müzik bana "sarde" çobanlarının çaldığı müziği hatırlattı. Bu müzik enstrümansız söylenen bir uzun hava biçimindeydi. Askeri kontrol barajlarına yaklaştığımızda şoför kaseti hemen ceketinin uygun bir yerinde saklıyordu. Bizi Beytüşşebap'a kadar götürecek vadiye girmeden önce bir kez daha askerlerin kontrolünden geçtik. Her kontrol aşağıda anlatacağım şema biçiminde gerçekleşiyordu: Askeri barajın önüne gelen otobüs hemen oldukça sinirli ve ateş etmeye hazır olan pozisyonlarıyla 6-8 asker tarafından çembere alınır. Daha sonra askerlerden biri otobüsün kapısını açar herkesin aşağı inmesi için işaret eder. Herkes kimlik kartını hazır bulunan bir subaya verir. Subay biraz uzaklaşarak kimlikleri tek tek gözden geçirir. Bu arada yolcular, avuç içleri otobüsün kaportasına dayalı bir şekilde aranırlar. Bu aşama bittikten sonra sıra bagajlara gelir. Onlar da sırasıyla en iyi şekilde gözden geçirilir. Tüm bu işlemler bittikten sonra askerler biraz gevşer, hatta biz turistlere karşı güleryüzlü olurlar. Bu arada belirteyim ki, yolcular bu işlemlere olkukça sakin bir şekilde uyum sağlarlar.

Tarihi Van Kalesi

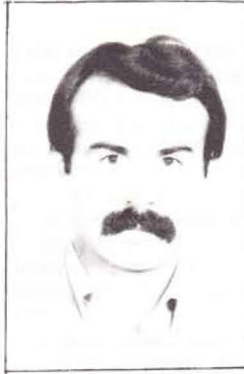
Beytüşşebap, turistler için özel hiç bir yapının olmadığı büyük bir kasabadır. Kasabanın aşağı kısmında bulunan köyün okulunda geceyi geçirdim. Burda askeri varlık oldukça fazladır. Çevre dağlara yerleşmiş, oldukça aktif olan "terörizme" karşı mücadele etmek amacıyla burada hazır bulunuyorlar. Hatta biz Beytüşşebap'tan ayrılıp gittiğimizde bir askeri konvoyla karşılaştık. İşte bu, "teröristleri" yakalamaya giden askeri araçlara, yolcular alaycı ve kurnazca bakıp gülüşüyorlardı. İlk kez geceyi geçirdiğim okulda, özgür bir şekilde, birkaç öğretmenle konuşabildim. Kürt problemini kabul ediyorlar, ancak Türkiye'nin genel durumunun büyük bir sorun teşkil ettiğini belirtiyorlardı.

Kürtler için olduğu gibi Türkler için de siyasi özgürlükler yok. Enflasyon yüksek ve iş pazarının bunalımda olduğunu belirtiyorlardı. Bana açık söylememelerine rağmen, bu düşüncenin genelde Türk halkının düşüncesini yansıttığı kanısındayım. Rejimin demokratikleşmesini bekleyen ve Kürt hareketlerinin bazı istemlerine karşı olmadıklarını belirten durumları vardı. Yine de PKK ile diğer aşırı hareketler arasında bir ayrım yapmaktan geri kalmıyorlardı. Biraz önce ekonomik durumdan sözettim, belirteyim ki, Kürdistan'da geçirdiğim yolculuğum boyunca karşılaştığım, sanayinin var olduğu tek şehir Batman'dı. Van ve Diyarbakır'da sanayileşme oldukça azdı. İzmir, Ankara veya İstanbul'un banliyöleriyle karşılaştırıldığında oldukça azdır.

Hakkari ve Uludere ara-

Devamı 18. sayfada

O'nun Ölümsüzlüğünün Yıldönümünde...

Bir yıl geçti aradan... Geçse de yıllar yılı... yaşarız yine her Mart'ta... her gün, her saat... taptaze yüreğimizin en derininde... en sıcak bir köşesinde acısını çekerek unutmayacağız... Anacağız özgür geleceğin kavgasında ölümsüzleşen Halk Kurtuluş Ordumuzun manevi başkomutanını... O, her zaman gözlerimizde kin, yüreğimizde intikam hırsı... elimizde direniş ve isyan bayrağı...

'86 Mart'ının 28'ini yazıyordu takvim yaprakları... Gururla uyanmıştı Gabbar derin bir uykudan... Uzanıyordu yamaçlarından kahramanlar kahramanı bir komutan destansı direnişiyle özgür çağa... Haklıydı Gabbar... O büyük asker, göğüslemişti zaferi hain bir pusu çemberinde... cesaretle, azim ve yılmazca... O büyük direnişçi Mahsum yoldaştı...

Alacakaranlığıydı sabahın... henüz doğmamıştı güneş mor dağların yüceliklerine... Aydınlığı Gabbar da bekliyordu karanlığın esaretinde... Yeni, aydınlık bir dünyaya... karanlığın bağrını delip yeni şafaklara doğru yürüyecekti bir Kürt askeri... O her yerde... her zaman cesaretimiz, onurumuz ve kızgın savaş cephesinin öncü militanı Mahsum yoldaştı...

Baharın sabahı... tan vaktiydi... Kankırmızıydı doruklardaki ufuk... Yemyeşil orman ve zaptedilmez yalçın kayalarla yeni bir kavgaya doğru kucak kucağaydı O... Yağdı yağmur gibi beklenmedik bir anda kör ve kalleş kurşunlar genç bedenine. Yıkılmadı... düşmedi elinden silahı... Nefes alıp veriyordu çünkü daha... yeni yaşamla kucaklaşana dek...

O, ölüme hor bakardı... yoldaştı ona. Ölümde yaşamı yaratanların partisinin militanıydı... O direniş sembolü... altın sayfasıydı "Yaşayan ve Direnen Kürdistan" tarihinin...

Ölümsüzlüğünün yeni bir yılına girerken, O'nun yokluğunun acısı yol gösteriyor... emrediyor: İLERİ!.. Bağımsız ve Özgür Kürdistan için... O bizimledir yine... Gabbar'da... Ağrı'da... Botan'da... Kürdistan'ın dört bir yanında... Meydan muharebelerinde... intikam barikatlarında yine omuz omuza savaşan... emreden; büyük bir yurtsever, engel tanımayan direnişçi, yol gösteren önder, vatan uğruna kan ve can veren şehitler şehidi Mahsum yoldaştır!..

AGİT YOLDAŞ İÇİN

Kahramanlar kahramanı
Agit yoldaş izindeyiz
Taşıyoruz bayrağını
Agit yoldaş izindeyiz

Kan ile yazdın destanı
Terketmedin Kürdistan'ı
Bağrına bastın vatanı
Agit yoldaş izindeyiz

Korku saldın dört bir yana
Geçit vermedin düşmana
Ordu hazır kumandana
Agit yoldaş izindeyiz

Kürdistan'ın yiğidisin
Direnişin Şahidisin
Şehitlerin şehidisin
Agit yoldaş izindeyiz

Kavgamıza yön verensin
Tutsaklığa son verensin
Vatan için can verensin
Agit yoldaş izindeyiz

Mücadelen sardı yurdu
Sömürgenin belin kırdı
İntikamın aldı ordu
Agit yoldaş izindeyiz

Sönmez devrimin alevi
Devraldık kutsal görevi
Uyandırdın koca devi
Agit yoldaş izindeyiz

Ölmez ulusal kahraman
Türkü türkü, destan destan
Selamlıyor başkomutan
Agit yoldaş izindeyiz

Eserindir devrim yolu
Yüreğimiz sevgi dolu
Dağlarımın kızıl gülü
Agit yoldaş izindeyiz

Mazlumların alevisin
Direnişin zaferisin
Partimizin sembolüsün
Agit yoldaş izindeyiz

Teorisin pratiksin
Ekmeğimize katıksın
Her gün çekilen tetiksin
Agit yoldaş izindeyiz

Ozan Geko

YİĞİT KÜRDİSTAN HALKI!

Ulusal Düşmanımız Faşist Türk Sömürgecilerine Karşı Topyekün Savaşalım!
Bizi Engellemek İsteyen Uşak-Hain-Milis Takımını Yerle Bir Edelim!

1987 Newroz'una yaklaşırken büyük ve önemli gelişmeler içinde bulunuyoruz. Newroz kampanyamız her alanda başarıyla sürüyor. Bu gelişme, daha şimdiden ulusal direniş mücadelemizin yeni atılımını müjdeliyor. Kampanyamızın gücü, yeni atılımın büyüklüğünü ve sonuç alıcı niteliğini gösteriyor.

Bağımsızlık ve özgürlük mücadelemiz önemli bir gelişme dönemini yaşıyor. Kürdistan'ın her tarafında faşist Türk sömürgecilerine ve uşaklarına ağır darbeler vuran direniş eylemleri yükseliyor. Devrimci savaşımız her gün yeni mevziler kazanarak büyüyor. Zindanlarda kesintisiz olarak süren direniş düşmana her gün yeni mahkumiyetler getiriyor. Yurt dışındaki Kürdistanlıların gelişen direniş mücadelesi düşmanı çepeçevre kuşatmış bulunuyor. Her alanda yürüttüğümüz bu mücadeleyle Kürdistan şimdiye kadar yaşamadığı gelişmelere sahne oluyor. Ve ulusal kurtuluş için direniş ateşi her gün yeni kitleleri sarıyor, tüm halkımıza yayılıyor. Halkımız, barbar ve vahşi düşmanına karşı topyekün başkaldırı yolunda ilerliyor.

Kendini her gün ölüme götüren bu gelişmeler karşısında elbette düşman da boş durmuyor. Barbar Türk sömürgeciliği tüm ekonomik, politik ve askeri gücünü harekete geçiriyor, iç ve dış dayanaklarını seferber etmeye çalışıyor. Tüm vahşiliğiyle halkımız üzerine saldırıyor, kuralsız ve dizginsiz bir savaş yürütüyor, özel savaşın tüm yöntemlerine başvuruyor, katlediyor, yakıyor, sürüyor, soykırım uyguluyor, içte olduğu gibi dışta da saldırıyor, bölgecilik, mezhepçilik, aşiretçilik yaptırarak halkımızı bölmeye çalışıyor, komplolar tezgahlıyor... Kısaca elinden gelen her şeyi yapıyor. Fakat bütün bunlara rağmen halkımızın kutsal ulusal direniş mücadelesini durduramıyor. Her gün yeni darbeler yemekten kurtulamıyor. Her taraftan kuşatılmış olan faşist-sömürgeci rejim tarihinin en zor dönemini yaşıyor ve temellerinden sarsılıyor.

Açık ki faşist Türk sömürgeciliğinin çabaları bunlarla da sınırlı kalmıyor. Tarihinden aldığı dersle işbirlikçi-hain uşak takımını, ajan-milis çeteciliği geliştirmeye çalışıyor. Tarihin ve halkımızın mahkum ettiği ihaneti çok çeşitli biçimlerde yeniden diriltmek istiyor. Bilcümle işbirlikçileri, ağaları, kompradorları, reisleri, ajanları harekete geçiriyor. Kürdistan'da kontr-gerillanın yandaşı ajan-milis takımını, yurt dışında ise bunun siyasal maskeli biçimi olan hain-uşak takımını yaşatmaya çalışıyor. Yıkımın eşiğinde olan faşist sömürgecilik, günümüzde kendi önüne bunlarla bent örmeye çaba harcıyor. Bu ihanet takımını, bir yemlik olarak, öncü bir kuvvet olarak mücadelemizin karşısına dikiyor. Ve mücadelemiz, sömürgeci düşmana ulaşmak için bunları aşmak zorunda kalıyor.

Halkımızın yaşam mücadelesi önünde örülmek istenen bu ihanet çemberinin anlamı, her yurtsever için açıktır. Halkımız tarih boyunca bunlardan çok kötülük görmüştür. Geçmişte ağalar ve reisler, çeşitli güçlere yaptıkları işbirlikçilik ve uşaklıkla değerlerimizi satar, halkımızı sömürürlerdi. Şimdi de Kürdistan'da ajan-milis çetecilik yaparak, yurt dışında ise yüzlerine siyasal maske takarak bunu yapıyorlar. Kendilerine ÖY, DDKD vb. adlar takan bazıları, halkımız çıkarına hiçbir şey yapmazken, Kürdistan'ı satarak, Kürdistan değerlerini ve halkımızı sömürerek kendilerini yaşatmak istiyorlar.

Kürdistan sahası geçmişe göre bugün çok fazla aydınlıktır. Herkesin ne olup olmadığı apaçık ortadadır. Günümüz Kürdistan'ında direnişle teslimiyet, yurtseverlikle ihanet, halkçılıkla sömürücülük, mertlikle ikiyüzlülük, bağımsızlıkçılıkla işbirlikçilik karşı karşıya ve kıyasıya bir mücadele içindedir. Bugün bunun görülmeyen ve anlaşılmayan bir yanı kalmamıştır.

Teslimiyet ve ihanet her yerde aynı şeydir. Nasıl ki Kürdistan'daki çete, öncü bir kuvvet olarak ulusal kurtuluş savaşımızın gelişmesini engelleme rolü oynuyorsa, yurt dışındaki çete de yani siyasal maske takmış hain-uşak takımı da ulusal kurtuluş hareketimizin uluslararası ilişki ve dayanışmasını engelleme rolünü üstlenmiştir. Savaşta zafer kazanmadan ulusal kurtuluş olamaz. Ve uluslararası ilişki olmadan ulusal kurtuluş hareketi başarıyla ilerleyemez. O halde, bunların üstlendiği rolün anlamı ve kurtuluş davamız açısından taşıdığı tehlike son derece açıktır. Bu nedenle, tarihimizde ve günümüz direnişinde ihanet defalarca yargılanmış ve yazgısı belirlenmiştir. Halkımıza ve tüm direnişçilere düşen ödev, bu yargıyı hayata geçirmektir.

Kaldı ki hain-uşak takımının yaptıkları bununla da sınırlı değildir. Yakın geçmişte bunların nasıl komplolar peşinde koştukları ve şanlı 15 Ağustos direnişimize nasıl saldırdıkları hala belleklerde canlıdır. Ne zamanki mücadelemiz karşısında düşman sıkışmışsa bunlar ortaya çıkmış ve rollerini oynamaya çalışmışlardır. Bugün de, kış ve bahar kampanyamızın düşmanı çılgına çevirdiği bir ortamda yine bunların saldırısı gündemdedir. Kendine ÖY diyen gücün önderliğindeki hain-uşak bloku tarafından, halkımızın en yiğit bir evladı, Cephemizin kahraman savaşçısı Ahmet AYDIN, 7 Mart günü Münih'te kurşunlanarak katledilmiştir. Halkımızın kurtuluş davasına birazcık hizmet edebilmek için düşmana karşı eylemden eyleme koşan bu yiğit şimdi-insanın katilleri, sadece halkımız karşısında değil, artık insanlık karşısında da suçludurlar.

Faşit Türk sömürgeciliğine fiske bile vurmazken, ulusal kurtuluş güçlerine karşı silahlı saldırıda bulunan bu güçler gerçek durumlarını artık hiç kimsenin önünde gizleyemeyeceklerdir. Bunların her sözü bir aldatmaca ve yalan, her işi ulusal kurtuluşumuza karşı bir komplodur. Yıllardır geliştirdiğimiz mücadeleye ve kendilerine yaptığımız çağrılara rağmen, tüm güçlerini ulusal kurtuluş hareketimize karşı kullanmaktan geri durmayan bu güçler, artık kendi yazgılarını kendileri çizmişlerdir.

Yurtsever Halkımız! Hepimizin yakından tanıdığı bu ihanet takımına karşı kesin tavır almak artık yurtseverliğin bir ölçütü haline gelmiştir. Bugün Kürdistan'da çok şey aydınlatılmıştır. Kürdistan'ın yağma ve talan edilmesi, Kürdistan değerlerinin sömürülmesi her zaman onu inkar biçiminde olmaz, bazen Kürdistan adını kullanarak da yapılır ki, bu en sinsi ve tehlikeli olanıdır. Fakat Kürdistan'a ve Kürt halkına düşmanlık aynıdır, hangi biçim altında yapılırsa yapılsın sonuçta aynı noktaya varır. Kürdistan'ın kurtuluşu için on yıldır elde silah savaşıldığı, yüzlerce şehit verildiği, onbinlerin işkence, yüzbinlerin acı ve zulüm gördüğü bir ortamda Kürdistan değerlerinin hiçbir biçimde sömürülmesine izin verilmeyeceği, her türlü sömürücülüğe ve ihanete karşı sonuna kadar mücadele edileceği açıktır. Artık Kürdistan ve Kürt halkı kendi gerçek gücüne kavuşmuştur, bu güç yıllardır yürüttüğü kararlı mücadelesiyle kendisini her alanda kanıtlamıştır. Kendi gerçekliğine sahip çıkmanın da bir gereği olarak, sömürgeci düşmana karşı savaştığı gibi, Kürdistan adına düşmana uşaklık yapan her türlü gücü de bertaraf etmek gerektiği ortadadır. Böyle bir tutum ve bu mücadeleye katılım tüm yurtsever halkımızın mutlak bir görevidir.

Kürdistan'da oluk oluk kan akıtıldığı, idam sehpaları kurulduğu, zulüm ve işkencenin tüm halkı kapsadığı, katliam ve sürgünlerin boy boy yapıldığı bir ortamda, bunlara karşı hiçbir şey yapmazken, kahramanca mücadele yürüten direniş güçlerine saldıranların kimlikleri artık çok nettir. Böylelerinin Kürdistan'ın adını bile kullanmaları sahtedir ve kendi çıkarları içindir. O halde, böyle sahtekarlıklara, Kürdistan'ın bu biçimde satılmasına ve Kürdistan değerlerinin bu güçler tarafından sömürülmesine asla olanak tanımamak gerekir. Böyle bir tutum, günümüzde yurtsever olmanın kesin bir ölçütüdür.

Hain-Uşak Takımı Tarafından Aldatılan Güçler! Kürdistan'da artık her şey aydınlık, yurtseverlik ölçüleri bellidir. Geçmişin karanlık ortamında birçok güç sizleri aldattı ve kendi çıkarları için ulusal kurtuluş mücadelemize karşı çıkardı. Ama artık gerçeği görmenin ve ulusal kurtuluş mücadelesinde birlik olmanın zamanıdır. Bundan böyle hain-uşak takımına hizmet, Kürdistan kurtuluş davasına karşı bilinçli bir suç olacaktır. Son olay, yanlışta ısrara karşı bir uyarı, doğruda ve gerçekte birleşmeye yönelik bir çağrı niteliğindedir. Gerçekler son kez görülerek hain-uşak takımı ile olan ilişkilere son verilmeli, bu güçlerin ihanetine hiçbir biçimde ortak olunmamalıdır. Ulusal kurtuluş mücadelesi safları herkese açıktır, ülkesi ve halkına hizmet etmek isteyen herkes bu kutsal mücadelede birleşmelidir. İhanete destek olmak, ihanetçilerin peşinden gitmek bugün en kötü suçu işlemektir ki, bu suçun da cezası bellidir. Bundan ısrarlı olanlar yurtsever halkımız tarafından mutlaka cezlandırılacaklardır.

Yurtsever, Direnişçi Güçler! Çok yönlü ve kapsamlı bir mücadele tüm halkımızı ulusal kurtuluşta birleştirme eylemimizi geliştirelim. Kürdistan değerlerine ve kurtuluş davasına daha kararlı olarak sahip çıkalım. Hain-uşak takımının Kürdistan'ı satmasına ve Kürdistan değerlerini sömürmesine asla izin vermeyelim! Böylesi güçleri teşhir ve tecrit ederek halkımızın bulunduğu alanlardan söküp atalım! İhanete karşı mücadeledeki başarının sömürgeciliğe karşı zaferin mutlak bir koşulu olduğunu iyi bilelim! Tüm halkımızı ulusal kurtuluş mücadelesinde ve ERNK saflarında birleştirme çabamızı yoğunlaştırarak Ahmet AYDIN yoldaşın anısı karşısındaki görevlerimizi yerine getirelim!

- Ahmet AYDIN'ın Anısı Tüm Halkımıza Yol Göstericidir!
- Kahrolsun Faşist Türk Sömürgeciliği ve Hain-Uşak Takımı!
- Yaşasın Kürdistan Bağımsızlık ve Özgürlük Mücadelesi!
- Yaşasın Tüm Halkımızın ERNK Saflarındaki Ulusal Direniş Birliği!

9 Mart 1987
ERNK-Avrupa Temsilciliği

FAŞİST TÜRK SÖMÜRGECİLİĞİNİN KÜRDİSTAN'DAKİ AÇIK VE SİNSİ KATLİAM UYGULAMALARI

GEÇEN SAYIDAN DEVAM

Binlerce insanımız tüm bunlara rağmen bir iş bulamadığından kahveleri doldurmakta, boş gezmekte, yer yer karnını doyurabilmek için kendini satmakta, zengin mahallelerinin çöplüklerinde ekmek aramakta olanlar az değildir. Peki neden açılmış olan iş sahalarında bu insanlar çalıştırılmıyorlar? Bunun başlıca iki amacı vardır: Birincisi, bugünkü nüfus ülkesinden koparılarak mücadelesinden uzaklaştırılmak istenmekte, bu yolla bu insanların mücadeleden etkilenmeleri önlenmek istenmekte, ikincisi de, bu yerli ucuz işgücünün tümü burada değerlendirilirse, büyük Türkiye kentlerinin hizmet işlerini, temizlikçiliğini, belediye çöpçülüğünü kim yapacaktır? İşte tüm bu ve benzeri amaçlar için Adıyamanlı gence Atatürk Barajında iş yoktur.

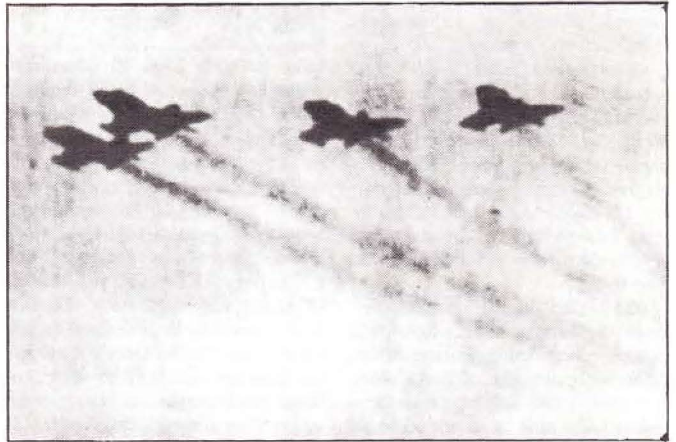
Sözü barajdan açmışken, burada çalıştırılan işçiler üzerinde geliştirilen bazı baskılara da değinelim. Barajda iki tabur asker bulundurulmaktadır. Taburlardan biri jandarma, diğeri de komandodur. Bunların yanısıra yüzlerce sivil bekçi görevlendirilmiştir. Bunların asıl görevi işçileri sindirmek, muhtemel devrimci girişimlerine karşı önlem almaktır. Sık sık arama yapılmakta, bir dergi ya da bir bildirinin bulundurulmasını bir yana bırakalım, kitapçılarda serbestçe satılan bir romanın, bir Cumhuriyet gazetesinin bulunması dahi suç sayılmaktadır. İşçiler sağcı gazetelerin okunmasına zorlanmakta, iki kişinin bir araya gelmesi yasaklanmakta, böyle bir durumda insanlar karakollara götürülmekte, ya da işten atılarak cezalandırılmaktadırlar. Bütün bu yaptırımlar yetmiyormuş gibi, ikide bir tüm işçileri toplayan yüzbaşı, Partimiz aleyhine iftira ve yalan dolu propagandalar yapmaktadır. Sağ gazetelerde yer alan bazı haberler ve yazılar işçilere gösterilerek, "bakın sizin Apocular ne yapıyormuş" diye işçiler tehdit edilmektedir. Sözün kısası içişleri bakanlığının "işçiye ve gençliğe dikkat" talimatı fazlasıyla hayata geçirilmektedir.

Konuyu fazla dağıtmadan gene Adıyaman'da uygulanan başka politikalara bakalım: Tarım alanında bilinen düşük taban fiyatları politikası fazlasıyla uygulanmaktadır. Kitleler bu durumdan oldukça hoşnutsuz ve şikayetçidir. Bunun yanısıra geliştirilen bazı orman yasaları da ormanlık alanda bulunan ve geçimi büyük oranda orman ürünlerine bağlı olan orman köylülerine uygulanan politikadır. Bu yıl çıkarılan yasayla orman köylülerinin yaprak kesmesi yasaklandı. Zaten yoksul olan yöre kitlesi hayvanına yulaf, çavdar, arpa ve saman alamamakta, oldukça uzun geçen kış mevsimi boyunca önceden kesip depoladığı meşe yaprağını yedirmektedir. Yaprak kesiminin yasaklanması, hayvanların ormanlık alanlarda otlatılmaması, hayvanların beslenememeleri anlamına gelir ki, bunsuz köylünün yaşamını sürdürmesi imkansızdır. Çünkü köylü ya tarım ya da hayvancılıkla uğraşır. Dağ köylüsü de yeterli toprağı bulunmadığından hayvancılık ve tarımcılığı birlikte yürütmektedir; ikisinden birisinin olmaması durumunda geçimi olanaksız hale gelmektedir. İşin bilincine varan köylüler tüm ormanı ateşe verme ya da tahrip etme tehdidinde bulununca, yetkililer ancak o zaman işin varabileceği tehlikeli boyutları farkettiler ve zorunlu olarak yaprak kesmeye izin verdiler. Bu yasayla köylülere dayatılan bir diğer yasaklama da odunun kesilmemesidir. Orman köylüsü zaten ağaçların daha iyi gelişimi için işe yaramaz dal ve kökleri odun olarak değerlendirmektedir. Köylüler bu yasaya karşı gene bildikleri "ya odunu keseriz ya da ormanı tahrip ederiz" tehdidini savurdular. Ve ancak bu şekilde odun kesmelerine izin vermek zorunda kalındı. Burada kısaca belirtmek istediğimiz nokta; sömürgeci yetkililerin ve yasaların halkımıza yaşam olanağı tanımamaları karşısında, halkımız gelinen noktada ne geriye adım atacak durumdadır (çünkü zaten o en geride bulunmaktadır), ne de eskisi gibi pasif kalma durumundadır. O yaşamın nasıl zorlu geçtiğini, bıçağın kemiğe dayandığını kendi pratik yaşamıyla görüp öğrenmektedir.

Belirteceğimiz bir durum da gençlere karşı uygulanan özel sindirme, yozlaştırma ve göçe zorlama politikasıdır. İşlerine gelmeyen gençler okuldan kovulmakta, işsiz-güçsüz dolaşan gençlere yaklaşan bazı polisler, "burada ne kalıyorsunuz, iş yok, okul yok, kadın yok, Adana'ya, İstanbul'a, İzmir'e gidin orada hayat var, aradığınız her şey var" demektedirler. Bununla birlikte bizimle sınırlı bir ilişkisi olabileceğinden şüphelendiklerine, "burayı derhal terket, yoksa sürüm sürüm süründürürüm, döverim, tutuklarım" vb. tehditlerde bulunmaktadırlar.

Şimdi de, faşist-sömürgeci düşmanın askeri harekatlarına, halk üzerinde düzenledikleri baskı, zulüm, işkence ve katliamlarına kısaca değinelim. Kürdistan devrimci savaşının gelişimine bağlı olarak, düşmanın da Kürdistan'daki askeri gücünü çoğalttığı, teknik ve taktiklerini geliştirmeye çalıştığı bilinmektedir. 1986 Bahar Atılımı ile düşman bölgemizde de bu yönlü faaliyetini giderek hızlandırdı. Her şeyden önce, askeri gücünü nicelik ve nitelik olarak arttırdığı gözlendi. Buna örnek: Eskiden Adıyaman'da bulunan jandarma taburu alaya dönüştürüldü. Jandarma kuvvetleri yerine komando birlikleri yerleştirildi. Askeri karakollardaki jandarma sayısı arttırıldı. Bunlara ek olarak "özel vurucu timler", "çevik kuvvetler" vb. adlar altında eğitilmiş ölüm mangaları öne çıkarıldı. Benzer gelişmeler savaş tekniğinden sağlanarak, ordunun elindeki en modern silahlar, gece dürbünleri, makinalı tüfekler, havan topları, roketatarlar, helikopter, uçak vb. en gelişkin savaş araçları kullanılmaktadır.

Bahar Atılımında düşmanı darbeleyen devrimci intikam eylemlerimizin ortaya çıkardığı politik gelişmeleri sınırlamak, etkilerini kırmak amacı ile düşman yeni taktikler devreye sokarak, vahşi ve katliamcı karakterini pratikte sergiledi. İlk etapta, geniş çember içinde geniş arazi üzerinde operasyon taktiğini esas aldı. Örneğin Adıyaman'ı il olarak geniş çember içine aldı ve devrimci çalışma yürüttüğümüz ve devrimci eylemlerin olduğu alanlarda geniş bir arazi üzerinde bir baştan girip diğerinden çıktı. Çok kuvvetle yürüttüğü bu operasyonda, gücünü sürekli hareket halinde tutup, kısa sürede kuvvetlerini zayıflatıp, onları yıpratıyordu. İkincisi, mayıs ayında düşman kuvvetleri ile devrimci kuvvetler arasında Kahta'da meydana gelen bir silahlı çarpışmanın sonucu, iki partizanın şehit düşmesi, bir partizanın yaralı olarak ele geçmesi sonucu düşman operasyon taktiğini değiştirdi; dar ve nokta operasyonları taktiğini uyguladı. Tüm bunlarla birlikte, bütün önemli vadi ağızları, dağ geçitleri, köprü, yol kavşakları, köy giriş ve çıkışlarında "keskin nişancı özel timler", "çevik kuvvetler" ve "komando birlikleri" ile pusular kurdu. Bütün bu uygulamalarıyla sonuç alamayan düşman askerleri çaresizlik içinde kışlalarına döndüler. Eski askeri yetkililer başka yerlere tayin edilerek veya sürülerek yerlerine yenileri getirildi. Getirilen yeni subaylar yeni taktikleri uygulamaya ve bu biçimde operasyonları geliştirmeye çalışıyorlar. Ancak nerede ve ne zaman ortaya çıkacağı belli olmayan güçlerle karşı karşıya oldukları için gündüzleri hareket edip arama ve gözetlemede bulunuyorlar, geceleri bulundukları yerde çakılıp etrafı dinliyorlar. Bu hareket tarzı köylüleri her an korkutan bir durum yaratıyor. Bu biçimde düşman mümkün olduğu kadar herkesten gizli gelip köy çevresinde pusu kurmakta, ev dinleyip şüpheli gördüklerini basmakta, kitleleri korku, panik ve tedirginlik içinde bırakmaktadır.

Faşist Türk sömürgeciliği, bir avuç haine ve kukla kesime, günlük yaşam ve bürokratik işlerden tutalım, hayatın her alanında basit maddi imkanlar ve avantajlar vb. kolaylıklar sağlarken, halkımıza akla-hayale gelmeyen her türlü yöntemi kullanarak, ne kadar engelleme ve zorluk varsa uygulamaktadır. İşbirlikçilik ve ajanlık bu biçimde özendirilmekte, köylüler bu yapıya zorlanmaktadır. Bu temelde kişi halkına, partisine ve kişiliğine karşı suç işlemeye teşvik edilmektedir. Öyle ki toplumdaki çelişki ve çatışmayı derinleştirmek amacı ile ajan-işbirlikçi yapı ve etkilediği çevrelere mavi, devrimden yana olan kitleler için kırmızı çarpı işaretlerini gündeme getirerek, halkımıza karşı yoğun bir psikolojik savaş yürütmektedir. Yine çeşitli kesimler arasındaki aile, kabile, mezhep vb. çelişkileri gündeme getirmekte, bunları kışkırtmak ve çatışmaya dönüştürmek için her türlü yöntemi kullanmaktadır. Bu temelde halkımız birbirine kırdırılarak, zayıflatılarak, parça parça edilerek, bilinçlenmenin, örgütlenmenin ve birleşmenin önüne geçilmeye çalışılmaktadır. Öyle ki toplumda büyük bir güvensizlik, huzursuzluk ve karmaşa yaratılmıştır. Toplumsal huzur, güven, hoşgörü vb. ortadan kaldırılmış, büyük bir güvensizlik, korku, panik ve tedirginlik havası egemen kılınmıştır. Düşmanın, faşist cuntanın işbaşına gelmesinden bu yana egemen kılmaya çalıştığı bu yapıyı sürekli canlı tutabilmek için gövde gösterisinde bulunmakta, baskı, işkence, tutuklamalar gerçekleştirmektedir. Kitlelerin devrime olan inançlarını zayıflatmak ve desteklerini sınırlamak amacı ile oğlu PKK'ye katılmış, ya da PKK'ye sempati duyan köylüleri, ihbar etmeyenlerin öldürülecekleri, köylerinin yerle bir edileceği vb. tehditlerde bulunmaktadır.

Faşist-sömürgeci düşman tüm gücünü harekete geçirmekte; halkın devrime olan inancını zayıflatmaya, bilincini çarpıtmaya çalışmaktadır. Kendisini egemen kılmaya çalıştığı ve meşru gördüğü yaşamın kabul edilmesi halinde, yaşamın tümden ortadan kaldırılacağı tehdidinde bulunmasının yanısıra kitleleri aldatmak amacı ile

Devamı 17. sayfada

ULUSAL KAHRAMANLIK VE 21 MART'IN ANLAMI ÜZERİNE

Eski çağlardan günümüze dek insanlık tarihinde çok sayıda kahramanlık örneğine tanık olunmuştur. Halklar, ilkel topluluk sürecinden başlayarak bugünkü düzeye, yani uluslaşma aşamasına gelinceye kadar pek çok soylu direnişler sergileyerek bu direnişler esnasında bağrından adları yüzyıllar hatta bin yıllar boyunca yaşatılan büyük kahramanlar çıkarmışlardır. Böylesi kahramanlar her zaman ezilen, sömürülen ve baskı altında tutulan sınıflar ve halklar arasından çıkmış ve hep zulmün ve haksızlıkların karşısında yer almışlardır. Öte yandan en unutulmaz direnişler ve kahramanlıkların sergilendikleri dönemlere bakıldığında, karşımıza çoğunlukla toplumların en sancılı dönemleri çıkmaktadır. Yani en koyu karanlıklar, en büyük kahramanlıkları doğurmuştur hep. Konuyla ilgili bir yazıda Başkan Abdullah ÖCALAN yoldaş bu noktaya şöyle işaret etmektedir:

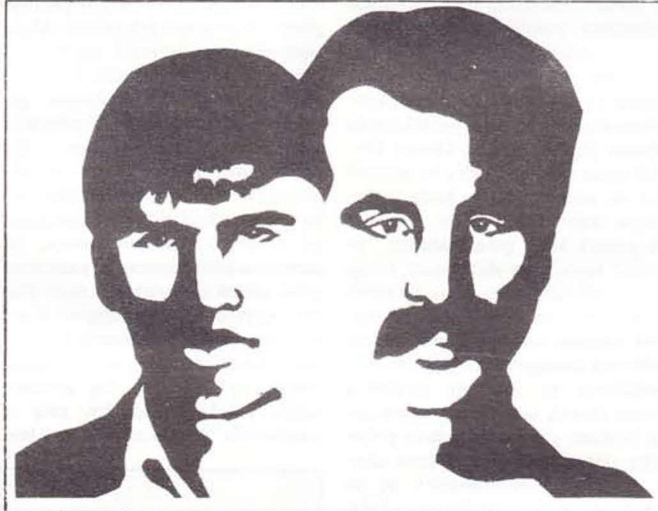
"İnsanlık tarihinin karanlık ve aydınlık dönemleri birbirlerine sıkı sıkıya bağlıdır. Ama insanlık karanlığı asla normal bir yaşam olarak kabul etmemiş, onunla sürekli savaşmıştır. İşte, karanlık dönemlerin yaşandığı ve fakat arkasından özgürlük güneşinin ortalığı aydınlatmaya başladığı şafak dönemlerine aynı zamanda 'kahramanlık' dönemi denir..."

İnsanlığın oluşumunun, kabile ve aşiret düzenlerinin ortaya çıkmasında direniş ve kahramanlık belirleyici rol oynamış, etkinliğini günümüze dek sürdürebilen iki değer olarak, halkların yaşamında sürekli yüceltilmiştir. Eğer bir halk, uzunca bir dönem karanlık içinde bırakılmış, özgür yaşamını toptan yitirmiş ve gözüne ölü toprağı serpilmişse, böylesi bir halkın direnişe kaldırılabilmesi için kesinlikle kahramanlara gereksinme vardır." (Serxwebûn Özel Sayı 9, s. 2)

Gerçekten de sınıflı toplum tarihinde her fırtınalı altüst oluş süreci, tarihe malolan kahramanların ortaya çıktığı süreç olmuştur. Köleci toplumdan tutalım sosyalist toplumun kuruluşuna kadar tarih sahnesine çıkan her yeni sınıf, baskıya ve sömürüye karşı çıkarak kendi düzenlerini kurma mücadelesi içerisinde nice kahramanlar ortaya çıkarmıştır. Köle isyanlarının unutulmaz ismi Spartaküs; feodal sınıfın temsilcilerinden ve İslamlığın önderlerinden olan Ali vb. yine, yeni bir sınıf olarak tarih sahnesine çıkarken burjuvazinin yücelttiği Napolyon gibi isimler, en koyu karanlıklar ortamında sivrilen unutulmaz isimler olmuştur. Bunlar gibi, tarihin ve çağın en yeni gücü proletarya sınıfı da, insanın insan tarafından sömürülmesine son vermek amacıyla giriştiği kutsal mücadelede tarihe damgasını vuran büyük kahramanlar yaratmıştır. Marx ve Engels'ten, günümüzde dünyanın birçok alanında sınıfların ve halkların mücadelelerine yol gösteren önderlere kadar bunun birçok örnekleri mevcuttur. Ve bu kahramanlık örneklerinin, insanlığın gelişmesi ve ilerlemesinde ilk çağlardan başlayarak günümüze kadar çok önemli roller oynadığı bir gerçektir.

Bugün birçok reformist-tasfiyeci güç tarafından bu gerçek inkar edilmeye, çarpıtılmaya çalışılıyor ve suçlanıyorsa da kahramanlık en çarpıcı şekliyle sosyalizmde ve sosyalist mücadelede anlamını bulmuştur.

İnsanlık tarihinde böylesine büyük bir öneme sahip olan bu kavram Kürdistan ve Kürt halkı açısından ne anlama gelmektedir? Şüphesiz insanlık bunca değerler ortaya çıkarırken, uygarlığın beşiği olarak kabul edilen Kürdistan bu tür bir yaratıcılıktan uzak kalamazdı. Nitekim 21 Mart tarihi ve Newroz adı bu gerçekliğin somut bir ifadesidir.

Evet, bu tarih 2500 yıl öncesinden günümüze ulaşan soylu bir direnişin tarihidir. Halkları amansız zulmün altında köleleştiren Dehak'ın zulmüne ve vahşetine başkaldırmanın, isyanın tarihidir. Kölelik zincirlerinin dayanılmaz bir hal aldığı, köleci Asur imparatorluğunun Ortadoğu halkları üzerinde korkunç bir vahşet uyguladığı M.Ö. 612 yıllarında Kürt aşiret ve kabileleri –o günkü adıyla Medler– Demirci Kawa önderliğinde birleşerek despotluğun simgesi zalim Dehak'ın hükümranlığına son vermiş ve kölelik zincirlerini parçalamışlardır. İşte, yeni bir günün doğuşu olarak kabul edilen 21 Mart tarihi, dağlarda direniş alevlerinin tutuşturulduğu "Newroz" bayramı olarak günümüze dek kutlana gelmiştir.

Kürtlerin bağımsızlığı kısa da sürse Kawa ve Kawa destanı bir eşsiz kahramanlık örneği olarak hep var olmuş ve yaşatılmıştır.

Demirci Kawa'dan Çağdaş Kawa'ya

Kürdistan tarihi, Kawa destanından günümüze kadar geçen yüzyıllar boyunca sayısız isyanlarla ve kahramanlık örnekleriyle yoğrulmuştur. Fakat tüm bu özverili mücadelelere rağmen halkımız bugüne kadar bağımsızlığını elde edemedi. Kürdistan yıllar ve yıllar boyunca birçok işgalci, istilacı imparatorlukların saldırılarına maruz kaldı, birçok despotun vahşetine sahne oldu. Ağır koşullar altında, bu zeminde insanlık düşürüldükçe düşürüldü. Ve bugün gelinen aşamada Kürt halkı insan soyunun bir parçası olarak varlığını korumasına rağmen çağımızın gerçekliğinden çok uzaklarda bulunmaktadır. Halkımızın başına çöreklenmiş olan faşist generaller, ülkemizi zindana çevirerek halkımızı görülmemiş karanlıklara mahkum etmek istemekte ve varlığını ortadan kaldırmaya çalışmaktadırlar. Böyle bir halkın neye gereksinmesi vardır? Bu sorunun karşılığını Başkan Abdullah ÖCALAN yoldaş şöyle izah etmektedir: *"Böylesine düşürülmüş olan bir halkın kahramanlara su ve ekmek kadar gereksinmesi vardır. Kürdistan halkı, tarihinde hiçbir dönemde şimdi olduğu kadar buna ihtiyaç duymadı. Bu son derece anlaşılır bir şeydir. Çünkü Kürdistan halkı, tarihinde hiçbir zaman bu kadar düşürülmemiştir... Yaşanılan dönem düşkünlüğün ve karanlığın en çok yoğunlaştırıldığı bir dönemdir. Böylesi dönemler ancak kahramanca direnişlerle aşılabilir."* (a.g.y.)

İşte, Cephemizin öncüsü PKK'nin kahramanca çıkışı, anlamını burada bulmaktadır. Bu soylu çıkışın karşısında, çağımızın Dehakları irkilmekte gecikmediler. PKK şahsında tutuşturulan bu direniş alevinin büyüyüp her yanı sarmasına fırsat vermeden söndürülmesi gerektiğine inandılar. Bunun için hemen kolları sıvayan vahşi Türk sömürgecileri, bir yandan Maraş katliamını yaratarak sıkıyönetim ilan edip asker-polis gücünü seferber ederken, öte yandan da sosyal-şoven ve küçük-burjuva reformist uşakları harekete geçirip azgınca saldırıya geçtiler. Fakat sömürgeciler ve işbirlikçilerinin saldırıları, binlerce yılın karanlığına inat yükselen direniş alevlerinin gelişmesini önlemeye yetmeyince bu kez 12 Eylül askeri-faşist darbesi ile karşılık verilmeye çalışıldı.

Bu dönemde, daha güçlü bir direnişi örgütlemek amacıyla Parti geri çekilme taktiğini uygularken halkımız ve tüm ilerici insanlık yeni ve soylu bir gerçekliğe tanıklık etti: Cezaevi direnişleri... Faşit cuntanın işbaşına geldiği yıllar, Kürdistan'ın boydan boya adeta bir zindana çevrildiği; bağımsızlıktan ve özgürlükten yana, ülkesini seven ne kadar insan varsa tümünün cezaevlerine kapatılarak üzerlerinde vahşi işkencelerin uygulandığı yıllar oldu. Aralarında Mazlum, Kemal ve Hayri'nin de bulunduğu çok sayıda devrimcinin kapatıldığı Diyarbakır cezaevinde en zorlu mücadele ve dişe diş bir savaş yaşandı. "Genç Kemalistler Birliği" adıyla örgütlendirilen ihanetçiler çetesinin de yardımıyla vahşi Türk sömürgecileri, her türlü akılalmaz işkencelerle önderlerimizi teslim almayı ve onların şahsında tüm halk varlığımızı mahkum ve imha etmeyi planlamaktaydılar. Fakat, büyük insan Mazlum DOĞAN önderliğinde kenetlenen savaş esirleri, ulusal kahramanlık örnekleri, destanımsı direnişler yarattılar. Ve böylelikle çağdaş despotların küllendirmek istedikleri direniş alevleri bir daha söndürülmemek üzere gürleştirildi. İşte, karanlığın en çok koyulaştırıldığı; ihanet ve teslimiyet yoluyla insanlığın en çok düşürülmeye çalışıldığı bu ortamda, 1982 Newroz'unda tarih hükmünü bir kere daha icra ediyor ve insanlık Mazlum DOĞAN'ın şahsında eşine ender rastlanan bir kahramanlık örneğine tanık oluyordu. Bu, işkence ve zulme karşı kabaran öfkenin onurluca patlaması; Demirci Kawa'nın örsünde bilenen isyan geleneğinin depreşmesi; ve Asur despotluğuna karşı isyan ateşini tutuşturan Demirci Kawa'nın çağımıza yansımasının ta kendisiydi. Ve Newroz'a kazandırılan yeni bir anlamdı.

Bu gerçeklikten hareketle, Başkan Abdullah ÖCALAN yoldaş, Newroz dolayısıyla yaptığı bir konuşmasında şunları söylüyordu: *"...Tarihi biraz iyi yorumlayanlar için, çok azgın bir düşmanla karşılaşmamız Newroz'un diğer bir anlamıdır. Zalim Dehak'ın tüm zulmüne karşı, Devrimci Kawa'nın balyozunu başına indirmesi gibi, bizim çıkışımızın da, azgın fakat çöküşü yaşayan bir düşmana vurulan ölüm darbesi olduğu biliniyor."*

"Biz Mazlum DOĞAN yoldaş için Çağdaş Kawa *dedik. Böylece binlerce yıllık tarihimizin direniş çizgisini sürdürmeye çalıştık.* (Serxwebûn Sayı 51, s.14)

İşte sürdürülen bu direniş çizgisi ile PKK önderliğinde gelişen modern KUKM sürecinde her Newroz giderek azgın düşmanın yüreğine daha büyük korkular salmakta ve her Newroz kurtuluşa doğru atılan görkemli bir adım olmaktadır.

1985 Newroz'u ve ERNK'nin İlanı

Faşizmin azgın saldırıları altında, içerde böylesine güçlü direnişler ve soylu kahramanlık örnekleri sergilenirken, dışarıda da direniş alevlerini Kürdistan dağlarının doruklarına taşırmak üzere ülkeye dönüşün yoğun hazırlıkları yapılmaktaydı. Bu hazırlıklar sonucunda, 1982 Ağustos'unda yapılan tarihi toplantıda –PKK II. Kongresi–, baskı ve karanlıklar dönemi yerine yeni bir mücadele döneminin başladığı ilan edilerek güçlerin ülkeye aktarılması işlemine geçildi. 1982 sonu ile 1983 başlarında düşma-

nın tüm saldırılarına rağmen bu işlem başarıyla tamamlandı ve Kürdistan dağlarının doruklarında Newroz direniş ateşiyle yeniden kucaklaşıldı.

Zindan direnişçilerinden alınan büyük güçle ve yaklaşık iki yıl süren çalışmalar sonucunda; ulusal direniş tarihimizde yeni bir kahramanlık örneği ve kurtuluş mücadelemizde yeni bir sürecin başlangıcını teşkil eden 15 Ağustos 1984 devrimci atılımına ulaşıldı. Bu güçlü adım, halkımızın yüzyıllardan beri özlemle taşıdığı bağımsızlık ve özgürlük rüyasını elle tutulur bir gerçekliğe dönüştürürken, aynı zamanda bu gerçekliğe varmanın tek yolunun da kahramanca bir direnişten geçtiğini açıklıkla ortaya koydu. Ulusal kurtuluş mücadelesinde devrimci çizginin kesin zaferi anlamına gelen 15 Ağustos devrimci çıkışı, Kürdistan halkı tarafından büyük bir sevinç ve coşkuyla karşılandı. Yarattığı gelişmelerle devrimin kitleselleşmesine ve ulusal kurtuluş cephesinin örgütlendirilmesine zemin yarattı.

Bu temelde karşılanan 1985 Newroz'u, Kürdistan halkının ilgi ve desteği üzerinde ilanı gerçekleştirilen Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi (ERNK) gerçekliği ile yeni bir anlam daha kazanıyordu. Halkımızın en geniş siyasal birliği ve tarihi direniş kararı demek olan ERNK'nin ilanı, Kürdistan halkının karartılan umudunu aydınlatarak 21 Mart'a güçlü bir anlam daha atfederken düşmanın kararan yüreğine de bir kat daha korku salıyordu. 1985 Newroz'unda ERNK'nin ilanıyla tüm Kürdistan çapında boyutlanan direniş, olumsuz iklim koşullarının yarattığı engeller ve faşist-sömürgeci düşmanın en azgın ve kapsamlı saldırılarına rağmen sürdürüldü. İhanetlerin verdirdiği önemli kayıplar üzerine, ulusal kurtuluş mücadelemizi imha edebileceği umuduna kapılan düşman, 1985 kışında tüm gücüyle saldırıyı yoğunlaştırdı. "Pişmanlık Yasası" adıyla ihanete prim verilmesi, ajan-milis çeteciliğin örgütlendirilmesi, ilkel milliyetçi, küçük-burjuva reformist ve sosyal-şoven güçlerin devrimci mücadelemizin karşısına çıkarılması vb. uygulamalara rağmen düşmanın hevesi kursağında bırakıldı. Böylesine olağanüstü denilebilecek zor koşullarda, 15 Ağustos devrimci atılımı kesintiye uğratılmadı; ve "faşist-sömürgeci saldırganlığa karşı devrimci direniş dönemi"ne damgasını vuran yine Newroz'un gerçek ruhuna uygun kahramanca bir mücadele anlayışı ve azmi oldu.

1986 Newroz'u ve Ulusal Kahramanlık Sembolü: AGİT

Bağımsızlık mücadelemizde önemli bir kilometre taşı olan 1986 Newroz'unun direniş tarihimizdeki yeri belirgindir. Çünkü 1986 Newroz döneminde gerçekleştirilen Bahar Atılımı, Kürdistan'da bir daha sökülüp atılmayacak bir tarzda kökleştirilen silahlı mücadelenin süreklileşmesini sağlamıştır. Kuşkusuz bu olgular soylu kahramanlık örnekleri sergilenerek gerçekleştirilebilmiştir.

1985 kışında yaşanan onca kayıplar ve acılar pahasına gerçekleştirilen ERNK'nin ilanı, halkımızın eline tutuşturulan güçlü bir silah niteliğindeydi. Ancak, faşist düşmanın amansız saldırıları karşısında bu gelişmelerin kesintiye uğratılmaması, süreklileştirilmesi büyük önem taşımaktaydı. İşte hareketimiz, Demirci Kawa'dan Mazlum DOĞAN'a kadar süzülüp gelen tarihi ulusal kahramanlık erdemlerimizi AGİT yoldaşın şahsında somutlaştırarak, döneme gereken cevabı yine kahramanca vermiş ve '86 Newroz'unu bu temelde yarattığı Bahar Atılımı'yla kahramanca karşılamasını bilmiştir. Bu atılım ulusal direnişi süreklileştirmiş ve düşmanın tüm umutlarını ve planlarını boşa çıkarmıştır.

Hem hazırlanması ve hem de uygulanıp geliştirilmesi süreçlerinde 15 Ağustos direniş dönemine en önde katılan AGİT yoldaş, 1986 Newroz'unda çaktığı kıvılcımla '86 Bahar Atılımının da yaratıcısı ve önderi olmuştur. O'nun 28 Mart günü Gabbar'da girilen çarpışmada vurulmasının, ağzı salyalı generaller çetesi tarafından sevinç çığlıklarıyla karşılanması boşuna değildi. Fakat faşist generaller çetesinin bu çığlıkları uzun sürmedi. Bu büyük kahramanın şehit düşmesinin ardından, durmak bir yana giderek şiddetlenen ve yaygın eylemlerle düşmanın umutları çok çabuk suya düştü. Ve artık dost da düşman da anladı ki; başlatılan özgürlük maratonunda mücadelemiz, AGİT yoldaş gibi en seçme önderlerini yitirse bile kesintiye uğramayacak ve direniş ateşi bir daha söndürülemeyecektir. İşte 1986 Newroz'unun direniş tarihimizde daha şimdiden seçkin bir yer edinmesinin anlamı da burada yatmaktadır.

1987 Newroz'unda Pratik Egemenliğe Doğru

Yukarıda, modern ulusal kurtuluş mücadelesi sürecinde her yeni Newroz'un kurtuluşa doğru atılan görkemli bir adım olacağı belirtildi. Bu belirleme çerçevesinde 1985 ve 86 Newrozlarında yaşanan durumlar özetlenecek olursa, belirgin bir aşamanın kaydedildiği açıklıkla görülecektir.

1985 Newroz'unda halkımızın elinde ERNK gibi güçlü bir silah tutuşturulmuş olmasına rağmen '85'in talihsiz kışında yaşanan olumsuz gelişmeler ve ihanetler mücadelemizin önemli kayıplar vermesine neden olmuştur. O kadar ki düşman KUKM'ni tümden imha edebileceği umuduna bile kapılabilmiştir. Bu umutla her türlü özel savaş yöntemleri geliştirerek, hatta sol maskeli sahtekerlardan çeşitli "birlik"ler oluşturarak devrimci direnişimize azgınca saldırmıştır. Fakat mücadelemiz ciddi sarsıntılara uğrasa da bu girdaptan başarıyla çıkmasını bilmiştir.

1986 Newroz'unda ise Bahar Atılımı ile birlikte saldırıya geçen bu kez düşman değil, devrimci kurtuluş kuvvetlerimiz olmuştur. Yine, kayıplarımız daha sınırlı kazanımlarımız çok daha büyük olmuştur. Böylelikle devrimci direniş süreklileştirilmiş, '85 Newroz'unda ilan edilen Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi gerçek anlamına kavuşturulmuş ve bu temelde 1986 bir zafer yılı olarak kapatılmıştır.

Savur istediğin kadar
sam yelini!..
Topla bulutları,
yağdır yağmuru
ve doluyu,
karı da!..
Estir kasırganın
en şiddetlisini...
Coşturan suların
en büyük selini!..
Koparamazsın yine de
kavgamdan
çekip bağrından
atamazsın!..
Çünkü;
ardından doğacak güneşi,
yaşanacak baharı
ve bunun
en güzel
gelecek günleri vardır!..

Bugün ise 1987 Newroz'unun arifesinde bulunmaktayız. Yaşanan olaylar, sağlanan gelişmeler o kadar görkemli ki, ulusal kurtuluş mücadelemiz sadece Kürdistan'ın, Türkiye'nin, Ortadoğu'nun değil, tüm dünyanın hassasiyetle izlediği baş gelişme, baş haber durumuna gelmiştir. '87'nin başından beri Kürdistan gerillasının etkin darbeleri faşist Türk sömürgeciliğinin beynini aralıksız olarak balyoz gibi dövmektedir. Tıpkı 2500 yıl öncesinin Newroz'u yeniden yaşanmakta ve faşist Türk sömürgeciliği, Kawa'nın çekici altında hesap veren Dehak misali tirtir titremektedir. 21 Mart tarihi yaklaştıkça devrimci kurtuluş kuvvetlerimizin kahredici korkusunu iliklerine dek yaşayan faşist generaller çetesi adeta ecel terleri dökmektedir. Gerillanın her an, her yerden çıkıp vurabileceği düşüncesiyle çılgına dönen Türk sömürgecileri tam bir savunma durumunda olmasına rağmen, zaman zaman can havliyle çırpınmakta ve havalandırdığı savaş uçaklarıyla çoluk-çocuk, yaşlı, kadın demeden halkımızın üzerine tonlarca bomba yağdırarak korkusunu gidermeye çalışmaktadır.

Evet, '87 Newroz'unun yaklaşmakta olduğu şu günlerde, yaşanan gerçeklik hiçbir demagojinin karartamayacağı kadar parlak ve çarpıcıdır. Kürdistan gerillasının etkin eylemliliği altında savunmaya mecbur edilen sömürgeci düşman, insan gücü ve teknik açıdan büyük bir yığılma gerçekleştirerek, devrimci kurtuluş kuvvetlerimizden gelebilecek saldırıları karşılamaya çalışmaktadır. İnsiyatifi tümden yitirmiş ve büyük bir panik içerisindedir. Giriştiği sınırötesi saldırılar ve sivil katliamlar uluslararası alanda önemli tepkiler doğurmuş ve büyük umutlarla başvurduğu bu saldırılar kendi barbar ve vahşi yüzünün teşhir ve tecritinden başka bir sonuç doğurmamıştır.

Buna karşılık devrimci direniş güçlerimiz ise, sergilediği her yeni kahramanlık örneği ile halkımıza daha büyük bir güven vermiş ve halkın sunduğu geniş maddi-manevi destekle yenilmezliğe ulaşmıştır. Cephemiz ERNK, toplumumuzun çeşitli kesimlerinin oluşturduğu işçi, gençlik, kadın, esnaf vb. birliklerle ete-kemiğe bürünerek bir yandan savaş cephesinde ARGK saflarını beslemekte, bir yandan da cephe gerisini tahkim ederek güçlendirmektedir. Bu temelde '87 Newroz'unu daha güçlü ve daha kahramanca karşılayan devrimci direniş mücadelemiz adım adım pratik egemenliğe doğru yürümektedir.

Öte yandan tüm bu gelişmeler, Kürdistan sorununun uluslararası alanda şimdiye kadar görülmemiş boyutlarda konuşulup, tartışılmasını gündeme getirmiştir. Ortadoğu'dan Afrika'ya, Avrupa'ya ve Amerika'ya kadar dünya KUKM'nin yarattığı gelişmelerle adeta çalkalanmaktadır. Yaşanan gelişmeler gerek dost gerek düşman her güce, "artık bu sorun karşısında tutum belirlemenin zamanı gelmiştir" dedirtecek kadar geniş boyutludur. Ve bu doğrultuda çaba ve araştırmaların hızlandığı görülmektedir.

Sonuç olarak, büyük ve soylu kahramanlıklar sergilenerek sabır ve bilinçle örülen devrimci direniş mücadelemiz, içinde bulunduğumuz bugünkü aşamada, yani 1987 Newroz'unun ön gününde, ülkesini ve halkını seven her Kürdistanlının göğsünü kabartacak bir düzeye ulaşmıştır. Belli ki, bu olumlu gelişmelerin her Kürdistanlı yurtsevere yüklediği görevler de aynı oranda büyümüştür. Bu büyük ve kutsal görevleri yerine getirmekten de öte daha büyük görevler talep edebildiğimiz ölçüde nihai kurtuluşumuzu yakınlaştıracağımızı bilmeliyiz.

Bağımsız ve özgür bir Kürdistan'da insanca ve mutlu bir yaşam için Demirci Kawaların, Mazlumların, Agitlerin ışıklı yolunda ileri!

– Yaşasın Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi!
– Yaşasın Birlik, İsyan ve Direniş Geleneğimiz Newroz!

KUTSAL ULUSAL

DİRENİŞ MÜCADELEMİZ

"İki Yoldaş Ulusal Direniş Mücadelemizi Böyle Yaşadık..."

GEÇEN SAYIDAN DEVAM

Bugünkü düşman uygulamaları karşısındaki çıkışları bile, gerçekliğinden nasıl tavizsiz davrandığını gösteriyor. Düşmanın özel ilgi ve ilişkisini kabullenmiyor. Maddi ve manevi işkencelerle devrimci mücadeleden koparılmak isteniyor, o, buna daha güçlü sahip çıkmanın savaşımını veriyor. Çocuğunu şehit veriyor, ama silahını devralma talebinde bulunuyor. Bütün bunlarla Kürt yiğitliğini, mertliğini ve yurtseverliğini çağdaşlaştırarak sahip çıkıyor. Mücadelemiz diğer toplumsal kesimler içinde olduğu gibi, bu kesim içinde de kitleselleşmektedir. Bu anlamda tek tek bireylerin yakalanması hiçbir şey değiştirmeyecek. Sonuç olumsuz olsa da, geçmiş gibi ne mücadelenin engeli ve ne de devrimci yapının dağıtıcısı haline getirebilir. Çünkü mücadelenin niteliği ve kapsamında bir hayli büyüme vardır. Ancak, geçici propaganda malzemesi olarak kullanır. Toplumumuzun hassas yanını teşkil ettiğinden dolayı da, özellikle psikolojik baskı aracı haline getirmek ister. Ve kendisince, kitlelerde böylece moral bozukluğunu yaratmış olur. Bundan da fazlasını yapamaz. Yok eğer, hala eskiyi düşünüyorsa bu hayalperestlikten öteye gidemez.

Devrimci direnişçilikle yoğrulmuş kişiliğini bir kez daha konuşturan Saadet, düşmanın bu iğrenç emeline karşılık, vazgeçilmez kararlı tutumunu şu sözlerle dile getiriyordu:

«Ne olursa olsun düşmanın eline kesinlikle sağ düşmemek gerekir. Özellikle düşmanın buna ağırlık verişini insan görünce, daha da duyarlı hale geliyor ve her an düşmanla karşılaşabilir düşüncesiyle bir adımı dahi silahsız atmak istemiyor. Şahsen ben bile, bilsemki dünyanın en büyük direnişini işkencede ve cezaevinde yaratacağım, düşmanın sırf bu, «sağ yakalayacağım» emelini kursağında bırakmak için de olsa, silahımı konuşturmaktan asla çekinmeyeceğim. Ve baktım ki, sağ ele geçeceğim son kurşunumu da kendime sıkacağım.»

Bu sözler bende bir çağrışım yaptı. Geçmiş mücadele arkadaşım Azime'yi aklıma getirdi.

Geçmişte de şehit yoldaşım Azime DEMİRTAŞ hep böyle düşünür, konuşurdu. Kırk gün işkencede kalıp döndükten sonra, adeta bütün bunların özel propagandacısı olmuştu. Gittiği her yerde ve her grupta direnişi işlerdi. Özellikle bayan arkadaşlara, «Devrim uğruna şehit olmanın onurlu yaşamına her an hazır olun, ama düşmanın eline kesinlikle sağ düşmeyi hiçbir an bile düşünmeyin» derdi. Ve cezaevinde direnen bayan arkadaşlardan bize ulaştırdığı mesaj da buydu. Azime yoldaş, direnişlerden aldığı güçle de, bu kararlı tutumunu her yerde aktifçe savunuyor ve sahip çıkıyordu. Hatırlıyorum; bir gün düşman, bulunduğumuz köyü havadan ve karadan kuşattı. Kaldığımız evde sığınağımız vardı, ama ilk kez sığınağa gireceğimiz için güvenemiyor ve hep yakalanacağız psikolojisiyle hareket ediyorduk. Şaka mahiyetinde de olsa, o an üç erkek arkadaş, sanki anlaşmış gibi ağızlarından çıkan aynı sözlerle bir suçluya bakarmışcasına bana dönerek, «En ciddi aranan sensin. Azime zaten cezaevinden yeni çıkmış, ikiniz olmasaydınız, biz kendimizi uygun ifadelerle kurtarırdık» demelerine karşılık, ben bir an şaşırır oldum. Son derece bağlandığım, güvendiğim ve yoldaş dediğim bu insanlardan beklemediğim sözleri duyuyordum. Azime, o kısa cezaevi yaşamıyla bu tür şeylerde biraz daha sınavlıydı. Şaşkınlığımı anlayınca, büyük bir öfkeyle hemen söze atıldı: «Ne demek istiyorsunuz, hangi ifadelerden bahsediyorsunuz, yani direnmeyecek misiniz? Silah kullanmayacak mısınız? Teslim mi olacaksınız? Bunlara evet diyorsanız, evin basılmasını beklemeyin ve hemen gidin teslim olun, biz direneceğiz. Yok diyorsanız, sığınağa gireceğiz, düşman farkettiğinde hep birlikte direneceğiz. Şunu diyebilir miyiz evdi, sığınaktı silahlarımızı kullanamadık ve onun için yakalandık. Hayır kabul etmiyoruz! Ve dikkat edin; biz, düşmana darbe vurmak için yapılmayan bir eylemin başarısızlık nedenlerini dile getirmiyoruz, düşmanla karşı karşıya gelmiş durumdayız. Ve koşullarımız ne olursa olsun kesin direneceğiz» diyordu. O an, herkes sanki üsten verilmiş bir talimatmış gibi kabul etmek zorunda kaldı. Evet, bu yiğit ve militan arkadaş, daha sonraki mücadele pratiğimizde düşmanı kahreden destansı bir direniş örneğini yaratarak şehit düştü.

Şehitlere bağlılığını her an düşmana karşı yaşadığı direnişle dile getiren Saadet:

«Partimizin direniş ruhuyla yaşıyorsak, şehitlerimizin bize bıraktıkları soylu mirasla daha güçlü direnişler yaratabilir ve savaşı anlamlılaştırabiliriz. Mesela ben, her zaman düşmanla karşı karşıya gelme anını düşünüyorum, nasıl direnmem gerektiğini de planlarım ama bunları istediğim gibi yapamamanın koşulları da aklıma geliyor. Düşman pususuna ansızın düşmek kadar hiçbir şeyden korktuğumu zannetmiyorum. Rukenleri şehit verdiğimiz pusuyu düşünüyordum da, insan istediği zaman gerekeni yapamıyor ve işlevsiz kalıyor. O an, düşmana cesaretin varsa, arkadan kahpece değil, önden mertçe savaş demesi geliyor insanın.

O ara Saadet'in anlamlı suskuluğunu seyrediyordum. Elindeki çöple yeri karıştırdı, düşündü durdu ve birden başını kaldırıp geleceğin umut deryası gözlerle baktı... bakındı. Dağa, ormana ve yanındaki yoldaşı olan bana... Tekrar konuşmasına başladı:

«Bak göreceksin Z... arkadaş, düşmanın ansızın pususuna yem olmazsam ülkem, halkım ve Partim için çok iyi direneceğimi söylüyorum sana. Bir arada olmasak ve ayrılsak da duyarsınız bunu.»

Devrimci direnişe sahip çıkmadaki kararlı tutum ve davranışlarıyla adeta gözlerimin önünde canlanmış Azime Demirtaş'mış gibi görüyordum O'nu. Bir yandan düşman faaliyeti karşısında çektiği acı ve zorlu anlarıyla, diğer yandan da içinde bulunduğu coşkulu, neşeli ve canlı haliyle karşımda o an duruyordu. Ve böylece, hayat kavgamızın zor günlerini ve anlarını birlikte yaşadığımız şehit yoldaşların hayaleti bir bir gözlerimin önüne geliyor, inançları uğruna sergiledikleri yüce devrimci tutumları kafamda canlanıyordu.

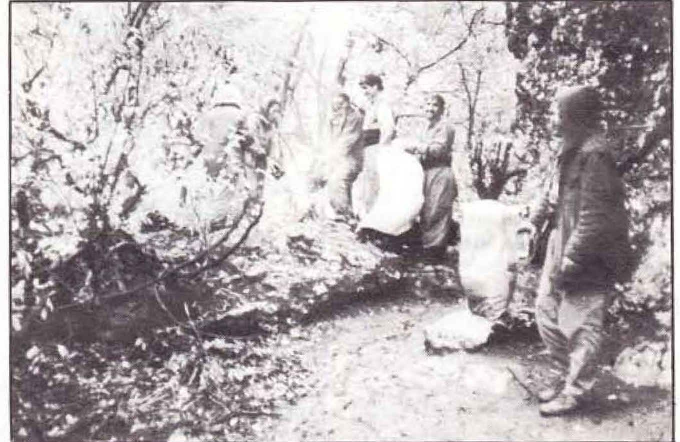
Evet, böylece geçmiş mücadele pratiğini bütünüyle düşüncede yaşamak istiyordum o an. Tabii ki bu; geçmişe bir bütün dönmek, onunla yetinip avunmak ve anlamsızlaştırarak değil, pratiğe daha güçlü hükmetmek için yaşıyordum.

Ve yine düşünüyorum; ilk mücadeleye başladığım Dersim ve Dersim halkını. Elbetteki Kürdistan'ın bütününden ayrı değil, ama bambaşka bir anlam ve haz taşıyor yüreğimde. Çünkü, hayat kavgama ilk günümü orada vermiştim. Karşılığını, beni derinden içine çeken kavgamın güçlü neferlerinden bulmuştum. Buna, ben de bir ömür armağan ederek bedelini ödemeye çalıştım. Ve böylece, ilk doğuş ve ilk sarılışla, sonsuz bir inanç ve güvenle, yaşam ve ölümdeki beraberliğimize ilk ve son onayı Dersim vurmuştu.

Artık, bu canlı ve coşkulu gücümle orada daldım kavgamın deryasına... Tadıp yaşamak istedim gelecek yeni yaşamın güneşini, suyunu ve havasını... Ve bu toyluğumla düşman kasırgasıyla orada boğulmak istendim, ama direneceğime ve yenilmeyeceğime dair şöyle bir haykırışta bulundum:

Savur istediğin kadar sam yelini, topla bulutları, yağdır yağmuru, doluyu, karı... Estir kasırganın en şiddetlisini... Coştur suların en büyük selini... Yine de koparamazsınız kavgamdan, bağrından çekip atamazsınız beni. Çünkü, ardından doğacak güneşi, yaşanacak baharı ve bunun en güzel gelecek günleri vardır. Onları yaşamadan bunları yaşamak neye yarar ki? İstemem hiçbir an böylesi bir yaşamı. Daha doğrusu, hayat kavgamın asıl özünü Dersim'in kendisinden kazanmıştım. Direniş ve ihaneti Dersim tarihinden öğrenmiştim. Kürtlüğü ve Kürdistan'ı Dersim somutunda tanımıştım. Sömürgeci düşmanı Dersim katliamıyla kavramıştım. Yani, Dersim'in toprağı, ormanı, dereleri, suları, dağları neyi anlatmıyor, neyi kavratmıyor ki? Tek bir Munzur'u bile, başlı başına bir direniş tarihiydi, bir halkın kurutulamayan yurtseverlik kaynağıydı.

Hayata ilk gözlerimi açtığım gibi, gerçekliğinde hiçbir an taviz vermeyen, bügün yaşamıyla yurtsever tipik bir Kürt kadını olan anam, bunların hepsini bir... bir ağıtları ve konuşmalarıyla dile getirip anlatırdı. Başta... Dersim'in özgür yaşamından-ardından 38 katliamı ve sürgün hayatını, görüp yaşadığı ve direnişe sürekli sahip

çıkan anasından, babasından duyup ve hiçbir an unutamayacağıyla anlatmaya... Bunda en çok özgür yaşamın anlamını ve bunların çeşitli biçimlerini... Düşmanın iç ihanet olaylarını nasıl tezgahladığını ve bunların çeşitli biçimlerini... Sürgün yaşamında hasreti çekilen vatan topraklarına duyulan özlemi, tutkuyu, sevdayı dile getirirdi. Ve istisnasız her konuşmasının sonunda, «'38'i bize yaşatan Mıste kordur. Bir Mıste kor kaha çıkıp bir '38 daha bize yaşatmasa iyi» diyordu.

O bilemezdi adından söz etmeyi, ama anlatım ve konuşmalarıyla şahsında ve Dersim somutunda acı Kürdistan'ı tanıtıyordu. Ve bunda, ağlayan kin ve öfkeyi, umut ve tutkuyu dile getiriyordu. Doğrusu ben de bunu bilemiyordum. Acılı Kürdistan'ı böyle tanıyıp, bu gerçekliğe anamın şahsında sarılıyordum. Ve düşmana karşı kin ve öfkeyle büyüyordum. Bu nedenle okul ve görev yıllarımın bütününde sömürgeci düşmanın yabancılaşma kurallarına sürekli karşı çıkmışım... Özellikle, Mıste kor'un posterlerini ne asmış ve ne de astırmıştım. Tersine, camlı olanları kazaya getirerek kırıp dökmüş ve camsızları da gizlice yırtıp yakmışım. Sömürgeci düşmanın bütün dayatmalarına rağmen hiçbir zaman

Devamı 17. sayfada

HAPİSHANE GERÇEĞİ VE DÜŞÜNDÜRDÜKLERİ

Nûhat

Sınıflı toplumun ortaya çıkışıyla egemen güçler üretim araçlarını elinde bulundurmak, ekonomik ve toplumsal egemenliklerini devam ettirmek için devleti bir baskı aracı olarak kullanmışlardır. Bu baskı birçok şeyi kapsadığı gibi ordu, polis, mahkeme ve hapishaneleri de kapsamaktadır. Hakim sınıflar sömürü temelinde kurmuş oldukları düzenlerinin sürüp gitmesi için her türlü tedbirleri almışlardır. Kurulu düzeni bozmaya çalışmak, çalıştırmamak yıkmak girişimleri amansız bir şekilde cezalandırılmıştır. İşte bu cezalandırmanın bir şekli olan hapishane sınıflı toplumlarla başlamıştır.

Sınıf çıkarları tehlikeye düşen egemen sınıflar kendilerine karşı gelenleri etkisiz hale getirmenin bir yöntemi olarak da zindanları kullanırlar. Zindanlarla kişileri toplumdan izole etmek, aktif mücadeleden alıkoymak, kitlelerden tecrit etmek, orada çürütmek, bitirmek ya da kendi düzenine hizmet eden bir unsur haline getirmek, "islah etmek" amacıyla hapishanelere bu işlev yüklenmiş, hapishaneler bunun için kullanılmaktadır.

Köleci toplumdan günümüze dek işlevini sürdüren hapishaneler, sınıf mücadelesi içinde önemli bir baskı aracıdır. Sınıf savaşının yükseldiği tüm dönemlerde hapishanelerin daha fazla bir güncellik kazandığı, önem kazandığı görülür. Yani "Tarih boyunca zindanlar egemen sınıfın ve egemen düzenin koruyuculuğunu yapmak amacıyla oluşturulmuş, özgürlük yutucuları olmuştur. Bu olgu çok katı ve yadsınmaz bir gerçektir. Egemen sınıflar için zindan muhalefetin karşıt sınıf ve güçlerinin mücadelesini önlemede bir araç, özgür düşünce ve eylemi yutan bir boğaz alandır."

Bu hapishane yaşantısı içinde kimi insanlar eriyip yok olurlar, düzenle uzlaşırlar. Kimileri bir pişmanlık içinde gün doldurmaya çalışıp dururlar. Kimi de içinden geldiği sınıfı inkar ederek sınıfına, halkına cephe alarak sınıf değişikliği yaparak sınıfına ve halkına ihanet eder. Bunların yanısıra hapishaneleri bir devrimci savaş alanına çevirenler de olmuştur. Özellikle kapitalist toplumda bu tür olaylara sık sık rastlanmaktadır. Gerçi feodal toplumda da mahkeme kararlarının acımasızlığı karşısında düşüncelerinden taviz vermeyen, savunduğu düşüncelerinden dolayı idam cezasına çarptırılan çok sayıda insan çeşitli idam biçimleriyle öldürülmüştür. O çağlarda da insanların düşünce alanında da olsa direnerek taviz vermeden ölümü göğüsledikleri çokça görülmüştür. Buna Galile'yi örnek verebiliriz. "Dünya dönüyor" tezinden dolayı engizisyon mahkemelerinde de yargılanan Galile'ye: "Dünyanın dönmediğini söyle seni bağışlayalım" derler. Galile bir an peki demesine rağmen sonunda "Ne yapayım, elimde değil, işte dünya yine de dönüyor" der. Bunun sonucunda idam edilir. Düşüncesinden ödün vermeden idam edilenlere pek çok örnek vermek mümkündür.

Ulusal kurtuluş ve proleter devrimler çağında burjuvazinin hapishane uygulamaları başlı başına bir vahşet olurken, proleter devrimciler ve ulusal kurtuluşçu güçler de zindanların devrim açısından önemini ve rolünü kavrayarak zindan mücadelesini, devrim mücadelesinin bir parçası ve bir devamı haline getirerek bu alanda yaratıkları destanlarla tarihe mal olmuşlardır. 1917 devrimi arifesinde, Çarlık Rusya'sında hapishaneler bir kıyım yeri olurken, devrimciler için de bir okul olmuştur. Yine Hitler faşizmine karşı komünistler zindanlarda direnerek teslim olmamışlardır. Anti-sömürgeci mücadelelerle de devrimciler zindan direnişleriyle büyük zaferler kazanmışlardır. Çağın en büyük emperyalist gücü ABD'nin "Paulo Condor" zindanlarındaki baskı, zülüm, işkence ve katliamlarına karşı Vietnamlı devrimcilerin kararlılığı ve yıllarca direnmeleri tarihe mal olmuş ve bu güçlü direnişle Vietnam devrimcileri ABD'yi dize getirmişlerdir. İlerde daha uzun değineceğim Diyarbakır zindanlarında yaratılan direnme destanı da zindanlarda verilen devrimci mücadele açısından çok önemli bir örnektir.

Bunların yanısıra ulusal kurtuluş ve sınıf savaşımında devrimciler zindanları devrimci düşüncelerin tartışıldığı, araştırıldığı bir okul, sanat ve kültüre hizmet edilen bir alan haline de getirmişlerdir. Nice güçlü ozan, yazar, dilbilim ve ressamlar hapishanelerde yetişerek güçlü yapıtlar verdikleri bilinmektedir. Bu anlamıyla hapishaneler hakim sınıflar için bir çürütme ve yok etme alanı olarak kullanılıyorsa da devrimciler için de, bir okul olarak daha iyi düşünme, geçmiş pratikten dersler çıkarma, inceleme-araştırma, sorunları tartışma ve kadroların yetişmesi bakımından önemli bir yerdir. Hele yaratılan direnişçi bir zindan geleneği de devrimciler için büyük bir öneme haizdir.

Gerçi tüm Kürdistan baştan başa bir açık hapishane olmakla beraber, Kürdistan halkı açısından hapishanelere bakmak mücadelemizdeki yeri ve önemini belirtmekte yarar vardır.

1924'te Palu-Genç-Hani isyanı ile başlayan 1930 Ağrı, 1938 Dersim isyanlarıyla devam eden süreçte hapishanelerin fonksiyonu daha belirgin olarak ortaya çıktı. Kürt isyanlarının bastırılmasında Türk devleti toplu katliam ve sürgünlerin yanısıra halkı korkutmak ve yıldırmak maksadıyla hareket önderlerini meydanlarda asarak yok ederken, çok büyük bir kesimini de hapishanelere doldurdu. O zamana kadar zindan ve hapis Kürtler için bir aşiret, kabile ve aile çekişmeleri, kız kaçırma, toprak, arazi ve kan davalarından kaynaklanan kavga ve ölümle sonuçlanan eylemlerden dolayı zorunlu olarak yatılan bir yerdi. Bunların yaşamları tekdüze olup ulusal ve sınıfsal bilinçten yoksun olmaları, onların gelişmesine ulusal ve sınıfsal sorunları tahlil edip gereken dersler çıkarmalarına olanak da yoktu. Amaçları bir an önce dışarı çıkmak oluyordu. İsyana katılmış bu nedenle hapishaneye düşen isyancı Kürtlerin büyük çoğunluğunu köylüler teşkil ediyordu. Bunların diğerlerinden pek farkı olmadı. Bunlar ulusal bilinci geliştirmek, tartışmak, yenilgilerden ders çıkarmak bilincine sahip olmadıkları için de diğer kesimlere uydular. Bireysel de olsa direnme ve kararlılık da pek görülmediği gibi hapishane açısından bir miras da bırakmadılar.

1970'li yıllar emperyalizmin en çok yara aldığı, sömürgelerini kaybettiği, ulusal ve sınıfsal kurtuluşların en yoğun olduğu bir dönemdir. Bu fırtınalı dönemde Diyarbakır'da tutuklu olan sözde Kürt aydınları "Marksizm-Leninizm"i ağızlarından düşürmemelerine, büyük laflar etmelerine rağmen kendi çağının da gerisinde kalarak bir küçük-burjuva aydının görevini bile yerine getirmekten uzak bir tavır içine girdiler. Kendi konumlarının çok gerisinde bir yapı sergilediler. Ulusal kurtuluş mücadelelerinin zaferle sonuçlandığı ortam gözönüne getirildiğinde; Kürtlerin varlığını ve yokluğunu tartışmak daha doğrusu bu tartışmaya girmek; 1924, 1930, 1938'lerin de gerisine düşmek demekti. (Gerçekten bunun gerisine düşmüşlerdi.) Sömürge ulusa mensup bir aydının görevlerini yerine getirmediler. 1971 Diyarbakır tutuklu ve hükümlüleri, Kürdistan halkı için devrimci bir zindan mirası bırakamadılar. İşte 1979'da sıkıyönetim ilanı ve daha sonraki faşist 12 Eylül darbesi sonucu yakalanan çoğunluğu PKK kadro, sempatizan ve taraftarlarının teşkil ettiği tutuklular, devrimci bir hapishane geleneğinden yoksun bir şekilde tarihi ve şanlı Diyarbakır direnişinin yaratıcıları oldular.

Böylece 1979 ve sonrası Diyarbakır zindan mücadelesine, devrimci bir hapishane geleneği ve mirasından yoksun olarak başlandı.

Yok etmek ve bitirmek amacıyla hapishanelere yüklenen düşman, bu rayı bir tasfiye ve yok etme aracı olarak kullanmaya başladı.

12 Eylül faşizmiyle Kürdistan'da terör estiren faşist Türk devleti baskıları katmerleştirerek Kürt halkını işkence ve katliamdan geçirdi. Türk ordusunun tamamı Kürdistan'a yerleşerek askeri garnizonları gözaltı, askeri kışlalarını da hapishaneler haline getirdi. Yüzbinlerce Kürdistanlıyı gözaltına aldı. Aylarca süren işkence ve sorgularla demokrat, ilerici, yurtsever kim varsa hepsini tutuklayıp hapishanelere doldurdu. Polis sorgulamasında kahramanlık ve yiğitlik sembolü olan Aslan Badem, Alaattin Gülmüş, Şaban Açıkgöz gibi proleter devrimciler ser verip sır vermezken, polis sorgulamalarında alnının akıyla çıkanlar, çözülenler, hatta ihanet edenler de oldu.

Amacımız bu yazı dizisinde hapishane yaşamından anılar sunarak bunlardan ders çıkarmaktır. Buna geçmeden önce polis sorgulamasına kısaca değinmekte yarar vardır:

Sorgu eskiden beri varolan, bilgi ve istihbarat elde etmek için çeşitli yöntemlerin kullanıldığı bir istihbarat alma şeklidir. Modern sınıfların ortaya çıkmasıyla değişik sorgulama yöntemleri de ortaya çıkmaya başlamıştır. Sömürgeci-faşist Türk devleti 12 Eylül faşist darbesinden sonra en vahşi ve en barbar yöntemlerle sorgulamalar yaparak işkence yöntemlerinin tümünü kullandığı gibi, yeni yeni işkence yöntemlerini de icat etmiştir. Sorgu tekniği ve buna karşı alınacak tedbirler başlı başına bir araştırma alanıdır. (Daha fazla bilgi için Viktor Serge'nin "Militana Öğütler", Mazlum DOĞAN başkanlığında hazırlanan "Direnmek Yaşamaktır" adlı eserler bu konuda yardımcı olacak değerli eserlerdir.) Burada daha çok sorgulamada aksayan yön ve bundan çıkacak derslere parmak basmak istiyorum.

Yakalanma ihtimali, polise düşme ihtimali; düşünülmeyen ya da çok zayıf bir ihtimal olarak düşünüldüğünden bunun için yeterli bir önlem ve tedbir alınmadığından ani olarak bununla karşılaşan unsurlar yabancısı oldukları, ilk kez tanışma fırsatı buldukları sorgulamada çıkmazlara girmektedirler. Kendilerine, arkadaşlarına, parti ve halka büyük zararlar verdikleri gibi, Şahin Dönmez, Mehmet Girgin gibi ihanet edenlere rastlamak da mümkündür.

İkinci bir husus da düşmanı küçük görmektir. "Düşman bizi yakalayamaz", "kim bizi yakalayabilir", "düşman bizi çözemez" havası içinde olan, polis taktik ve sorgulamasından habersiz olan, yöntemini bilmeyen unsurların başta çözüldükleri görülmüştür. Üçüncü bir nokta da, "ben düşmanı kandırırım", "Türk polisi aptaldır" diyerek düşmanı küçümsemek. Yakalanmalarda, hele hele toplu yakalanmalarda bu nedenle tamamen çıkmazlara girildiği, bu tür anlayışların çok zarar verdiği de bilinmektedir.

Polis sorgulamasından ve çözülmelerden önce Türk polisi gerçekten hiçbir şey bilmiyordu. Bu ilk sorgulamalarda açıkça ortaya çıkıyordu. İhanetlerden sonra polis hareket hakkında gerçek bazı bilgileri elde ettiği gözönünde bulundurulduğunda polis sorgulamasının ne kadar önemli olduğu açıkça ortaya çıkmaktadır.

Bu nedenlerle devrimci her kişi her ihtimale karşı tutuklanabileceğini düşünmeli, polis sorgulamasında ne yapmak gerektiğini önceden hesaplamalı, bunun için gerekirse kendini eğitmelidir. Kendi gücünü ve düşmanın gücünü olduğu gibi değerlendirmeli, ne abartmalı ne küçümsemelidir. Yakalanan her devrimci yakalandığı andan itibaren hep ileriye bakmalı. Arkasına dönüp "ah gençliğim gitti", "ah ben ne yapacağım", "bittim mahfoldum" dememeli, bu zaafiyet içine düşenlerin sonu kötüdür. Polis sorgulaması baştan sona kadar bir psikolojik savaştır. Bunun için kişi kendine güvenmeli, kendini psikolojik olarak güçlü hissetmelidir Geriye kalan, gelişmelere göre uyanık olmak, polis taktiklerini iyi kavrayarak her soruyla nereye varmak istediklerini kavramaktır. Hiçbir zaman akıldan çıkarılmaması gereken bir husus da, sorgulamada çözülenin sadece kendi kendine kötülük etmekle kalmadığıdır. Arkadaşlarına, parti ve halka da zarar vereceğini bilmesi gerekir. İstemeyerek de olsa bundan kaçınılması poliste en zorunlu görevdir. Mazlum yoldaşın dediği gibi "Poliste en iyi tavır hiç konuşmamaktır."

DEVAM EDECEK

Avrupa'da Kürdistan ve Türkiyeli Emekçiler
Sorunlar ve Görevler

Giriş

Kürdistan devrimi güçlü gelişimini sürdürürken, ülke genelinde kitlelerin en büyük umudu ve geleceği olmuştur. PKK III. Kongresi'nin açtığı yeni mücadele ve savaş sahası her Kürdistanlının kendi gücünü ve kinini düşmana karşı kullanmasının olanağını açtı. Artık ulusal kurtuluş cephemizin tüm vatandaşlara ulaşması ve onların tümünün ERNK çatısı altında birleşmesinin en yaygın yaşanacağı dönem açılmıştır.

Devrim sadece ülke zemininde değil, artık yıllardır yurt dışındaki yüzbinlerce emekçinin içinde yer aldığı, mücadele ettiği çok çeşitli biçimlerde desteklediği bir düzeydedir. Ancak devrimci mücadelenin ülke dışındaki emekçiler arasında yeterince serpilip geliştiğini, onların en geniş kesimlerini kapsadığını söylemek mümkün değildir. Hele Türkiyeli işçiler sözkonusu olduğunda tam bir vahim durumla karşılaşılmaktadır. Önder olması gerekenlerin devrimden kaçışı, sömürgeci faşizmle çeşitli düzeylerde işbirliği aramaları bir yana, yurt dışındaki işçileri kendi yaşamlarının nefes borusu yapmaya çalıştıklarına da tanık oluyoruz.

Yurt dışındaki Kürdistan ve Türkiyeli emekçilerin en önemli bölümü bugün Avrupa'da yaşamakta, çalışmaktadır. Dolayısıyla tartışmaların en fazla yoğunlaştığı alan da burası olmaktadır. Kürdistan ülkesi en çok terkedilen, kaçılan bir alan özelliğinde, insanlar bu ülkede yaşamın zorluklarına katlanamıyorlar, hatta dünya kapılarını biraz açsa milyonlarca insanın da terketme eğiliminde olduğu bir ülkedir Kürdistan. Kürdistan'da yaşamak bu kadar zorlaştırılmış ve artık tahammül sınırları aşılmakla karşı karşıya gelmiş, sorunlar bu kadar yoğunlaşmış ise yurt dışına çıkış bunlardan kurtulmak anlamına mı geliyor? Gerçekliğe bakıldığında bunun böyle olmadığı aynı biçimde yurt dışında da ağır problemlerle karşı karşıya kalındığı görülebiliyor.

Yurt dışında yaşayanların çeşitli kategoriler biçiminde bulundukları, kaynak ve öz olarak aynı olsa da problemlerin biçimde değişiklikler gösterdiği, her kesimde daha farklı istemlerle karşılaşıldığı açıktır. Yurt dışına çıkmak her ne kadar cazip hale getirilerek, ülke hayatı cehenneme çevrilme pahasına insanlarımızın özellikle de gençlerin ülkeyi terketmeleri teşvik edilse de yabancı ülkeler daha başka bir cehennem özelliği taşıyor.

Bu yazıda amacımız yurt dışı ile ilgili ya da Avrupa'ya ilişkin politika oluşturmak olamaz. Çünkü bu alanda zaten ERNK'nin çizilmiş politik hattı vardır. Bu politika özellikle ekonomik, sosyal gerçekliğin ışığında ele alınarak ve pratik çalışmada denenerek doğruluğu kanıtlanmış bir olgudur. Amacımız temel olarak bu politikanın sosyal-ekonomik zeminini okuyucuya açmak, düşünceleri netleştirmeye çalışmak ve yanlış anlayışları net biçimde göstermektir.

İşçilerin, Avrupa'ya gelişi, buna önderlik eden Alman, Türk hükümetlerinin anlaşmalarının yarattığı sorunlar nelerdir? Hangi işlerde nasıl çalıştılar? Alman ve diğer Avrupa ülkelerinin bu işçilerden beklediği ne idi? Şimdi neden geri dönüşten söz ediyor? Avrupa ekonomilerinin en zor ve işgücüne en fazla ihtiyaç duyulduğu dönemde törenlerle karşılanan işçiler, yıllarını verdikleri bu ekonomilerde aynı zamanda ömürlerinden de önemli bir pay ayırmak durumunda kaldılar. Her yıl en önemli döviz kaynağı olduğu, TC açısından da sürekli yolunması gereken bir kaz gibi görüldüler. Yıllardır çeşitli vurguncu, kapkaççı kesimin en önemli geçim kaynağı adeta yurt dışındaki işçilerin tasarrufları olmuştur. Ülkenin ekonomik ve parasal farklılıklar nedeniyle Avrupa'daki küçük tasarrufların bile Türk ekonomisi içinde değerlendirildiğinde belirli bir yere sahip olması, Avrupa'da bir hiç olan yabancı işçinin Türkiye ve Kürdistan'da toplumsal kategoride varlıklı kesim içine girmesini kolaylaştırmaktadır. Ama bunların hiçbiri de istediği amaca ulaşamamakta ve biriktirdiği parasını her defasında kaptırmaktadır.

İşçilerin ülkelerinden, yakınlarından uzakta bambaşka bir toplumsal yapı içinde yaşamlarını sürdürmeleri, onların daha bir sürü çarpıklık ve olumsuz ortam içinde çırpıntılarına neden olmaktadır. Önceleri kendileri gelen, ardından eşlerini, giderek çocuklarını yanına alan, ama yine de yerleşme amacını temel almayan konumları sözkonusudur. İşçilerin ailelerini yanlarına almaları ardından sorunların daha da arttığı, bu defa aile ve çocuk sorunları eklendiği görülür. Eğitim sorunu vardır. Kürdistan ve Türkiye'nin eğitimden en yoksun köy alanlarından dünya kapitalizminin en gelişkin ülkelerine gelinmiştir. Kültürel açıdan ulusal, sosyal, sınıfsal ve dinsel anlamda var olan uçurumlar üzerinde hareket edilmektedir.

Sosyal problemlerin yanısıra kanuni haklar ve bunlardan yararlanma bile başlı başına sorun olmaktadır. Ve bu durum birçok devrim kaçkınının üzerinde palazlanmak için göz diktiği bir potansiyel olmuştur. Kürdistanlı emekçiler hangi biçimde olursa olsun ikinci bir asimilasyonu yaygın olarak yaşamak durumunda kalmaktadırlar. TC'nin kendi gerçekliğinden koparmak için eline önemli bir fırsat veren bu durum, bir yerde bilinçli bir kökten arındırma hareketidir.

Bireysel kurtuluş alabildiğine teşvik ediliyor. Her yerde böylesine bir çalışma bilinçli sürdürülüyor. TC'nin tüm kurumlarının telkin ettiği olgu budur. Adeta emekçilerin gücünü dünyaya kapatan bir anlayıştır. Ardından yozluğu aşılayan telkinler, dinsel kurum ve kuruluşlar. Cemiyetler, kahveler bir ağ gibi sarar ve kişiyi tamamen dünyadan yalıtlanmış hale getirir. Bunların tümünün işlevi ve özelliklerini yazımızda ele almaya çalışacağız.

Avrupa'daki emekçilerin ihtiva ettiği yoğun potansiyeli ele geçirmek ve kendi lehine hareket ettirmek için tüm güçler çeşitli yol ve yöntemler kullandılar ve kullanmaktadırlar. Şimdi de her sınıf, tabaka kendi politikasını onların yaşamına ve geleceğine dayatarak sonuç almak istiyor. En başta TC ve diğer ırkçı kesimlerin yine din kisvesi altında hareket eden ırkçı çevrelerin yoğun mücadelesi önem taşımaktadır. Faşist örgütlenmeler yanısıra sosyal-demokrat maskeli kemalist güçlerin faaliyetleri, yine aynı kaynaktan beslenen sözde sol çevrelerin Avrupa'da yoğunlaşmalarına tanık olundu.

12 Eylül faşist rejiminin işbaşına gelmesi ve Avrupa'ya siyasal bir akının hızlanması, bu alanda radikalleşmeyi alabildiğine arttırdı. İltica akını bu dönemde hızlandı ve siyasal tansiyon hızla yükseldi. Devrimi düşünmek, birlikler oluşturmak bunun için örgütlenmek güncel görev idi. Ancak devrime yönelik faaliyetin ömrü kısa oldu. Özünde çok güçlü olan ve sürekli bölünmeyi körükleyen ama 12 Eylül öncesindeki devrimci durumda kendini pek hissettirmeyen, tasfiyecilik Avrupa'da işe koyuldu. Tek amaç devrimi öldürmek. Tasfiyecilerin sırtında bir kambur gibi duran devrim yükünün bir an önce atmaktır. Devrimci olmayan yöntemler TC ile ilerde tekrar anlaşmanın olanakları vardı. Avrupa'ya çıkan güçlerin hemen hemen hepsi şu veya bu nüans farklarla bu yolu izledi.

Devrim karşıtlarının Avrupa'daki çabalarının anlamını bilince çıkarmak bunu daha açık ortaya koymak yazımızın önemli bir konusu olacaktır. Ulusal kurtuluş mücadelemizin sürekli olarak neden bazı güç ve kişilerin kendi yaşamlarını örgütlemekte olduklarını belirtmesinin anlamını açıklmaya ve bunun pratik örneklerini açıkça sergilemeye çalışacağız. Avrupa'nın toplumsal ortamı ve işçi çocuklarının karşısında duran yabancılaşma, köksüzleşme tehlikesinin nasıl kullanılmaya ve bunun üzerine oturulmaya çalışıldığının üzerinde duracağız.

"Ana dil hakkı, okul hakkı, radyo-televizyonda konuşma hakkı, seçim hakkı" vb. istemlerin ne menem güçler oldukları, bu istemlerin ne anlama geldiğini belirtmek gerekir. Neden bazıları "göçmen işçi" terimini literatüre sokmak istiyorlar. Neden bu deyimi kabul ettirmek istiyorlar. Göçmen işçi deyimi altında yatan niyetlerin anlamı ve kapsamı nereye varmaktadır. Kaldı ki işçlerin göçmen olmadıkları, burada yerleşme niyetlerinin olmadığı biliniyor. Gitme ya da kalma sorunlarında en belirleyici neden Kürdistan'da ve Türkiye'deki sosyal-ekonomik-politik ortamdır.

Siyasal gelişmelerin Avrupa alanında bulunan her kesim üzerinde önemli değişikliklere neden olduğu biliniyor. Kürdistan'da da PKK önderliğindeki ulusal direniş savaşımız önemli değişmeleri ortaya çıkardı ve çıkaracaktır. 15 Ağustos Atılımı karşısında ortaya konulan tavırların bugün hala kendine siyasi diyen güçlerin temel politkası olduğu açıktır. Ancak bu politika hiçbir zaman kitlelere yansımamış, taraftar bulmamıştır. Kitleler ister Kürt, isterse Türk emekçileri olsun devrim yapmak isteyenlerin şerefi, fedakarlığı konusunda şüpheci olmamış desteklenmesi gerektiğini her zaman belirtmişlerdir. Peki tasfiyeci siyasetçilerin tutumu neden böyle olmuştur? Temel olarak ara sınıf ve TC ile kitleler arasında yalpalayan eğilimin Avrupa'daki yansımasını yine yazımızda dile getirmeye çalışacağız.

Çözüm yolu olarak ERNK siyasetinin pratik açılımını yapmaya çalışırken hangi temelde hareket edileceği ya da politikanın objektif gerçekliği izah edilecektir. Kürdistanlı işçilerin sorunlarının çözümünde sorunlarla karşılaşılmasının temel nedeninin vatan sorunu olduğu açıktır. Yine Türkiye'deki devrim ve demokrasi sorunları Türkiyeli emekçileri yakından ilgilendiriyor. TC de bunun farkında ve yönelimini daha çok bu noktalardan hareketle yürütmektedir.

İltica problemlerinden sözediliyor. Hatta neredeyse en önemli sorun durumuna konulmaya çalışılıyor. Son yıllarda özellikle Kürdistan'da pasaport dairelerinin nasıl binlerce pasaportu bir çırpıda verdiği biliniyor, on yıla yakın bir zamandan beri Avrupa alanında hızlı bir gelişmeyi yaşayan ulusal kurtuluş eğiliminin yarattığı etkiye rağmen yine hızla devam etmekte. Bunda temel amaç ulusal kurtuluş istemlerinin kendi öz toprağında hak aramasının önüne geçmektir. Avrupa'ya giderse bu istemler ne kadar güçlü olursa olsun etkisi sınırlı olacak, zayıf kalacaktır. Sömürgeci politika bu konuda Avrupalı dostlarının yardımına güvenmektedir. İşçilerin ve mülteci adı altında ülkesinden, vatanından kaçarak Avrupa metropollerinde ekmek kapısı arayan insanlarımızın üzerinde sistemli, bilinçli tezgahların kurulduğunu bilmeyen yoktur. Onların çektiği zorlukların, sefaletin ve diğer kötü durumların sorumluları da bellidir. Bu işler tam bir şirket çalışması gibi yürütülüyor.

Önce, TC hayatı zehir ediyor insanımıza, çıkış yollarını kapatıyor, imhayı dayatıyor. Ardından yurt dışına çıkış bir umut kapısı. Hemen pasaport hazır. Bu dalda çalışan ve milyonları vuran şebekeler de var nasıl olsa ve bu şebekelerin kazançlarının önemli bir payından devlet yöneticileri sebepleniyor. Avrupa'ya aktarılan insanların nasıl rezilce bir yaşama mahkum edildiği ise apaçık meydandadır. Ancak bazılarına ayrıcalık tanındığını belirt-

Devamı 18. sayfada

Faşist Türk Sömürgeciliğinin....

Baştarafı 11. sayfada

boş ve gerçekleşmeyecek vaatlerde bulunmaktadır. Sıkıntıların geçici olduğunu söyleyerek zaman kazanmaya çalışmakta, kısacası günlük pratik politikayla kendisini ayakta tutmaya çalışmaktadır. Bu sahtekarlığı kabul ettirmek için birçok aracı kullanmaktadır. Radyo, televizyon, gazete, belediye hoperlörü, gezginci özel birimler, köy muhtarları, ihbarcılar vb. hep bu amaçlı propaganda için kullanmaktadır. Ancak tüm bu uygulamalara rağmen devrimci çalışmanın gelişmesini engelleyemeyen düşman, bu kez devrimci kuvvetleri taklit ederek Kürtçe, Türkçe konuşan, devrimcilerin ve yörenin kılık-kıyafetine uygun özel gruplar oluşturarak halka baskı uygulamakta ve çapulculuk yapmaktadır. Bu duruma basit ve somut birkaç örnek verelim: Adıyaman merkezine bağlı Yukarıkuşakkaya köyüne gündüz gelen bir grup polis, bir yurtsever Kürdistanlı genci yakalayarak, "Biz Apocuyuz, gelip bize katılacaksın" diyor; genç buna tepki ile karşı koyunca, ayaklarının dibi jiletlenerek bırakılıyor. Yine bölgemizde bir başka örnek: Adıyaman merkezine bağlı Kayaönü köyünde seyyar satıcılık yapan yaşlı ve yoksul bir kadından, "Biz Apocuyuz" deyip onbin TL para, zar zor şehirde aldığı ekmek zorla alınıyor. Besbelli ki bu pratik somut örneklerden anlaşılacağı gibi, bu yöntemlerle düşmanın neleri hedeflediğini açıklamaya gerek duymayacak kadar açıktır.

Halkımızın kalbine kanlı bir hançer gibi sokulan bir işbirlikçilik, ihbarcılık, karşı-devrim örgütü milis-çete olayı vardır. Tarihsel ve toplumsal temelleri olan böyle bir gücün varlığı ve uygulamaları bilinmektedir. Bahar Atılımı ile birlikte bu karşı-devrimci yapıyı yeniden gözden geçirerek gelişmelere uygun yöntem ve taktik ile uygun bir konuma getirildi; ihbar ağını daha da geliştirerek, askeri ve siyasi ihbar ağı biçiminde iki ayrı kolda örgütledi, bu konuda kullandığı kişi ve kesimler daha çok işbirlikçi hakim sınıflar, karaktersiz, yoz, toplum dışı ve bilinçsiz kişilerdir. Bunların ekonomik durumlarından ve çeşitli zaaflarından yararlanarak bu yapıyı devrimci harekete karşı kullanmak istemektedir.

Bu politikayı uygulayan faşist Türk devleti, "savaşı Kürdistanlılaştırma", "Kürdü Kürde kırdırtma"yı hedeflemektedir. Ancak diğerlerinde olduğu gibi sömürgecilerin bu politika ve uygulamaları, devrimin yaratıcı, doğru ve etkin politikası karşısında yıkılmaya mahkumdur. Eğer bugünkü koşullarda devrimci mücadele, anlayış ve yaşamda sebat edilirse, sömürgeci politikaların yaşam imkanı bulması mümkün değildir. Objektif zemin, ulaşılan mücadelenin doğru strateji ve taktikleri bunun böyle olduğunu açıkça ortaya koymaktadır. Açık ki, bu karşı-devrimci silahlı örgütlenme ve yapı oldukça kof, yapay ve iç zayıflıklarla doludur. Besbelli ki, bu politikanın devrimci politika karşısında ciddi bir engel olması mümkün değildir. Ancak sömürgeci karşı-devrimin bu yapıya verdiği, süreç içerisinde sürekli geliştirmeye çalışacağı, tüm devrim ve Parti karşıtı anlayış, çevre ve grupları bu yapı içine çekeceği ve bu temelde devrimci maskeli örgütler kuracağı, ya da ideolojik-politik yaklaşımları, strateji ve taktikleri ile böyle bir konuma açık olan mevcut örgütlerin çekileceğini olasılık dışı görmemek gerekir. Bu yapıya karşı politikamız; bu silahlı karşı-devrimci örgütleri dağıtmak ve yok etmek olmalıdır. Ancak mevcut koşullarda böyle gelişkin bir sonuca ulaşmak için çok yönlü bir çalışma içine girmek şarttır. Bölgenin özellikleri, mevcut güçler ilişkisini dikkate alarak, dağıtmak esas olmak koşulu ile, bu esas üzerinde etkisizleştirme, tarafsızlaştırma, sızma, bölüp parçalama, birbirine düşürme, TC'ye karşı kullanma gibi yöntemler uygulanmalıdır.

Düşman kırsal alanda uyguladığı bu taktiklerin yanısıra, şehir merkezinde de şu taktiklere başvurmaktadır: Şehir merkezine yoğun polis gücü yerleştirilerek, Adıyaman gibi küçük bir merkezde beşyüzün üzerinde polis gücü asıl görevi; şehirde yoğun aramalar yapmak, kahve, işyeri ve ev basmak, büyük gruplar halinde gövde gösterisi yaparak halkı sindirmek ve denetim altında tutmak, gözdağı vermek, konuşamaz ve serbest hareket edemez bir duruma sokmak, zaman zaman kırsal bölgedeki operasyon, baskın ve pusulara katılmak, işkence ve tutuklamalarda bulunmak vb.'dir. Olağanüstü yetkilerle donatılmış olan bu gücün zorbacı uygulamalarını, hatta kendi koydukları yasa, kural ve kanunları dahi takmadan onların dışında ve üstünde hareket etmelerini örneklemeye kalkışırsak saymakla bitiremeyiz.

Özellikle özel vurucu timler ve siyasi polis yoğun bir ajan ağı örgütlemeye çalışmakta, savaş taktiğini uygulayarak her evde, okulda, işyerinde, semtte ve sokakta ajan yapıyı örgütlemeye ve bu yapıyı kırsal bölgelere kadar genişletmeye çalışmaktadır. Polisin böyle bir yapıyı yaratmak için kullandığı yöntemler çok çeşitli ve çeşitli olduğu kadar da ilginçtir. Bu durumu somut örneklerle izah edersek; mücadeleye katılmış devrimcilerin yakınları, açığa çıkmış bazı ilişki ve sempatizanlarımız, öğretmen, sağlık memurları, muhtarlar, köy ileri gelenleri vb. kişileri bu amaçla çalıştırabilmek için sık sık tutuklamakta, işkence etmekte, bu yöntem tutmayınca şeker politikası ile tatlı vaadlerde bulunup kandırarak kullanmaya çalışmaktadır. Ancak kitleler böyle bir yapıya karşı tepki ve öfke duyduğu, düşmanın bunun karşısında huzursuz ve çaresiz olduğunu hemen belirtmek gerekir.

Sonuç olarak, tüm bu uygulamalarla güdülen özel politikanın amacının halkımızın mücadelesinden uzak tutulması, Kürdistan'da yaşayabilmenin imkanlarının ortadan kaldırılarak yok edilmesi, halkımızın yaşamının, uygulanan ekonomik, siyasi ve askeri politikalarla çekilmez hale getirilmesi ve sonuçta halkımızın göç ettirilmesi, dağıtılması, parçalanması ve böylece daha kolay egemenlik altında tutulması olduğu açıkur. Kısacası sömürgeci zindanlardaki halkımızın önderlerine dayatılan "ihanet edin, yoksa öldürürüm", dağlardaki partizanlarımıza, "pişmanız deyin, yoksa öldürürüm" politikalarını burada bir bütün olarak kırsal alandaki kitlemize, "buradan göç edin, yoksa açlıktan öldürürüm" biçiminde dayatmaktadırlar. Uygulanan bu çagdışı politikalar hem öncüyü, hem de onun savunduğu halkı çok ciddi bir biçimde ilgilendirmektedir. Sömürgeciliğin bu politikalarının halkımız tarafından yok edilmesi demek olan mücadelenin geliştirilmesi, buna karşılık düşmanımızın geliştirdiği mücadeleyi geriletme ya da mücadeleyi ezme taktiğine karşı yeni özgül çözümlerin ana çözüme bağlı olarak bulunması ve geliştirilmesi gerekmektedir. Zaten sözümona düşmanın mücadeleyi ezmek için geliştirdiği tedbirler mücadelemizi daha da hızlandırmanın maddi zeminini güçlendirmekten başka bir işe yaramamaktadır. Sömürgecilerin Adıyaman kitlesine uyguladığı bu ilkel politikalar yöremiz insanlarını hızla patlamaya doğru itmektedir. Kitlede büyük bir kin ve nefret, belki de bir bölgesel ayaklanma biçiminde ortaya çıkmayabilir, ama gerilla savaşına kanalize edilebilecek muazzam bir savaşçı potansiyel olarak geliştirilmesi, bilinçlendirilmesi, örgütlendirilmesi ve savaştırılması için öncüden daha ciddi, daha yoğun bir çalışma beklemektedir. Ve adeta öncüyü buna zorlamaktadır. Bu haklı talebe uygun bir yapı ve çalışmayla karşılık verildiğinde muazzam gelişmelerin olacağı gün gibi ortadadır.

30 Ekim 1986

R...

İki Yoldaş Ulusal Direniş Mücadelemizi...

Baştarafı 14. sayfada

Tunceli'leşmeyip, hep Dersimli olmamda diretmişimdir.

Bu özelliğimden ötürü, dönemin çok çeşitli "devrimci" akımlarının seline hemen kapılıp gitmedim. İçimde arzuladığım devrimciliğe erişeceğimin hissiyle sürekli yaşadım. Günlerden bir gün, uyanıp çağdaşlaşacak Kürdistan'ın ilk müjdesini Dersim isyanları üzerine yazılan bir yazıyla aldım. Bu yazıyı getiren H... yoldaş, konuşmalarıyla bunu daha derin izah ederek, bununla Kürdistan'ın genel yapısını daha iyi kavratıcı kılıyordu. Ve böylelikle çağdaş kavgamızın ilk öğretmeni olan H... yoldaş, devrimci çıkış sağlamamıza hizmet ettiği gibi, devrimci mücadelenin çok çeşitli zorluklarını göğüslememizde de manevi güç kaynağımız oldu.

Yani daha doğrusu, hayat kavgamda acılı Kürdistan'ın ilk tanıtıcı öğretmenim anam, yaratılacak çağdaş Kürdistan'ın kavratılışında da ilk öğretmenim H... yoldaştır.

Düşmanca, bu iki gerçekliğe sadık ve bağlı olduğum bilindiği için, Partiden ilişkisiz kalış sürecimde yaşadığım en büyük yanlışlık da, sürekli bu iki gerçeklikten yola çıkılarak ince hasaplı planlarla gerçek yaşamımdan kopartılmak isteniyordum. Bunu kavramakta gecikmedim ve gerekli tavrı takınmakta bilinçlice hareket ettim. Gerçi çağdaş mücadelenin deney ve tecrübelerine sahip değildim, ama anamın iç ihanet olaylarıyla ilgili anlattıklarından çıkardığım dersler ve devrimci mücadelenin genelindeki ihanet ve direnişi okuyup tanımışlığımla, bu bana şaşırtıcı ve yabancı gelmiyordu. Belki Parti açısından gerekenleri yapamadım -ki yapamazdım-, fakat düşmanın yemi olmaktan da kendimi ve birçok yoldaşımı kurtarabildim.

Hemen hemen aynı şeyleri düşünen Saadet yoldaşla, bütün bunları bir bir ayrıntılarıyla düşüncede ve duyguda yaşarken, birbirimize gereken derslerin çıkarılması ve geleceğe daha güçlü yürünmesi açısından da karşılıklı görüş alış-verişinde bulunuyor ve öneriler sunuyorduk.

En çok da oradaki halkın durumunu ve mücadelenin gelişim düzeyini merak ediyorduk. Bu konuda Saadet şöyle diyordu:

«Savaş alanlarındaki halk mücadele gerçekliğimizi önemli oranda tanıdı, ama Dersim halkı bunu ne kadar tanıyıp kavradıysa insan bilemiyor. O kadar çok istiyorum ki, bunu tez elden tanıyıp kavramasını. Çünkü, geçmişte epeyce umutsuz ve güvensizdiler. Hatta yurt dışına çıktığımızda haberi olup vedalaştığımız insanların bütünü istisnasız aynı şeyi söylüyordu: «Siz, bizi düşman pençesinde yalnız başına bırakıp nereye gidiyorsunuz, yaşıyorsak da, ölüyorsak da beraber olalım ve birbirimizden ayrılmayalım.» Gerçi bunun asıl anlamını ne kadar kavratmaya çalışıyorduysak da, yine de bunu kabullenmek istemiyorlardı. Şimdi, Bu insanlarla olmayı ne kadar çok istiyorum.

Aynı şeyleri ben de yaşamıştım. Özlemini birkaç cümleyle dile getirdiyse de, bunda çok daha derin bir hasret çektiğini iyi biliyordum. Ve ben de bunun ortaklarındandım. İçimden, yeni dönemin mücadele zorluklarını artık Dersim'de göğüslemeyi ben de istiyordum. Ama, gereken yapılmadı mı, sadece istem ve özlemle hiçbir şey hal olmuyor ki, ve ardından Partiden, alanda iki-üç gün içinde ayrılmamız için gelen haberi yorumladığım biçimiyle Saadet'e de izah ettim:

«A... yoldaş tarafından gönderilen haberden çıkardığım kadarıyla, artık Dersim'e gönderileceğiz.

Gülen gözlerle:

«Ya... gerçekten öyle mi, doğrusu ben de, bu biçimde düşünüyorum da.»

«Kesin bilemiyorum, ama daha çok bu kanıdayım.»

Aynı özlem ve hasretin ortakları olduğumuz için, bu konudaki düşüncemizin hemfikir oluşu, sanki gerçekten de bu doğruymuş gibi, ortak sevincimizden günümüzün en son anını bir dik halayı çekmeyle noktaladık.

Evet, 9 Eylül sabahından akşamın 7'sine kadar iki yoldaş hayat kavgasını, düşüncede... duyguda... konuşmada... bu biçimde yaşadı.

Z...

Kürdistan Kadınları 8 Mart'ı ERNK...

Baştarafı 8. sayfada

ğımızın korunmasında küçümsenmeyecek bir rol oynadıysa; faşist TC'nin çakal sürülerinin vahşetine karşı da kendi ruhunu, insanlık onurunu düşmana teslim etmeyerek direnmesini bilmiştir. Yanlış bilgilerle düşman hedefini şaşırtmış, düşmanla karşılaştığında savaşçılarla beraber omuz omuza çatışmış, gece-gündüz demeden savaşçıların her türlü ihtiyaçlarını karşılamak için yardımına koşmuş, küçücük çocuklarını dahi ateş hattına atarak savaşçılara bilgi aktarmış, şehit olan evlatlarının intikamını düşmandan alabilmek için savaşma talebinde bulunmuş, devrim için didinip çabalamıştır Kürt kadını. Öncü birliklerin saflarında da mücadele yürüten kadınlarımız bu amansız ve soylu savaşım içerisinde Hanım YAVERKAYA, Çiçek SELCAN, Adife SAKAK ve Rahime KAHRAMAN gibi değerli militanlarından dört savaşçısını da şehit vermiştir.

Sonuç olarak; bugün Kürdistan'da düşmanı her gün kahreden güçlü direniş eylemleriyle ulusal kurtuluş yolunda halk savaşı gelişmektedir. Bu topyekün bir halkın mücadeleye atılışı, düşmanla savaşımda örgütlü silahlı bir güç haline gelerek kurtuluşa adım adım ilerleyip kazanmayı ifade eder. Partimiz, açtığı Cephe bayrağıyla bunun biçimini yaratmış ve halkımıza götürmüştür. Bugün halk Cephemizin ve Halk Ordumuzun örgütlenen bir kuvvet haline gelebilmesi için inşa sürecini yaşamaktadır. Artık başta kadınlarımız olmak üzere tüm halkımız Cephe birlikleri içerisinde yerlerini alarak geleceği kendi emek gücüyle, bilekleriyle kazanmasını bileceklerdir. İşte bu gücün yaratılmasının yoğun bir bilinçlenme ve örgütlenme çabaları yürütülmektedir.

Yurt dışı alanlarda da oluşturulan Cephe birliklerinin saflarında tüm halk kesimlerimizin yer alması mücadelemizin haklı sesini dünya kamuoyuna duyurmak, madden ve manen desteklemek ve bunun için her türlü engeli aşarak kendi yaratıcı gücümüzle devrimimize omuz vermek de temel görev ve sorumluluklarımızın arasındadır. Yurt dışı alanındaki halkımız bu hakkı isteme gereken cevabı vermekte gecikmeyecek ve kendi ulusal kurtuluşçu birlikleri içerisinde yerini en soylu bir biçimde almasını bilecektir. Ülkemizden uzak olmanın acısını çeken, en tortu işlerde çalıştırılarak ucuz işgücü haline getirilerek iliklerine kadar sömürülen yurt dışı alanlardaki kadınlarımız da ülkemizde gelişen KUKM'ne en önde, en fazla çaba ve enerjiyle kendi gerçek kurtuluşumuzun ifadesi de olan Yurt Dışı Ulusal Kurtuluşçu Kadın Birliklerinde yerini almaktan gecikmeyecek, kendi özgür geleceğini kendi bilekleriyle yaratma kavgasını en ön saflarda vermesini bilecektir.

Cephemiz ERNK'nin 3. kuruluş yılında kendi ulusal birliklerini yarattığı bu dönemde kutladığımız 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nü, Kürdistan kadınları da insanlığın bu onurlu mücadelesinde Ulusal Kurtuluşçu Kadın Birliklerini oluşturarak karşılamaktadır. Kürdistan kadınları daha gelişmiş bir bilinç, cesaret ue fedakarlık örneğiyle dünyanın neresinde olursa olsun davasına sahip çıkmada, her türlü ihanet ve teslimiyet emarelerine karşı kendi öz örgüt gücüyle daha direngence savaşmada gereken gücü mutlaka yaratacak, bu gücüyle Dünya Emekçi Kadınlarıyla dayanışmasını ve mücadele birliği içerisinde olduğunu pratiğiyle ispatlayacaktır.

Yiğit Kürdistan Kadınları! Yüzyıllardır boynunuza geçirilen prangalarla kopkoyu karanlıklara gömülerek en dayanılmaz insanlık dışı yaşama, köleliğe mahkum edildiniz. İnsanlık onurunuz, düşmanın kirli çizmeleri altında çiğnendi. Sizin şahsınızda direniş mücadelemizin imhası temel alınarak ulusal gerçekliğimiz yok edilmek istendi. O halde, her kesimden en fazla sizlerin devrimle bütünleşerek geleceğinizi kendi ellerinizle yaratmanın kavgasını vermeniz vazgeçilmez ulusal görevleriniz ve tarihi yükümlülükleriniz olmaktadır. Bu nedenle, siyasal birliğimizin ve örgütümüzün temel ifadesi olan ERNK Kadın Birliklerinde yerlerimizi alalım! Çocuklarımızı ulusal kurtuluşçu ruh ve düşünceyle büyüterek, özgür geleceğimizin yaratıcısı ve teminatı olan ulusal kurtuluş mücadelemizi maddi ve manevi tüm gücümüzle destekleyelim!

– Yaşasın 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü!
– Kürdistan Ulusal Kurtuluşçu Kadın Birliklerini Güçlendirmek İçin İleri!

Bu Yolculuğum Kürt Halkının...

Baştarafı 9. sayfada

sında kalan bölgelerde, herhalde halkın tek geçim kaynağı koyun-keçi beslemesi ile verimin düşük olduğu yüksek alanlardaki ekincilikten gelmektedir.

Bu güzel bölgeyi terk etmek için yeniden görkemli vadiyi geçmek gerekiyordu. Bu güzel manzarada az kalsın otobüs çamura batacaktı. Bu görkemli manzarayı geçerken dağlarda yaşayan insanların karakteri daha iyi anlaşılır. Bu alanlarda doğayı ve toprakları evcilleştiren insanlar değil fakat daha çok doğa insanları kendine benzetmektedir.

Şırnak'tan sonra son bir defa askeri güçler tarafından kontrol edildik, ondan sonra manzara gitgide biçim değiştirmeye başladı, vadiler genişlemeye ve dağların büyüklüğü gittikçe kaybolup yerlerini küçük tepelere bırakmaya başladı. Yol ilerledikçe bu dağlı atmosfer yerini değiştirip daha çok "Türke" benzedi.

Şırnak'tan itibaren yollar bozulmaya başladı. Yoldaki o küçük suni gölcükleri aşarak ilerledik. Vadiler boyunca bir taraftan kahverengi ve kırmızımsı toprak diğer taraftan ekinlerin yeşilliği yeni bir hoş manzara yaratıyordu. Siirt'e yaklaştıkça işletilmiş ve ekili alanlar gelişiyordu. Siirt'te umduğumu bulamadım. Hoşuma giden yalnızca pazarı oldu. Hakkari'nin dağlarından inerken Siirt başka türlü düşünülemezdi ki zaten.

Burada ve Diyarbakır'da tek bir gün kaldım. Böylece Kürdistan yolculuğum sona erdi. Beni Diyarbakır'da en çok etkileyen etmen askeri kontrollerin sürekliliğiydi. Ayrıca Kürt kültür, müzik ve dilinin işletilmesi ve konuşulmasının yasak edilerek, imhasının amaçlandığı bir gerçektir. Bu yönde, Ankara hükümeti, özellikle çocuklara yönelik olarak, bol miktarda okullar açma çabası içindedir.

Benim yolculuğum boyunca gördüklerim ve yaşadıklarım; sevgi misafirperverliği ve daima dikkatli oluşları ile bu halkın varlığını üst bir aşamaya ulaştırma mücadele istemlerini daha iyi tanımamı sağlamıştır.

Tüm Sevgimle...

G. Prizzoti
Bir Fransız gazeteci

Avrupa'da Kürdistanlı Emekçiler...

Baştarafı 16. sayfada

mekte yarar vardır. Özellikle dinsel farklılıklara daha fazla olanaklar sunularak çelişkiler canlı tutulmaya uğraşılıyor.

Proletarya önderliğindeki ulusal bağımsızlık savaşının öteden beri Kürdistan'da tüm milliyetler, azınlıklar ve dinsel açıdan farklı çevrelerde önemli destek gördüğü güçlü ideolojik-politik yaklaşımı ile onların da kurtuluş umudu olduğu açıktır. Ulusal birlik çatısı altında Kürdistan'ın en geniş kesimlerini bir araya getirmek şerefi PKK'ye nasip olmuştur. Onun için de en yoğun olarak farklılıklar, bölünmüşlükler bir de Avrupa kanalıyla körüklenmeye, insanlarımız yeniden bölünüp parçalanmaya çalışılıyor. Misyonerler ve milyonlarca mark bunun için seferber ediliyor. Hıristiyan, Suryani ve Yezidi Kürt vatandaşlarımız sanki toplumumuzun dışında imiş gibi tamamen kopartılmak ve ulusal kurtuluş karşısına çıkarılmak isteniyor. Yine bazı karanlık çevrelerin kışkırttığı bazı mezhepsel ayrılıklardan sözetmek mümkündür.

Bahsedilen tüm sorunlar karşısında pratik tavır ne olmalı, sorunların doğru çözümü hangi biçimlerde bulunabilir. Açık ki ülkelerinde devrimci çözümler sözkonusu olmadıkça ve Avrupa'daki emekçiler öz vatan sorunları temelinde bir araya gelen, birleşen bir yapıya ulaşmalılar. Avrupa alanını TC'nin yararlanamadığı, tersine zor duruma düşen konuma getirilebilirse birçok sorun kendiliğinden çözülebilir. İnsanlarımız kendi üzerinde oynanan oyunları iyi kavrarlarsa, dostlarını, düşmanlarını daha iyi tanır duruma gelirlerse açık ki kendi sıradan pratik sorunlarını kendileri çözebilir duruma gelebileceklerdir.

Türkiye devrimi açısından Avrupa alanının olanakları tartışılmaz olumluluklar arzetmektedir. Bu olumlulukların değerlendirilmesi, milyonları bulan emekçinin kendi ülkesinin devrim sorunları için harekete geçmesi çok önemli bir olanaktır. Geçmişte bir Yunanistan, bir İspanya örnekleri gözönüne getirilirse yurt dışındaki işçi potansiyelinin ülkenin siyasal ortamına çok güçlü etkiler yapabilmesinin örneklerine rastlanacaktır. Devrime ihanet eden, ondan kaçanların sığındığı bir kale olmamalı Avrupa, tersine devrim için yüreklerin en fazla çarptığı özellikleri bağrında taşımalıdır. Bu nasıl gerçekleşecek? Türkiye devrimine bu alandan güçlü destek nasıl verilecek? Özünde bu sorulara ulusal kurtuluş hareketimizin pratiği cevap vermektedir. Türkiye devrimi için Kürdistan dağları nasıl bir üs olanağı sunuyorsa mücadelemizin tecrübesi Avrupa'daki Türk emekçilerine böylesi olanağı fazlası ile verecektir. O zaman FKBDC olgusu daha güçlü bir anlama kavuşacak, programında dile getirdiği DEVRİM için birliği sağlayabilecektir. FKBDC'yi Avrupa'da en iyi hayata geçirmek için olanaklar sonuna kadar seferber edilmek zorundadır. Ancak bunun için tasfiyecilerin sahtekarlığına son vermek gereklidir. TC'nin her alanda binbir oyununu en güçlü biçimde boşa çıkarmak gereklidir.

Devrimin kanunu bundan böyle her yerde hükmünü icra edecektir. Kimse ilericilik adına sahtekarlık yapamayacaktır. Avrupa'daki işçilerin sorunlarını gerçekten farklı biçimlerde gösterip yaşamı örgütlemek mümkün olmamalıdır. Avrupa ülkelerine TC'nin penceresinden bakılmamalı. Onun politik sahasından hareket edilmemelidir. Devrimin çıkarları temel olmalı, devrim her şeye damgasını vurabilmelidir. Acılar ancak böylece dinebilir. Sorunlar böyle çözülebilir. İnsanlar el kapılarından kendi özgür vatanına böyle dönebilir.

DEVAMI GELECEK SAYIDA

Yazışma Adresi:	Ödeme Adresi:				
Berxwedan	BfG.- Bonn	Danimarka	8.- dkr.	Norveç	6.- nkr.
c/o Feyka-Kurdistan	Konto Nr: 1205242100	Avusturya	18.- s.	Fransa	6.- ff.
Kaiser Str. 151	BLZ: 38010111	İngiltere	0.80 £.	İsviçre	2.50 sfr.
		Hollanda	3.- hfl.	İsveç	6.- skr.
		Belçika	60.- bfr.	Avustralya	3.- $

Impressum: M. Atar, Göttinger Chausse 75, 3000 Hannover 91

GELÊ ME Bİ AWAZÊN SERFÎRAZİYÊ NEWROZEKE NÛH PÎROZDİKE

Operasyona Li Gundê Taşdelen Mêtingeran Dîn Kir

DERBEKÎ MEZİN Lİ ÇETÊN XAÎN YÊN XİNİZ KET: 14 MİRÎ, 9 BRÎNDAR

Êrişeki me a jêhati a şoreşgeri ji yên êrişa zivistanê ku ji destpêka 1987'an vir de berdewam dikin, li gundê Taşdelen navça Qilaba (Uludere) bajarê Çolamergê pêkhat. Operasyoneke fireh li diji çetên li vi gundi yên çavsor û nayin rê çêbû. 14 kes hatin kuştin, 9 kes ji brindar ketin.

Mêtingerên Tirk yên faşist di miha Çilê de li gundê Kror navça Qilaba, li Hezexê (İdilê), li Midyadê ûhw. payhev derbên giran ji hêzên me yên rizgariyê girtibûn. Li ser vê bûyerê mêtingerên Tirk leşkerên xwe yên li derdorê bi rengeki mezin tekuzkirin. Garanên artêşên xwe yên faşist, yekitiyên xwe yên dij-gerilla û komên nişangirtinê yên taybeti, yên ku riheki weke heywanan bi wan hatiye dayin, herwusa hemû hacetên xwe yên zirxê û bi motoran, balafir û filoyên xwe yên ji fantoman, ji nûhve li êrdimê bicihkirin. Tevli "nexweşxaneke seyyar a leşkeri", "cihê bizavê" ji kişandin navça Şirnexê û duxuyankirin ku, serdestê rewşê ne, "eşqiya hêla tixubên Îraqê ve bazdan." Çetên generalan yên faşist ji hêleki behsa fort û pesna xwe kirin, ji hêla din ji, garanên xwe yên lêşkeri yên ji 100 hezar serbazan, li welatê me komkirin. Destpêkirin ku disa zilmê li ser gelê me bimeşênin û gelê me bitirsênin. Lê pişti demeki kurt, bi rengeki rind fahmkirin ku xwe bixwe dixapênin. Ji ber ku bin rewşeke wusa, dengê hêzên me yên rizgariyê li gundê Taşdelen navça Qilaba peqiya. Ev deng ji bo hemû cihanê duxuyankir ku, roja rizgariya gelê Kurdistan, roja yekber rabûna gelê Kurdistan nêzike. Berpirsiyarên rejima mêtinger li pêşberê vê denga birûmet ketin nava tirs û şaşbûnê de, wusa ku meriv bikaribe bêje, mêjiyê xwe hundakirin. Weke agahiyên gihan me rûdan bi vi awayi sêrpêhatiye:

Roja 22'ê Sibatê hêzên me yên rizgariyê dikevin gundê Taşdelen. Reyên çûyin û hatina gund, dixin bin qontrolên xwe. Paşê kom-kom xwe li gund belavdikin. Çend bêbext û sixur yên ji vi gundi, ji demeki dirêjbû ku giliya welatperweran û şoreşgeran dikiran. Gelê dorhêlê ji nifrin li van kesan dibarand, ji ber ku gelek ji destê van nokeran kişandibû. Gel salox ji şoreşgeran re dişand, daku ev çete bên cezakirin. Ev çetên xulam bi çekên ji dijmin girtibûn, di vê dema taliyê de, meriv kin bêje, pir serxwe ve çûbûn. Ev kesên hanan bi vê rewşa xwe bibûn astengek li pêşiya têkoşina me, herçuqasi çend çaran şoreşger ji wan bi xweşi xwestin ku dev ji milisiyê û xulamtiyê berdin. Lê mixabin, karê xwe ê gemar û kirêt domandin. Daku ev çeper bên paqijkirin, ê din şoreşger hatibûn gund. Êrişên komên me yên gerilla li diji xaniyên van kesan çêbû. Xaniyên çetên sixur demeki gelek kin de hatin hilweşandin, û çete hatin tunekirin. Şêniyê gund pêşi fahmnekir ka li gund çi dibê, lewma herkesek xwe di mala xwe de veşart. Paşê, dema fahmkirin ku çi dibe û yên hatin gund partizanin bi şahi û kêyfxweşi derketin derê xêniyan û guhdariya partizanan kirin, heta ku axaf dawi pêhatin.

Kuştina 14 kesan û brindar ketina 9 kesan ji çetên sixur û milis, kelatên mêtingeriya Tirkên faşist yên ji derewan hatine avakirin, hilweşand. Li kêleka din ji xurtiya irada me rizgariya netewi, hima artêşa rizgariya gel, nasi tevayi cihanê hat kirin.

Êrîşek di navenda bajarê Cizîra Botan de: Gelek mirî û brîndar hene

Mêtingerên Tirk yên faşist, encama derbên duhev ji hêzên me yên rizgariyê digrin û pişti livbaziya gundê Hafêra rind gêjbûn û ketin nava taya mirina xwe. Lewma destpêkirine ku, ji bê necariyê bêhna xwe bi xwewnan û derewan berdin. Hinek ji wan gotin; "eşqiya, pişti rûdanê revin Suri", hinek gotin; "ber hêla Midyadê ve, hêla bani ve bazdan" ûhw... Gava ew duxuyaniyên wusa melûl û tengezar dikiran, vê neqlê, çekên gerillayên me li navenda bajarê Cizira Botan peqiyan û gurrin dan. Roja 9'ê Adarê 1987'an hêzên me yên rizgariyê yên şoreşger, di nava suka bajarê Cizira Botan de êrişek birin ser komeke ji xaînan. Tê gotin ku hêjmareke bilind ji koma cahşan hatine kuştin an brindar ketine.

Rojên dawiyê a miha Sibatê de, şereke mezin di navbera hêzên me yên rizgariyê yên şoreşger û garanên artêşa mêtinger li nêziki Doxubeyazidê qewwimi. Domana vi şeri de ku agahiyên roni li ser vi şeri berdestê me nebûne, tê gotin ku 8 serbazên dijmin hatine kuştin û gelek serbaz ji brindar ketine.

Roja 5'ê Adarê li navça Weranşahr bajarê Ruhayê komek ji şoreşgeran numayiş û tezehuratên protesto li diji êrişên hov û çavsor yên mêtingerên Tirk li ser gundên Kurdistanê, pêkanine. Domana raperinê de şoreşgeran, haykela Atatürk a li pêşiya avahiya dibistana bilind (Lise) şikandine û di nava sukê de duruşmên nola, **"Biji PKK!"** li ser diwaran nivîstine.

Lİ AMEDÊ (DİYARBEKRÊ) ÊRÎŞEK ÇÛ SER QEREQOLA CENDERMAN

● **Tê saloxdan ku gelek mirî û brîndar hene**

Roja 2'ê Adarê hêzên me yên rizgariyê êrişek birin ser qereqola cenderman li Egil bajarê Diyarbekrê. Leşkerên Tirk yên "Mehmetçikên qehreman" gava gerillayên Kurdistan li pêşiya xwe ditin, ji tirsan ê din nekarin bersiva xwe ji bidin. Qaraqola dijmin bi agirê hêzên me yên rizgariyê qul-quli bû û kesên tê de hatin kuştin an ji brindar ketin. Herçuqasi nunerên dewleta Tirk duxuyankirin ku serbazek hatiye kuştin, 3 ji brindar ketine, weke nûçên ji derdorê gihan me, tê gotin ku hêjmara miri û brindaran gelek bêhtire.

Wek du her livbaziyeka hêzên me yên rizgariyê yên şoreşger, li du êrişa li diji qereqola li Egilê ji, diyar bû ku, ka şer di navbera gelê me û mêtingeran bi kijan nolê berdewam dike. Pir hesani meriv dikare bibine ku, ka kê zexme û kê jare, kê pêşvediçe kê naçe, kê jiyanê xurtdike û kê rizi dibe. Nûnerên rejima faşist hertim dibêjin ku, "li nêziki tixuban erişan tênin û disa direvin", "zarokan dikujin" ûhw. Lê bi rûdana li Egilê rasti li ber çavan ronaktir bûn. Tenê ev livbazi ku li Diyarbekrê pêkhat û duri tixuban pêkhat, jê re bese ku hemû demagojiyên û derewên mêtingeran bên tunekirin. Em bawerin ê din tukes nema ye ku fahmnekir ye, ka gerilla li welatin an li derveyi welatin?

Ji hêla din giringe meriv ji çeta generalên faşist yên xulamên emperyalizmê bipirse, yên ku ji bo niximandina ruçkên xwe yên gemar qirqirên weke "kêrikar", "terorist", "zarokan dikujin" ûhw. ji xwe bilinddikin, çima hun ditirsin, hundabûnên xwe vedişêrin? Çima hun nabêjin ka hêjmara leşkerên we yên ji hêla hêzên me yên rizgariyê hatine cezakirin çuqase? Gava qereqola we li ser serê "Mehmetçikên" we de hat xwar, çima hun dibêjen tenê yek serbaz miriye? Ma ne eşkereye ku hêjmara serbazên we yên mirine gelek bilindtire? Ev qereqolên we yên ku bi destê hêzên ARGK yekoyeko di serê we de hatin xwar, ma ne cihên hovitiya we a deri mirovahi li diji gelê me ne? Ma ne bendexanên lêdan û hingavtinê ne? Ma ne hêj do bû ku, hewe di wê qereqolê de, di qereqola Pirinçlik de, welatperwereki Kurd û 70 sali bi navê Zûlfikar BAYRAM, di bin hingavtinan de kuşt? Lê gava şerê me ê berxwedanê ê şoreşgeri gavbigav xwe li welat bêhtir belavkir, wê bersivên van pirsan ji li erdê naminin; ji xwe çetên generalan yên ketine nava taya mirinê nederfete bikaribin bersiv bidin. Ê din tu hêz nikarê birawestine ku, gelê Kurdistan ê ku bin ala ERNK xwe kiriye yek û ditêkoşe, hisabê ji van garanên hov û xwinmij nestêne!

Bersiv ji bo êrîşa asmanî a mêtingeran re

Lİ NİSÊBÎNÊ KULMA GERÎLLA Lİ SER SERÊ NÛNERÊN DEWLETÊ YÊN FAŞÎST Û CAHŞAN: BÊHTİRÎ 15 KESAN HATİN KUŞTİN

Herroja ku em ber Newroza 1987'an ve diçin û roja cejna Newrozê nêzik dibe, nimûnen merxasiyê yên mezin li ber çavan tên raxistin. Herbabêt êrişên hovber û keftûlaftên gemar yên dijmin têkdiçin. Yek ji livbaziyên pêwist ji, roja 7'ê Adarê li gunde Hafêra (Açikyol) navça Nisêbinê bajarê Mêrdinê pêkhat. Bili hemû gevzandin û derewên mêtingerên Tirkên faşist, insiyatifa şer û serdesti dikeve destê hêzên me yên rizgariyê yên çekdari. Kulma giran a hêzên me vê neqlê ji, li gundê Hafêra mîna mazrabeki giran li ser mejiya mêtingeran daket û peqiya. Encam, bêhtir 15 miri û bêhtiri 10 brindar ji nûnerên dewleta faşist û sixurên nandoz!

Dewleta Tirk a ku ji ber duxuyaniyên şerê li Kurdistan yên derew, ê din ji hêla burjuvaziya wan bixwe ji nema baweri pê tê û burjuvaziya Tirkan bixwe li nûnerên Komara Tirk û çeta generalên faşist dikene, ê din nema dizane çibike. Her gava ku davêjin wanan bêhtir dikuje û qehrdike. Kiryara li gundê Hafêra wusa qewwimiye:

Hêzên me yên rizgariyê saloxek digrin ku, roja 7'ê Adarê nûnerên dewleta kedxwar tevli sixur û nokerên cahş, wê civinek li gundê Hafêra çêbikin. Li ser vê yekê, hêzên me yên rizgariyê êrişek dibin ser vi gundi, ji bona ku civinê bipejilênin û belavbikin. Dora êvarê hêzên me xwe nêziki gund dikin û dora gund digrin. Gund dixin bin kontrola xwe. Piştre komek ji gerillayên me kehrebên (elektrikên) gund dibrin û gund dixin nav tariyê. Ji hêla din komên êrişê, bi lez dikevin nava gund. Û êriş destpêdike. Bi lez xaniyê keyê gund sixur Cumhur Tunç, ku li wir civin çêdibû, tê hilweşandin. Komek din ji gerillayên me, êrişa xwe dibe ser mala çetê bêbext Fikret Aslan. Bi lezûbez hedefên gerillayên me tên tunekirin û bi eyni lezê gerillayên me ji gund derdikevin û hemû kom disa digihin hev. Hêzên me yên rizgariyê ji bini xusar û hundabûn negirtin, û bi lez xwe paşve kişandin; xwe ji navçê durkirin. Li gora nûçên gihan me, tevli serokê çetan keyê gund Cumhur Tunc û hin nûnerên Komara Tirk yên resmi bêhtiri 15 kesan hatin kuştin, 10 kes ji brindar ketine.

Lê berpirsiyarên mêtingeran hêjmara kuştiyên xwe û kuştiyên ji nûnerên xwe, bi veşartineke mezin niximandin. Mina herdemê disa belavkirin ku, tenê zarok hatine kuştin û bi derewên wusa xwestin derba xwarin, veşêrin. Lê çi heye ku, gava kulma gerillayên me mina gurzan li ser serê wan dipeqe, ê din mêtingerên faşist bi derewên xwe yên vê nolê, nikarin tukesi bixapênin û rastiyan biniximênin. Baweriya alema giştî ji mêj bi derew û demagojiyên wan ê din nema tê.

SERPÊHATÎNA ME A YEKÎTÎ, SERHÎLDAN Û BERXWEDANÊ – NEWROZ BÎ ŞAHÎ TÊTE PÎROZKÎRÎN

Destpêk rûpela dawî de

tewayî komdikin; bivî awayî **Hilpişkîna Bihara '87'an** silav dikin. Şahiya ji bo "**Şevên Newrozê Yên Yekîtî, Serhildan û Berxwedanê**" ku nêzikî 20 bajarên Ewrupa de tên pîrozkirin, delîlê ve yekê a eşkereye.

Bernama (proxrama) şevên Newrozê, yên hatin pîrozkirin û ji hêla gel bi şahî hatin temaşekirin, bi kurtî wusa ye (herçuqasî di hin bajaran de hin guhartinên piçûk çêbûne jî): Piştî sekna silavê ji bo biranîna şehîdên şoreşa dinê û Kurdistanê, destpêkê de proxramek bi navê "**Ber Bi Yekîtiya Netewî Ve**" tê nişankirin. Birê destpêka vê proxramê de, komek ji karker, gundî, ronakbîr, xort, jin ûhw... bi rengê bersiyariya van birên gel, dest wan de meşalên pêxistî, ji nav vexwendiyan ji çar-hêlan derdikevin û xwe li sehnê dighênin hevdu. Li wir govendê digrin û dure, bi sê zimanan bernama şevê tê pêşkêşkirin.

Piştî ku komên sitranan, xoşxanên (merşên) berxwedanî dixwênin pêde, bi sê zimanan axafên şevê yên konevanî (siyasî) tên kirin. Di van axafan de, li ser pêşketinên konevanî yên vê taliyê, li ser karvaniyê de bikaranîna biryarên ku Kongra PKK a Sêwemîn de hatine girtin, li ser êrişên dijmin û li ser delametên ku giringe bicih bên, tê seknandin û bang li karkeran, jinan û xortan tê kirin, ji bona ku cihên xwe di nav refên têkoşînê de bigrin. Şevên Newrozê yên îsalîn bi hevkariya FEYKA-KURDÎSTAN (Federasyona Yekîtiya Karkerên Welatparêzên-Çandiya Kurdistan) û HUNER-KOM (Komela Hunermendên Welatparêzên Kurdistan) hatine sazkirin. Komên govendê û folklorê yên van komelên me, di şevan de bi komên ji zarokan û mezinan, bernamê de govendên ji derdorên bajarên Ruha (Urfa), Wan, Bêtlîs û Amadê (Diyarbekrê) pêşkêşdikin. Govendên tên girtin, gelek çê û rengarengîn. Bername bi sitranên berxwedanî yên ku "**Koma Berxwedan**" amade kiriye, berdewam dike. Bername bi gelek govendên curecure, komên sitranan yên babêtî, bi şîno û kilama "**Apo hate Hîlwanê**" ku bûye kilameke serpêhatinê, dawî pê tê.

"**Şevên Newrozê Yên Yekîtî, Sehildan û Berxwedanê**" heta niha li van bajarên jêrîn hatin pîrozkirin.

Şeva Newrozê a yekemîn li bajarê Aarau li Îsviçre, mêjûya 14.2.1987'an bi şahî hate pîrozkirin. Şevê de bêhtirî 2500 dilxwazên ERNK, welatperwerên ji Kurdistan gihan hevdu. Şev bi rihê yekîtî, raperîn, berxwedan û tolhildana şoreşgerî hat pîrozkirin.

Berî ku bername destpêbike, ji bona biranîna şehîdên şoreşa cîhanê û Kurdistanê deqîqekek li silavê hate seknandin. Dûre, bi yekderbê û ji nişkan ronahiya li eywanê hate vemirandin û axafeke Kurdî, a ku Newroza '87'an silav dikir, hat çêkirin. Piştre, li çar hêlên eywanê û li sehnê meşale pêketin; ji nişka ve dengê lîliyan û duruşman, eywan di nav şahiyê de hiştin. Gava meşalên pêketî li sehnê gihan hevdu, govendeke jîr û xurt, tevlî jin, mêr, pîremêrd, xort û zarokan destpêkir. Govendeke herî çak hat pêşkêşkirin.

Bername bi xoşxanên şoreşgerî ku ji hêla koma sitranan hate xwendin, destpêkir. Piştî ku helbesta "**Hemû Rêbar Dirêjî Diyarbekrê Dibin**" hat xwendin pêde, koma govenda zarokan ji gelek derdorên Kurdistanê govend leyist. Domana bernamê de, helbestên bi navê "**Partîzan**", "**Sê Çopên Kibrîtê**" û "**Welatê Min Tuyî Buka Cîhanê**" hatin xwendin. Ev helbestên hanan ji hêla gel bi bal hatin bidêrîn û guhdarkirin.

Piştî axaftinên konevanî bi zimanên babêtî hatin çêkirin pêde, yên ku mane û giringiya şevê tanîn ziman û bang li her miroveki Kurd ji bona ku bin ala ERNK de xwe bike yek hat kirin, bername bi axaftineke Avukat (Mihamî) Hüseyin Yildirim berdewam kir. Axaftina xwe de, li ser êriş û qomployên li dijî hêza me a pêşengî PKK û leyistokên ku bi gelek rengan tên pêşvebirin yên vê dema taliyê sekinî. Jî welatperweran xwest ku, xwe bêhtir bi bal bilivinin û hemû niştimanperwer cihên xwe di nav refên têkoşînê de bigrin.

Şevê de şînoyek (tiyatroyek) hate pêşkêşkirin. Têdayiya şînoyê wusa bû: Binamaleke Kurd li Ewrupa kar dike. Kurê vê binamalê ê mezin leqayî şoreşgeran dibe û alaqa xwe bi wan re pêşve dibe. Ev xort, bêaleqadariya babê xwe li hemberê têkoşînê têne ziman û li dijî jiyana çewt û rizî a xwuşk û birayên xwe ditêkoşe. Şîno, rûçkê hin komên sosyal şoven û burjuvaziya piçûka Kurd, a rast, nasî girsên gel dike û baweriya rast a şoreşger şanidike. Ji bo jiyaneke şoreşger bang li girsên gel dike. Kurê binamalê ê welatperwer, duxuyandike ku, wê xwe li gora biryarên Kongra PKK a Sisiyan bitevgirine û hemû endamên binamalê dixe bin têsîrên xwe. Rêya rast a rizgariyê bi wan dide naskirin.

Piştî sitranên şoreşger yên berxwedanê û kilamên gelêrî yên ku ji hêla "**Koma Berxwedan**" hatin xwendin pêde, govend hate girtin. Koma govendê ji 30 kesan hatibû amadekirin. Cejna pîrozkirina Newrozê, bi govenda digel kilama "**Apo hate Hîlwanê**" a bûye serpêhatinek, dawî pêhat. Gelek rêkxistin û nûnerên hêzan piştgirtina xwe diyarî şevê kirin û hevkariya xwe anîn ziman.

"**Şeva Newrozê a Yekîtî, Serhildan û Berxwedanê**" eynî rojê li bajarê Berlînê jî hate pîrozkirin. Şahiyeka gelek mezin li vir jî hat şopandin. Nêzikî 1000 welatperwerên Kurd beşdar bibûn. Welathêzên Kurd gelek bi bal guhdariya axaftinên konevanî yên bi sê zimanan kirin. Zarokeki binamaleke welatperwer, ku 6 salî bû, helbesta "**Ji Bo PKK**" ji ber xwe xwend. Ev rûdan, girsên gel kire nava geşî û heyraniyê. Şevê de hozaneki Kurd ku li Berlînê dimîne, sitranên Kurdî xwend. Endameki "Fedayiyên Xelk-Îran", bi zimanê Farisî helbestek xwend. Li kêleka van rengên piştgirtinê, gelek rêkxistin û berpirsiyarên hêzan namên xwe yên hevkariyê gihandin şevê.

Roja 21'ê Sibatê Newroz li bajarê Stuttgartê hat pîrozkirin. Dora 1000 welathêzên Kurd vexwendî bûn. Bilî hemû keftûlaftên rawestandinê yên hêzên sosyal şoven û burjuvên piçûkên Kurd, yên reformîst, ku rîsteke dij-şoreşgerî pêşve dibin û bi rûreşîkî gelek mezin û sextekarî dixwazin xwedî li Newrozê derkevin, şev bi şahî û serbilindî hate pîrozkirin. Girsên gel nimûneki gelek mezin a xwedî li Newrozê û têkoşînê derketinê şanikirin. Anîn ziman ku, Newroz ne a van hêza ye; Newroz a gelê Kurdistan e li berxwe dide ye, ê gelê ku jî bo serxwebûn û azadiya xwe şerdike û hevkariya xwe ji bo gelên cîhanê yên bindest şanî dike.

Li kêleka bernama şevê, koma govendê ji bajarê Stuttgart û koma muziqê a bi navê "Koma Jiyan" bi govend û sitranên xwe, bername xurttir kirin. Şev bi kilama "**Apo hate Hîlwanê**" dawî pêhat.

Newroz roja 22'ê Sibatê li bajarê Strasbourg li Frense hat pîrozkirin. 500 kes hatibûn cejna Newrozê. Li kêleka koma govendê a ji zarok û mezinan, bernama "**Koma Berxwedan**", şîno û axaftinan, komên govendê yên cihî jî xwe amade kiribûn. Ev rûdan bernama bêhtir têkuzkir.

Roja 28'ê Sibatê Newroz li bajarê Kopen-Haag li Danîmarka hat pîrozkirin. Bêhtirî 700 kesan beşdar bûn. Bi pîrozkirina vê şevê, hemû keftûlaftên dijminî yên hêzên xwesipar ku dixwestin bi xebatên xwe yên berî şevê beşdarbûna gel birawestînin, yekcardin têkçûn û hatin perçiqandin. Gava bi bernama koma muziqê a bi navê "**Koma Hewar**" bername bêhtir xurtbû, tiştek din jî bala me kişand. Giraniya kesên beşdar bibûn xort bûn. Ev yek jê re bû nîşekî, ku ciwanên me yên li Ewrupa li dijî jiyana rizî li berxwe didin û bêyî dereng bikevin, xwedî li rastiya xwe a netewî derdikevin.

Roja 1'ê Adarê, neqla yekemîn cejna Newroz li Belçiqa hat pîrozkirin. Newroz li bajarê Genk bi beşdarbûna bêhtirî 500 kesan pîrozbû. Şeva pîrozkirinê, bin navê "**Şeva Newrozê a Yekîtî, Serhildan û Berxwedanê**" hatibû dirustkirin. Ji bona ku şev bê rawestandin, li kêleka xebata gelek hezan ji bo rawestandinê, konsolosê Tirkan rastûrast xebata rawestandinê pêşvebir û li ba polîsên Belçiqa gliyek kir. Bi demagojiyên mîna; *"Ev teroristin, wê gel li hev kombikin û qetilbikin, bombe danîne eywanê"* ûhw... xwestin ku polîs şevê rawestîne. Lê şeqama ku li welat li ser rûçkên wan peqiye, li Belçiqa jî peqî û binkeftî bûn. Şeva ku bi heyecan hate guhdarkirin de, "**Koma Zîlan**" ji bernamek pêşkêş kir.

Newroz mêjûya 7.3.1987'-an li bajarê Frankfurtê hate pîrozkirin. Bêhtirî 1200 kes beşdar bûn. Ger ji aliyê dirustkirina eywanê, ger ji ji aliyê dirustkirina sehnê, şev gelek bi dîsîplîn û bi şahiyeka mezin destpêkir. Bername bi lez û xurt hat pêşkêş kirin. Ev yek ji keyfxweşiya vexwendiyan anî. "**Şeva Newrozê a Yekîtî, Serhildan û Berxwedanê**" de, li kêleka "**Koma Berxwedan**", govend, şîno, koma sitranan û axafên bi sê zimanan, koma sitranan ji bajarê Frankfurt ji têkilî bernamê bû. Bi sitranên xweş û hêja bername xurttir kir. Şevê de welatperwereki Kurd, ku temana wî dora 70'an bû, axafek ji bo gel kir. Axafa xwe de kin vê bangê kir; *"Lawên min, keçên min, gelê me îroj bi hovîtiya mezintirîn rûbirû ye. Gava îroj gelên piçûktirîn bûne dewletên serbixwe, ji bo gelê me derî jiynaneke koletîyê, tu mafa jiyanê nayê naskirin. Ji bona ku em jî vê jiyanê rizgarbibin, hemû jin-mêr-xort-kal! Cihên xwe di nav refên têkoşînê de bigrin! Xwudê bi we re be."*

Roja 8.3.1987'an Newroz li bajarê Saarbrücken hat pîrozkirin. Bêhtirî 500 kesan beşdar bûn. Li derî axafên bi zimanên Kurdî, Tirkî û Almanî û bernama çandî (kulturî), bi navê komîta sazîkirina şevên Newrozê duxuyaniyek ji ber 8'ê Adarê, "**Roja Jinên Keddar Yên Cîhanê**" hat kirin, ji ber ku ev roj û pîrozkirina Newrozê eynî rojê bûn. Duxuyaniyê de hat gotin ku, îsal "**Roja Jinên Keddar Yên Cîhanê**" bi avakirina yekîtiyên jinan di nav refên ERNK de li Kurdistanê tê pîrozkirin. Ji jinên Kurdistanê hat xwestin ku, bêhtir xwe li dora têkoşînê kombikin û delametên xwe yên rizgariya netewvanî bicih bênin.

"**Şevên Newrozê Yên Yekîtî, Serhildan û Berxwedanê**" heta hefta yekemîn a miha Gûlanê, wê berdewam bikin.

Berpirsiyariya Eniya Rizgariya Netewa Kurdistan (ERNK) li Ewrupa: "Polîtîka karbidestiya Swêdê li dijî TRNK îflas kiriye"

Roja 17'ê Sibatê li bajarê Bonnê FEYKA-KURDÎSTAN civîneke li pêşiya rojnaman û saziyên nûçan kir, ku berpirsiyareke ERNK li Ewrupa ji başdarbibû û civînê de axafî. Civînê de bikaranînên cenga taybetî yên dewleta Tirk û qomplo û êrişên karbidestiya dewleta Swêd li dijî Têkoşîna Rizgariya Netewa Kurdistan hatin protestokirin û pêşketin bi rengeke rast û ronak nasî mirovahiya pêşveçûyî hatinkirin. Di axafa berpirsiyarê ERNK li Ewrupa de, pêşî êrişên Komara Tirk yên dawî kurt hatin naskirin û paşê li ser provokasyon û êrişên karbidestiya Swêdê hate rawestandin û wusa hate gotin; **"konevaniya karbidestiya Swêdê li dijî Têkoşîna Rizgariya Netewa Kurdistan îflas kiriye."** Di vê civînê de ku civîn giha armanca xwe û kete nav pelên rojnaman, ji karbidestiya Swêdê hat xwestin ku, dev ji êrişên xwe li dijî TRNK berdin. 15 berpirsiyarên rojnaman û ajansên nûçeyan têkilî civînê bibûn.

Bi livbaziyên tunde berxwedana birçîmayinê a di zîndanên Adana de hat xurtkirin

Weke tê zanîn, nivê miha Sibatê de, hêjmareke bilind ji dîliyên şer li girtîgeha leşkerî li Adanê de dest bi berxwedana birçîmayinê kiribûn.

Li derveyî welat jî, ji bo piştgirtina vê berxwedanê gelek livbazî birêveketin. Roja 25'ê Sibatê li bajarê Koln komek ji dilxwazên ERNK ji 60 kesan li pêşiya "Domê" (Dêra bajarê Kolnê) raberîk pêkanîn.

Roja 25'ê Sibatê li Hollanda bajarê Den-Haag 80 dilxwazên ERNK livbaziyek bicihanîn.

Eynî rojê, 40 piştgirtên ERNK avahiyên ajansên BBC û DPA vegirtin.

Roja 26'êSibatê 60 hevkar û dilxwazên ERNK li bajarê Hamburgê li pêşiya konsolosiya Tirkiye raberikî protestoyê pêkanîn.

DPA mina nûça yekemîn, civîn nasê alêma cihanê kirin.

Hin karkerên Kurd yên welatperwer li bajarê Dortmundê bûroya THY vegirtin. Li bajarê Bremen avahiya SPD hat vegirtin. Welatperwerên Kurd ji hûkûmeta Almanî xwestin ku, çek nede Tirkiye. Hevpeyvînek bi nûnerên SPD re çêkirin. Li Hollanda bajarê Lahey, dilxwazên ERNK li pêşiya avahiya Wêzîrê Karên Derveyî numayişek pêkanîn. Ji hûkûmeta Hollanda xwestin ku, hovîtiya Komara Tirk protesto bikin.

Li bajarên Frankfurt, Essen, Koln, Nûrnberg û Mûnster li pêşiya konsolosiyên Tirkiye raberî pêkhatin. Bi duruşmên rengareng, duxuyankirin ku wê hisaba kirinên Komara Tirk ji ber hovîtiyê, wê bê dîtin.

Roja 7'ê Adarê li mintiqa Alsas-Loren li Frense, eynî demê de çend livbaziyên vegirtinan yên ji hev cuda pêkhatin. Li bajarên Forbach û Strasbourgê ji avahiyên rojnaman, li bajarê Milhaus avahiya radiyoyê a bi navê rad-4, hatin zeftkirin.

Li bajarê Frankfurtê rêveçûnek çêbû 2500 piştgirtên ERNK duruşma 'Kurdistan a meye, em bernadin' bangîn

Roja 28'ê Sibatê 1987'an li bajarê Frankfurtê meşek bi têkiliya 2500 kesan, pêkhat. Girsên gel bi hêrs û gira dilê xwe a li dijî dijminê xwînxwar, bi gelek disîplîn meşiyan. Duruşmên mina, **"Xwînê re xwîn, ji bo her îdamê tolhildan", "Kurdistan a meye, em bernadin", "an Kurdistan an neman"** bi yek dengê û awazê bilindkirin. Girêdana xwe a mezin, a bi welat û xaka welat anîn ziman. Bi rîhekî berxwedanê, şoreşgerî û tolhildanê dawî bi rêveçûnê hat.

Girtîgeha Swêdê de berxwedana birçîmayinê

Roja 10'ê Sibatê 1987'an welatrparêzekî Kurd bi navê Ahmet Ulusoy, serî da komisyona mafên mirovahî a mihaciran li Swêdê û duxayankir ku, tevlî komek ji hevalên xwe bikaranînên karbidestiya Swêdê û tedbîrên wan ku mafên azadiyê ji holê radikin, protestodikin û ji ber van sedeman dixwazin ji bona rûcuyê(îlticayê) biçin welatekî din a Ewrupa. Li ser vê yekê, ketibû rûpelên rojnaman ji ku komisyona mihaciran wê alikariya giring, bicih bêne. Gava welatperwer Ahmet Ulusoy, paşê ji xwe re bilêtek dikre û dixwaze ji Swêdê derkeve biçe Hollanda tête girtin. Roja 27'ê Sibatê 1987'an ji ber sedema ku Ahmet Ulusoy guhdariya tedbîrên hatibûn girtin nekiriye, wî kirin girtîgahê de. Mihek ceza hepiskirinê dan wî. Ahmet Ulusoy, ger li pêşiya rojnaman û ger jî li pêşiya mehkemê (dadgehê) duxuyankir ku, ger ev bikaranînên pîkoliyê û ji holê rakirina azadiyê berdewam bikin, ewê wê li meydanekê xwe bişewitêne.

Ahmet Ulusoy ku mafdariya Têkoşîna Rizgariya Netewa Kurdistan anî ziman, ji ber vê mafdariyê û ji bo protestokirina tewrê karbidestiya Swêdê, paşê dest bi berxwedana birçîmayinê kir.

Civîna bo rojnaman û berxwedana birçîmayinê li Vîyana dengên xwe hildan

Roja 3'ê Adarê li paytextê (serekbajarê) Avusturya bajarê Viyana Komita Kurdistan civînek li pêşiya rojnaman dirustkir. Berpirsiyarekê ERNK li Ewrupa jî beşdarbibû. Di civînê de li ser terora dewleta Tirk hate axaftin û li pêşiya rojnaman û ajansên nûçeyan, tewrê resmî ê ERNK hate diyarkirin. Bili rojname û radyoyên Avusturya, hinek ji welatên din ji civînê de amadebûn. Rojnamên cihanê nûçe ji civînê bi firehî belavkirin.

Rojên 4 û 6'ê Adarê disa li Viyana, ji hêla 20 dilxwazên ERNK berxwedaneke birçîmayinê hat dirustkirin. 2 kom ji welatperweran, her komek 3 rojan xwe birçî ragirtin. Rojnamên Avusturya vê berxwedanê bi firehî belavkirin û gelek rêkxistin û hêz, namên hevkarî û dostaniyê pêşkêşkirin. Heyetek ji welatperweran, domana berxwedanê de bi Wezîrê Derveyî ê Avusturya, bi nûnerên partiyên siyasî û serokê parlamentoya Avusturya peyivîn. Nûçên li derheqê koçberkirinan û êrişa firokan a Komara Tirk dan wan. Ji wanan, piştgirtin ji bo têkoşîna me hat xwestin. Taliyê de gelek şexsiyet û rêkxistin nameyên protestokirinê, şiyandin konsolosiya Tirkan.

Roja 3. Adarê Ewrupa bi livbaziyên welatperwerên ji Kurdistan hejiya

Li bajarê Hamburgê 120 endamên ERNK bûroya rêyên asmanî a Tirkan (THY) vegirtin û hilweşandin. Li bajarê Berlîna Rojava 40 dilxwazên ERNK bûroya THY vegirtin. 9 endamên rojnaman li wir peyda bûn. Li bajarê Hannoverê 100 dilxwazên ERNK avahiya belediyê zeftkirin. Li bajarê Stuttgartê ji 50 kes avahiya radiyoyê vegirtin. Armancên xwe 3 çaran ji radyoyê dan weşandin. Li bajarê Bielefeldê 80 welatperwer banqekî Tirkan zeftkirin. Gelek rojnama derheqê bûyerê nivîstin. Li bajarê Duisburgê komek ji welatperwerên Kurd bûroya THY texrîpkirin.

Li bajarê Atîna li Yewnanîstanê civînek li pêşiya rojnaman çêbû. Li pêşiya avahiya Wezîrê Karên Derveyî ê Yewnanîstanê raberîk pêkhat. Welatperwerên Kurd êrişên Komara Tirk protestokirin. Li bajarê Selanik jî hin xwendevanên Kurd yên welatperwer, di nav wan de şoreşgerên Yunanî jî, ji Ûnîversîta Selanîk, raberîk li pêşiya konsolosiya Tirkan pêkanîn. Paşê civîneke ji bo rojnaman jî pêkanîn û erişên mêtingeran mehkumkirin.

Li bajarê Bonnê bi navê berpirsiyariya ERNK li Ewrupa, civîneke bo rojnaman hat çêkirin. Ajansa Reuter û

Li paytextî Belçîqa bajarê Brûkselê roja 9'ê Adarê, 30 dilxwazên ERNK di nav wan de zarok û jin, bûroya THY vegirtin. Livbazî qedera 2 seet û nîvan berdewam kir. Rojnamên Belçîqa, TV û radiyo nûçên li ser rûdanê belavkirin. TV Luxemburgê livbazî bi wêne belavkir. Dengê Amerîka û radiyoyê BBC jî, rûdan belavî cihanê kirin.

Li bajarê Strasbourg li Frense roja 10'ê Adarê li pêşiya konsolosiya Tirkiye raberîk qewwimî. Dilxwazên ERNK li Yewnanîstanê bajarê Atîna meşek li pêşiya konsolosiya Tirkiye dirustkirin. Li bajarê Basel li Îsviçre rêveçûnek pêkhat. Nêzîkî 1500 karkerên Kurd beşdarbûn. Li bajarê Hannover 300 welatperwer rêveçûnek çêkirin. Li bajarê Stuttgartê 100 piştgirtên ERNK rêveçûnek pêkanîn, dure li pêşiya konsolosiya Tirkiyê raberîkî protesto bicihanîn. Komek ji welatperwerên Kurd li bajarê Düsseldorfê êrişek birin ser bûroya THY. Bûro hat texrîpkirin. Weke hat belavkirin, bayê 30 milyonan Lirên Tirkî zirar û ziyanet pêkhatiye. Li bajarê Brûksel li Belçîqa bi navê berpirsiyariya ERNK li Ewrupa civînek ji bo rojnaman hat çêkirin. Li bajarê Frankfurtê komek welatperwerên Kurd bûroya THY vegirtin. Li bajarê Bonnê dilxwazên ERNK li pêşiya avahiya Wêzîrê Karên Derveyî raberiyek pêkanîn. Li bajarê Hamburgê 200 piştgirtên ERNK li pêşiya konsolosiya Tirkan raberiyek dirustkirin. Agir berdan alakî (bayraq) Tirkan. Li bajarê Amsterdam li Hollanda komek ji karkerên Kurd bûroya THY zeftkirin. Li bajarê Bremene komek ji dilxwazên ERNK avahiya partiya keskan (die Grûnen) vegirtin.

Roja 11'ê Adarê li bajarê Stockholmê li Swêd Kurdên welatperwer bûroyeka rêya asmanî a Tirkan zeftkirin. Li bajarê Rotterdam li Hollanda komek ji welatperwerên Kurd "Tunela Manş" girtin. Li bajarê Madrîdê li Sipanya li pêşiya konsolosiya Tirkan raberîk çêbû. Duruşmên bi zimanê Erebî hatin bangkirin. Li bajarê Amsterdam avahiya Partiya Karkeran hat vegirtin. Nûnerên Partiya Karkeran namên protesto şiyandin ji bo hûkûmeta Tirkan. Li Bonnê li pêşiya konsolosiya Tirkiye raberîk çêbû. Li bajarê Atîna li Yewnanîstanê li avahiya, bûroya înformasyonê a Yekîtiya Milletan raberîk hat çêkirin.

Li bajarê Frankfurtê roja 12'ê Adarê, berî nîvro dilxwazên ERNK li pêşiya konsolosiya Tirkan numayişek pêkanîn. Piştî nîvro ji rêyeka mezin vegirtin û hemû tomofîlan sekinandin. Li bajarê Bonnê karkerên Kurd livbaziyeka vegirtinê pêkanîn. Komek ji dilxwazên ERNK li bajarê Hannoverê rêya tiramvayekê girtin û çûyin û hatin sekinandin. Piştî ku daxwazên wan bicih hatin, xwe belavkirin. Li Stuttgartê bûroya THY hat vegirtin. Li bajarê Zûrich li Îsviçre, li ser rêyek mezin raberiya rûniştinê pêkhat. Rojnama û televizyon hatin cihê bûyerê.

Li bajarê Hanau li Almanya civîneke Rêkxistina Azadkirinê a Navnetewan-AÎ (Amnesty International) ji hêla 25 dilxwazên ERNK hat vegirtin. Sekreterê rêkxistinê daxwazên welatperwerên Kurd baş dît û soz da ku, wê xwe bi pêrgalê mijulbike.

Roja 13'ê Adarê li Danîmarka komek ji karkerên Kurd bûroya THY vegirtin. Li bajarê Cenevre li Îsviçre 200 dilxwazên ERNK li pêşiya avahiya Yekîtiya Milletan raberîk çêkirin. Li bajarê Londra li Îngiltere komek ji Kurdan bûroya rojnama "Hûrriyet" zeftkirin. Gelek radiyo, rojname û TV rûdan belavkirin. Li bajarê Roma li Îtalya hinek welatperwerên Kurd bûraya THY vegirtin.

Hefta duwemîn a miha adarê de li tevayî Ewrupa dilxwazên ERNK livbaziyên xurt pêşvebirin

WEKHEVÎ

"... Jin jî dikarin rajihin çekan û derkevin serê çiyan..."

Ez jinek ji gundekî Kurdistana-Rojhilatim. Li gund hatime dinê û jiyana min ji heta vê gavê li gund derbasbûye. Dema şaxê gorbigor de li gundê me dibistan (menderese) çênebibû. Ji ber vê bêxwendin (bêsewad) man û me tiştek ji dinê nedizanî. Gundê me di nav geliyeka Kurdan bû. Ji asmanan zêdetir me tiştek nedidît. Heke em ji bo komkirina qirşan ku ji bona li zivistanê bisojin (bişewitênin) derketana derve, em derdiketin, nexwe em timûtim li gund bûn.

Piştî zewaca xwe min bajar dîtin. Min ferqa di navberê gund û bajaran jî dît. Li bajaran radiyo, televizyon û telefûn hebûn. Di nav xweşiyê de dijîn. Lê em di nav xanûberê axê de; di nav haşarên corbecor de, weke kêçan, sippiyan û genejûyan de, digel nexweşiyên corbecor de dijîn. Li gund kehniyek (kaniyek) heye ku em ava xwe jê vedixwûn, lê çarpiyên (heywanên) me jî ji wir tên avdan; kin bê gotin tu saxlemî ji me re tuneye.

Dema ku gelê Îranê li dijî rejîma Şaxê xain raperî (serihilda), me dibihîst ku li bajaran millet li dijî dewletê derdikeve şeqaman (kolan û zikakan) û bi hevre dibêjin, "bimre Şax" û agir berdidin banqan û saziyên dewletê. Me nedizanî ka ev çima li dijî dewletê şerdikin û çima dewlet wanan digre û dixe zindanan, an jî dikuje.

Heta wê demê me tu xebata Kurdan nedizanî. Lê belê carnan bav û bapîrên me di şevên payizê de li dora tenûrê behsa hukûmeta Qadi Mihemed, şoreşa Berzanî an jî şerê Simayil axa (Simko) dikiran.

Piştî serkeftina şoreşa gelên Îranê li dijî rejîma Şahinşahiya paşverû, me disa behsa Kurdan bihîst. Wan dixwest mafê (heqê) wan di nav şoreşê de hebe. Demek kurt de hêzên pêşmergan derketin. Me jinan jî xwest, em alîkariya hêzên pêşmergan bikin û me kir jî. Lê wan gelek guh nedidan jinan. Digotin, *"hun di mal de bin û xwarinê ji pêşmergan re çêbikin û rêkin. An jî ji pêşmergan re gore, lepik û saqan biri-sin..."* Raste ev jî wezîfeyeke, lê xebatên mezintir jî destê jinan tên. Çawa ku dikarin zarokan xwedî û mezin bikin, wusa jî jin, dikarin rajihin çek û debanan û derkevin serê çiyan... şer bikin û herwusa rêberiyê jî bikin.

Hêzên pêşmergeyan yên gelek komên corecor û girêdayên partiyên corecor bûn, çend salan di mintiqa me de man. Lê di wê demê de tenê rojekê jî, jin necivandin. Bi wan re mijul nedibûn. An jî dihatin malan lê bi wan re nediaxifîn. Gava diaxifîn jî, li ser mêraniya xwe xeber didan. Qet behsa dost û dijminên me, behsa xizmeta ji bo millet û dinê nedikiran. Bi taybetî jî li ser pirsa jinan û wezîfe û mafên wan nedisekinîn. Tenê digotin, *"me li filan derê hinde jî dijmin kuşt, me li bêvan derê hinde cahş kuşt."* Wek mêrên me ji me xizmet dixwestin û digotin, *"ka û ceh bidin hespên me û cihên wan paqij bikin. Cilên me bişon, nivînên me raxin..."* Wan, em xulam û xizmetkar didîtan. Li gelek cihan jin diravandin û gelek caran jî bi xurtî (zorê) kirin. Em nedikirin rêza insanan û heqên wek yên mêran, nedidana me.

Pir raste ku welatê me di nav lepên biyaniyan de ye û gelê me dibin zilm û zorê de ye. Lê ev zilmûzor li ser serê jinan dijwartire. Me jî binî însan nahesibênin. Em wek "heywanan" têne kirin û firotin. Me rojekê dît ku qelebalixek têtê kirin, me pirsî; *"çi dibe?"* Gotin me; *"şer di nava bavê qizê û telalî (simsar) deye. Bavê qizê dibêje, min jî te re gotibû tu wê hinde bidî hinde jî jî te re ye, lê te çû kêmtir da min. Telal jî dibêje, qelen hindike ezê hinde bidim te, jî hinde zêdetir ne tanî ma ez çibikim."* Vêca, destê xwe deynin ser wijdana xwe û biryara (qirara) xwe bidin, ka çito em di bin destan de ne û çito em dijîn.

Çawa dibêjin filan çêl (çêlek), cemik (cêwî) an dizêt, bêvan mirişk, hilke (hêk) hevqas zerik dexl tênin û qedrûqiymeteke wusa didin wan, rewşa me jinan jî eve. Barê me de jî ev heye. Hinek gotin li ser me jinan hene ku, hêj jî dema koletiyê ne, wek; *"Jina dayika kuran bit, qiymeta dayika kuran heye. Jina ku kur neanî, mêrê wê dikare jinek din ji xwe re bêne..."* Meriv dibêne ku qedrûqiymeta me jinan qet nîne û jiyan jî dikare li me bê heram kirin. Li her gundekê hin hene ku, di jinên wan hene. Li her mintiqê de hin hene ku, sê an çar jinên wan hene. Madem ku me jiyanek hevqas tahl heye û tu heqên insanî me nîne, çima em nabin şoreşger û şoreşê nakin? Li dijî vê zilmûzordariyê ranabin?

Şoreşa gelên Îranê, bi piranî jinan kir. Di her tezehuratê (mîtîngê) de jin jî mêran pirtirbûn. Bi rastî şoreşa Îranê jinan bilind kir.

Şoreşgerên PDK-Îran jî digotin; *"(jin dara şikestiye), jin cilan neşû çi bikin?"* Jinekê jî wan re gotibû; *"ez dixwazim bêm bibime pêşmerga."* Wusa bersiv dabûnê; *"ma me çikiriye taku tu tiştekê bikî."* Jinê jî gotibû wan; *"hun dixwazin me jinan bixin bin tesîrên xwe û berî hertiştî hun şexsiyeta me jinan kêm dikin û hun dixwazin şexsiyeta me jî me bistênin."* Ji ber ku em timûtim xizmetê jî mêran re dikin, ew jî herdem me kêm dibînin. Me bê mejî dibînin. Me dara şikestî dibînin û li gora wan, em jî parsuyên çepê çêbûne. Eqlê me birastî kemê(!..) çawa ku, nivê însanan jinin, lê me nekariye em bibin pêşmergayeka sade û şoreşê bikin?!

Dema ku zilamê min gavanê gund bû, li çolê çend hevalên endamên PKK (Partiya Karkerên Kurdistan) dîtibû û digel xwe wanan anîbû mala me. Dema ew mijul dibûn, min jî guh dida wan. Gelek caran bi min re jî mijul dibûn. Min dît ku, axafên wan nûh û teze ne. Heta wê gavê min gelek kesên ku digotin em şoreşgerin, emê filan bikin û bêvan bikin dîtibûn. Tucaran wan axaftinên wusa nedikirin. Behsa xebata jinan û wezîfên wan nedikirin. Kesî behsa xebata derve, rolên perçên Kurdistanê yên din, behsa serxwebûna Kurdistanê, rizgariya jinan di nava gel de nedikir.

Lê min dît ku, çito hevalên ji PKK xwediyê exlaqeke ciwan û şoreşgerin. Ji her aliyê paqijin. Evê min dît, tiştek pir pêwîst (muhîm) bû ji min re. Ew gelek bi nefsîn û rizgariya welatê xwe li ser hertiştî digrin. Tucaran guh nedidan tiştên şexsî û piçûk. Ji bona nimûne ez dikarim bêjim ku, heke şerîet qebûl bike, ezê destê xwe li zilamên PKK'ê bidim û rabim li mêj bikim. Yanê destmêja min bi wan naşkihe. Ez bawerim ku, ew jî min bi vî awayî dibînin.

Min hin hevalên keç jî di nav endamên PKK de dîtin. Dema min danûstandinên li ser WEKHEVÎYÊ di navbera hevalên ji PKK yên keç û mêr de dîtin, guhdariya xeberdanên wan yên li ser cihanê, Kurdistanê û jinên Kurdistanê kir, baweriya min li derheqê PKK zêdetirbû. Min dît ku hevalên keç jî wek mêran di nav wan de dikarin xeber bidin. Dikarin wek mêran çekan hildin û şer bikin. Bibin serek (mesul) û di vê rêyê de şehîd bikevin û şehîd ketine.

Dema ku şoreşgerên berê me didîtan li civatekê rudiniştin, civat behsa çi bikira, ewan jî li ser wê behsê xeber didan. Ger civat li ser behsa qaçaxçitiyê mijul bibûya, ew jî li ser qaçaxçitiyê mijul dibûn. Civat jî çinandinê, pez û dewaran xeber bida, wan jî şirikatiya civatê dikiran. Lê gava hevalên ji PKK, çi keç û çi xort, diketin nava civatekê jî jin û mêran, bala (nêrîna) civatê dikşandin ser dîroka Kurdistanê, ser perçebûna Kurdistanê, ser şoreşa Kurdistanê, ser şoreşên gelên cihanê û ser rola jinan. Behsa, ka gelên cihanê çawa şoreşên xwe kirine, çito xwe rizgarkirine, dikiran. Digotin; *"ê ku li mala xwe runiştiye dikare çi bike?"* Civat zana dikiran. Ev giştî, bi zimankî xweş û têgihîştî, jî civatê re digotin.

Baweriya min rojbiroj bi PKK xurttir bû. Ji ber vê yekê min jî xwe re wezîfe dît ku, ew nanê jî malan min berhev dikir, par bikim. Min jî her malekê nanek jî ber keda gavantiya zilamê xwe berhev dikir. Min xwest hinek ji vî nanî bifroşim. Min ê din dixwest ku, ez xerca (mesrafa) xwe herdem nekim. Tiştê bikeve destê min, ji PKK re bişênim. Ji ber ku ev tişt, min jî xwe re wezîfeyek didîta, wezîfeyeka gelek mezin didîta. Ez azadiya Kurdistan û bi taybetî jî azadiya jinan yên ku di bin zilma giran de dijîn, bi rêya PKK dibînim. Ez pir bawerim ku, wê hêzên me jinan jî, xwe wek mêran digel PKK rêzbikin.

PKK, wek partiyên din jî bona Kurdistanê xud-muxtariyê (otonomiyê) naxwaze. Ji bona tevayî Kurdistanê daxwaza PKK, serxwebûne. Partiya Karkerên Kurdistanê, partiya me karker, gundî û rêncberaye. Wê daxwaza me zehmetkêşan bicih bêne û me rizgarbike.

– Xelasbûna jinan ji jiyana tahl di serokatiya PKK de ye!
– Em ji her alî ve alîkariya PKK bikin!
– Bijî Kurdistan, bijî serok APO!

Jineke Welatparêz ji Kurdistana-Rojhilat
SOSÎN

Pêşmergên me li hedefên aborî dixin:
LÎ CEYLANPÎNARÊ AGIR BERDAN 250 TRAKTORAN

Tu êrişên hov yên mêtingerên Tirkên faşist, ê din bê bersiv namînin. Hêzên me yên rizgariyê yên çekdarî, her êrişa dijmin bi lez û bi çend qatan bersiv didin. Pir eşkere datînin holê ku, her kêliyê hisaba tivanc û kovanên gelê me yên sedhezar salan yekoyeko wê bistênin. Delîlê vê yekê a berçav eve ku, piştî 4'ê Adarê ku Komara Tirk bi firokên xwe yên fantomê gundên Kurdistan da ber bombebaranan, hêzên me yên şoreşger jî li Ceylanpinarê bajarê Ruhayê (Urfayê) agir berdan 250 traktoran û wusa bersiveke xurt dan.

Roja 5'ê Adarê 1987'an hêzên me yên rizgariyê yên çekdar li navça Ceylanpinarê êrişek birin ser "Çiftlika Kedzakirina Dewletê (Dewlet Üretme Çiftligi)." Hêzên me yên rizgariyê vê êrişê bi roj, dema beyanê de pêkanîn. Pêşî natirvanan (bekçiyan) bêtesîr kirin û dure, agir berdan 250 traktoran ku li perqekê bûn. 50 hep bi temamî hatin tunekirin. Yên mayîn jî zirarên gelek mezin girtin, wusa ku ê din meriv nekaribe wan carek din bikarbêne. Şervanên me yên ku derdor kiribûn bin kontrola xwe û agir berdan traktoran, jî hêlekê jî bi duruşmên **"Bijî PKK!", "Bijî Serok APO!"** bangên xwe bilindkirin; şanikirin ku tu êrişa mêtingeran bê bersiv namîne. Tu gunehên ku bicihtênin, li nik wan namîne. Şervanên me duxuyankirin ku, ev livbazî bersiveke jî bo êrişa asmanî a Komara Tirk û jî bo hovitiya wan. Piştre bêyî hundabûn xwe jî navçê durkirin. Ji ber ku polis û leşkerên dijmin û herwusa hêzên vemirandina agirî, qedereke dirêj newêrin xwe nêzîkî cihê rûdanê bikin, traktorên agir girtibûn bi temamî şewitîn û bêxêr ketin. Bivî awayî dijmin zirarên mezin yên maddî yên jî çend milyonan Lîre girt. Derbekî pir giran li aboriya rejîma faşist, ku jî xwe di buhrana aborî de ye û ber hilweşandinê ve diçe, ket.

Ji hêla din, alikî livbaziyê a pêwîst jî, eve ku, piştî êrişa firokan jî hêla mêtingeran pêşiya hemû derew û demagojiyên wan hate birin. Hîma eniya şoreşê a rast hate eşkerekirin. Rastî jî, nunerên rejîma faşist piştî êrişa firokan di mêjûya 4'ê Adarê de, jî yek devê bangkirin û gotin, "me rayên wan zuwakir", "dîsa nikarin tiştek bikin." Qîrqîren xwe yên vê nolê gihandin erşan, lê dure, dengê jî navça Ceylanpinarê bilind bû, qêrînên dijmin yekderbê devên wan de esêkir. Şeqameke herî gewre li ser rûçkên wan yên gemar peqand. Bivê nolê, gava baweriya gelê me bi şoreşgeran re û hêviya rizgariyê re mezin û bilindbû, cihan tev jî, ê din baweriya xwe bi duxuyaniyên Komara Tirk neanî. Cihan çêtir fahmkir ku, meriv nikare baweriya xwe bi gotinên Komara Tirk a mêtinger bêne.

★★

GELÊ KURDİSTAN Û GELÊN CÎHANÊ!

EM Lİ DİJÎ BİKARANÎNÊN QİRKİRİNA SERANSER Lİ KURDİSTANÊ YÊN TİRKÊN FAŞİSTÊN DİRİNDE BİTÊKOŞİN!

Li Kurdistanê iroj hinek rûdanên diroki serpêktên ku tevayi mirovatiya cihanê mijuldikin. Tirkên faşist yên dirinde, qirkirinên hovber bicih tênin ku ji yên Hitler û Musssolini, ji yên dijbehên xwe yên diroki derbasdibin. Ji bona ku tevgera me a rizgariya netewi û hebûna gelê me a netewi yekderbê tunebikin, hertiştê ji destê wan tê bicihtênin; seri didin bikaranînên hov ku cihanê de dijbehên wan nehatine ditin. Bi hezar fenbazi û dekûdolaban dixwazin gelê me yekber koçberbikin, ji axa xwe durbikin (sürgün bikin) û bawer dikin wusa wê gelên cihanê bixapênin. Li welatê me Kurdistan ku ji seri hetani bini bi çiyayên bilind xemlandiye, dixwazin hemû gundên li çiyan ji holê rakin; dixwazin bi hezaran gund wêranbikin, bi sedhezaran, bi milyonan mirov ji Kurdistanê durbixin, wanan ji ax û welat qutbikin. Dixwazin xort û kal, jin û mêr, zarok û şirmij, tevayi gelê Kurd ji Kurdistanê derxinin. Kurdistan ji Kurdan re qedexe bikin. Bivi avahi dixwazin hebûna Kurdan a netewi tunebikin, ku hetani niha ji destê wan nehatibû. Gundên ji Kurdan valadikin, disa bi Tirkan tiji dikin; heremên pêwist yên bi xêrûbêr, yên dewlemend û kemili bi Tirkan dadigrin. Bi giştvan bikaranînan, dixwazin qirkirina li diji gelê me a ji hezar-hezar salan virde, bibin dawiyê. Van giştan di demekê de bicihtênin, ku dixwazin di vê demê de bi dehan têkoşerên rizgariya netewi yên ku serê heşt salane bendexanan (zindanan) de hêsirin, bikujin. Herwusa, van giştan di demekê de bicihtênin, ku efendiyên faşizma Tirkan yên li cihanê, li diji gelê me, tevgera me a rizgariya netewi û li diji hêza pêşengê me qomplo û êrişên rêzerêz birêve dibin.

Pir eşkereye ku van giştan li diji daxwazên mafdartirin yên gelê me, li diji têkoşina me a rizgariya netewi a bi qedrûqiymet pêktênin. Ev roj gelê me li hemû êrdiman ji bo rizgariya netewi û civaki li berxwedide; ji diliyên şer yên bendexanan de bigrin heta pêşmergên li çiyan, ji gundiyên zêwên xwe de bigrin heta bigihe Kurdên li derveyi welat, herkes bi yek derbûdestê bo van armancên şiriki ditêkoşe. Paşverûtiya cihanê û mêtingeriya Tirkên faşist dixwazin digel alikariya xulamên xwe yên li Kurdistanê, vê têkoşina demokratitirin û mafdartirin bi qirkirinan biperçiqênin.

Her mirovek gelek rind dizanê ku, bikaranînên qirkirin û koçberkirinan yên mêtingerên Tirkên dirinde li Kurdistanê, nenûh ne. Karbidestiya mêtinger a Tirkan li Kurdistanê, bi bikaranîna hovitiyeka vê nolê xwe serdest û avakiriye. Herkêlî û herroja sedsala dawi, dagirtiye bi bikaranînên vê nolê. Hêj destpêka sedsala me de, ji hêla paşayên imparatoriya Osmani a ku serjêr diçû, qirkirin li ser Kurd û Ermeniyan pêkhatin. Koçberkirina ji niv milyoni bêhtir Kurd û hemû Ermeniyên ji qirkirinên paş mabûn, hêj mejiyan de jiyane. Îroj ji hêla herkesekî çêtir tê fahmkirin ku, mêtingeriya kemalist, hukumdariya hoviti, qirkirin û tunekirina netewi a seransere. Xwina ku qirkirinên Eleziz, Diyarbekir, Agri, Zilan, Dêrsim û hemû bajarên Kurdistan de heriki, hêj zuwa nebûye. Piraniya gundên ku bin navê koçbekirinê hatibûn hilweşandin û wêrankirin hêj nehatine dagirtin. Paşê, şuna qirkirinên xwinrêt qirkirina sipi hatiyê pêşvebirin; bi bikaranîna asimilasyoneke tunde xwestine netewatiya gelê me bighurin, bikin Tirk. Gelê me ê ku di nava rewşeke paşmayi birçi û bêmal, hêjar û belengaz hate hiştin, bin navê "koçberiya kar" hate koçberkirin, lê netenê koçberê bajarên Tirkiye, koçberê çar-hêlên cihanê hate kirin. Bin navê xwendinê xortên me yên ciwan, mejiyên me yên çelenk hinartin bajarên Tirkiye û welatên biyani. Diyare ku ev gişt bikaranînên qirkirin û koçberkirinekê ne û armanca valakirina Kurdistan, **yekdest tunekirina hebûna netewi a Kurdan**, tê de veşartiye. Û daxwaza valakirina hemû gundên Kurdistan ku ev rojê dixwazin bikarbênin, girêdayi vê armancê derdikeve holê.

Lê belê konevaniya koçberkirinê a nûh ku dixwazin bikarbênin, azinekî cenga taybetiye ku nimunê wê meriv li cihanê nikare bibine. Ev azîne, nîşanekî eşkeretirîn a tengezari û armancên hovber yên Tirkên faşistên dirinde li diji têkoşina rizgariya netewi a ku li Kurdistanê bilind dibe ye. Rastûrast bi rengê bênecariyê xwe şanîdike. Têkoşina rizgariya netewi a ku gelê me bin pêşengiya PKK bilinddike, azinên bêhêjmar yên cenga taybeti yên mêtingeriya Tirkan têkbiriye û mêtingeriya Tirkan aniye ber enişka hilweşandinê. Hilgavtina 15'ê Tebaxê a şoreşger ku vê taliyê pêşveket, digel ewên din barê leşkeri de ji gelek azinên cenga taybeti binkeftinkir û têkbir. Operasyonên leşkeri yên artêşa faşist a Tirkan pûçderxist û bêkarkir. Azina xurtkirina bêbextiyê a bi navê "zagona poşmaniyê", çetevaniya sixur û milisiyê a bi navê "parezkarên gund", şiyandina komên dij-gerilla ji bona şer û bikaranîna "gundên stratejik" û herwusa tektikên avakirina qereqolan li hemû gundan yeko-yeko hatin puçkirin. Taliya van pêşketinan gelê me, bir û baweriya serkeftinê û serfiraziyê bi **Parti, Enî û Artêşa** xwe bo serxwebûn û azadiyê gelek roni şanikir û gelê me têkoşina xwe kire nav domana livbazikariya girseyi a yekderb û yekberi. Konevaniya koçberkirinê a yekdesti a mêtingerên Tirkên faşist, rewşa azineke jar û tengezar, azîneke hov û çavsor datine holê, ku dixwazin dêynin pêşiya pêşketineke wusa. Û ev yek itirafa dijmin a eşkereye ku, ka têkoşina me gihaye kijan qonax û merhelê.

GELÊ ME Ê NİŞTÎMANPERWER!

Pir eşkereye ku dijminê me ê hov bi konevaniya koçberkirinê a nûh, dixwaze çi armancê bidest xweve bêne. Bi vê azînê ku bili vi dijmini tu hêz azinên wusa bikarnayne, dixwaze mina ku dirokê de seri de Ermeniyan, gelek gelên Anadoluyê bi temami koçberkiribû, iroj ji vê daxwazê li Kurdistanê ji bicihbêne. Lê belê ev yek ne nîşana zexmiyê, nîşana têkçûn û hilweşandinêye. Çawa ku diroka derbasbûyi de gava imparatoriya Osmani ber enişka hilweşandinê de bû, seri da vê azînê, iroj ji diktatoriya kemalist a di nav hilweşandina xwe de digevize, seri dide vê azînê. Çawa ku ev azine Osmaniyan ji hilweşandinê xilasnekir, wusa jî wê diktatoriya mêtingera faşist ji hilweşandinê nikarê xilasbike. Giringe meriv bûyerên serpêktên rind fahmbike: Hebûna me a netewi û geleri bi tehdita yekderb tunekirinê rûbirûye; lê belê gava meriv li diji vê li berxwe bide, derfet û gengazên zafera rizgariya netewi ji her demê bêhtir xurt û bi himin. Konevaniya koçberkirina yekber a dijmin tê mana yekber tunebûnê, têkbirina vê konevaniyê ji rabûn û serhildana gelê me ye ku, ev ji wê bê mana bidestanina zaferê di barê rizgariya netewi de û bi awakî bingehin. Nexwe, em li diji mêtingeriya Tirkan a hov ku qesti hebûna me dike, xort û kal – jin û mêr gişt tevde liberxwe bidin û bi vê nolê, em Kurdistaneke Serbixwe û Azad bidest bênin! Em dev ji axa xwe, erdê xwe, gundê xwe û mala xwe bernedin û terkediyar nebin! Çi me heye em bi wê xwe çekdar bikin, xwe kombikin û xwe yekbikin, em pişta xwe bidin çiyayên welatê xwe û li diji mêtingerên Tirk yên devbixwin yekser bitêkoşin û cengbikin!

Kurdên li derveyi welat, yên ku bi gelek rengan hatine koçberkirin!

Heta niha me bi bêri û hesreta welat û hindek ji bi girêda xwe a bi welat re, jiyana xwe berdewamkir. Niha dijminê me ê çavsor û har dixwaze vê ji ji destê me derxine, dixwaze bi tamami me bikuje. Yên ku dilên xwe de hesreta welat sehdikin, em tevde û bi rengekî aktiftir li diji mêtingeriya Tirkên faşist xwerabigrin! Jidayitir em xwe rêkxistinbikin û bêhtir xwe yekbikin! Ji bona ku em qomployên dijminê mêtingerê faşist puçbikin, em xwedi li welatê xwe û hebûna xwe a netewi derkevin! Em bersivên bikaranînên dijmin yên nûh, bi vegerina welat, xwedi li ax derketinê û bi rengekî aktiftir têkilbûna nav refên têkoşina me a rizgariya netewi, ango bi tevger û bizaveke vê nolê, bidin!

MİROVATİYA PÊŞVEÇÛYÎ Û DEMOKRAT!

Faşistên Tirk yên hov dixebitin ku, bi bin piyan perçiqandina dewlemendi û rûmetiyên mirovahi, gelê me ji erdê welat qutbikin. Hebûna me a netewi û geleri tunebikin, mirovên me bişkênin û qirbikin! Gelê me li bendexanan, çiyan, li derveyi welat û li her derê lê dimîne li diji hovitiya mêtingerên Tirk yên faşist, bi qehremani liberxwe dide; bi lehengi xwe radigre. Mina co û cobaran xwîna xwe dide rijandin. Singê xwe li ber her zoriyê radigre. Lê dev ji armancên xwe yên mina serxwebûn û azadiyê, yên ku mafdartirînin bernade. Û biryar û qirara xwe a vê barê de, bi berxwedana têkoşinê a ku rojbiroj bilinddike, nîşani hermiroveki dide. Cihana me a iroyin de, meriv nikare çavên xwe li ber bigre ku netewek wusa bê tunekirin. Tewreke wusa alaqa xwe bi pêşveçûyitiyê û demokratiyê nine. Rasti iroj ji her demê eşkeretir li ber çavanin. Hoyeki mecburi a pêşveçûyinê û demokratbûnê û xwedi li rûmetiyên morovahi derketinê eve ku, meriv li diji bikaranînên hov yên Tirkên faşistên dirinde derkeve ye; piştgirtina têkoşina gelê me ku ji bo mafên demokrattir yên mina serxwebûn û azadiyê şerdike, kirine. Mafê gelê me pir pê heye ku, iroj gelê me tewreke wusa ji mirovatiya pêşveçûyi dixwaze. Mafê gelê me pir pê heye ku, alikarikî aktiftir ji hêzên demokrat bixwaze.

Hemû welatperwerên Kurdistan,
hemû hêzên rizgariya netewi yên Kurdistan!

Diyare ku em di nav şereke heyin û nebûnê, mirin û jiyanê ne. Roj, roja aktiftir şer li diji dijminê mêtingerê faşist e. Roj, roja têkoşin û cengê ye. Roj, roja bêhtir xwe yekkirinê ye; şerkirinê ye; roja zaferên mezintir bidestanin, xebat û pêşveçûnê ye. Nexwe, em li ber fermana delametên diroki û xwedirûmet bin, em amadebin ji bo karûbarên xwe, em delametên xwe bi çakî û çelengi, bi dijwari û jêhati, bi jiri û serxweyi bicihbênin!

Di bin banê ERNK de, em rêkxistinên xwe yên girseyi avabikin û şerê rizgariya netewi de bêhtir xwe bikarbikin, delametan li ser şaxên xwe hildin!

Em qomploya koçberikinê a mêtingerên faşist têkbibin, rizgariya netewi de zaferê bidest bênin, serbilind û serfiraz herbijin!

Ji bona bidestanina serxwebûn û azadiyê gişt tevde û bi yekderbê em rabin serxwe, seri hildin û hertim pêşde herin!

*** Bimrin mêtingeriya Tirkan a faşist û xulamokên wan!**
*** Biji têkoşina me a rizgariya netewi a ku li çiyan, bendexanan, derveyi welat û li her derê bilinddibe!**
*** Biji Kurdistaneke serbixwe û azad!**

23 Sebat 1987
Berpirsiyariya ERNK li Ewropa

BERXWEDAN

HER TİŞT Jİ BO ENİYA RİZGARİYA NETEWA KURDİSTAN

3. Saliya damezrandina ERNK de

GELÊ ME Bİ AWAZÊN SERFÎRAZİYÊ NEWROZEKE NÛH PÎROZDİKE

Derbên Artêşa Rizgariya Gelê Kurdistan mejiyê kedxwarên Tirk belavdikin

Dijminê mêtinger ji tirsa mirina xwe gundên Kurdistanê dide ber bomban

Gava niha Eniya Rizgariya Netewa Kurdistan (ERNK) dikeve 3 saliya damezrandina xwe, gurrin û pelên cenga me ji a berxwedana netewi a disoje, çarhêlên Kurdistanê digre. Hêrs û gira gelê me a ku domana sedsalan de bin zilma hov û pikoliyan de dijwar bûye, bi rengeki heri gewre dipeqe û Newroza 1987'an li pêşberê xwe pêşengê qehreman a gelê Kurdistan û têkoşina rizgariya netewi a gelê Kurdistan dibine; lehengi û qehremaniya PKK dibine.

Îroj li welatê me şerê me ê berxwedanê ê qedrûqiymet gihaye qonaxên bilind. Eniya me, ger li welat û ger ji li derveyi welat, ku Kurdên welatperwer li wir dijin, yekitiyên xortan, jinan, gundi û karkeran ûhw... pêşvedibe. Gelê Kurdistan bi hêzên xwe yên ARGK dilxweş û dilovan dibe. Yekitiyên ARGK, li bendavên çiyayên bilind yên Kurdistanê û li deşt û bajarên Kurdistanê bi komên ji sedan kes xwe kirine kozan. Gişt ev pêşketin, karvaniyê de tên mana jiyanê de pêşvebirina biryarên ku Komcivîna PKK a Sêwemin de hatine girtin.

Gava niha, di van rojan de şer li Kurdistanê bi hemû dijwariya xwe berdewam dike, dinya carek din dibîne ku, teknîka nujentirin nikare îrada mirovî û hîma bawerî binkeftî bike.

Gavên pêşemin a bikaranîna van biryaran de, dewleta mêtingerên faşist bi hemû hebûn û nebûna xwe, dixebite ku pêşketinan birawestine.

Bili hertiştî, têkoşina em a berxwedana şoreşgerî rojbiroj xurtdibe, firehdibe û bi leztir berdewam dike. Û gelê me Newrozê, bi hogiriki û egidiki leyiqê vê rojê, û bangên serfiraziyê pirozdike.

DEWLETA TİRKÊN MÊTİNGER Lİ EWRUPA TÊ TENGEZARKİRİN

Bi Hezaran Welatperwer Têkilî Qempanya Biharê Bûn

Bi destpêka mêjûya 17'ê Sibatê 1987'an pêde, ji aliyê bi hezaran welatperwerên ji Kurdistanê yên dilxwaz û piştgirtên ERNK li gelek welatên Ewrupa, li diji azînên cenga taybeti a dewleta mêtingerên faşistên Tirk, duhev livbazi û kiryar pêkhatin. Welatperwerên Kurd, azînên cenga taybeti, daxwaza koçberkirina gelê me, cezayên idamê (bidarvekirinê), opersyonên leşkeri û girtinan, êrişa Komara Tirk li Kurdistana Başûr û herwusa qomplo û êrişên dewleta Swêdê li diji Têkoşina Rizgariya Netewa Kurdistan-TRNK protestokirin. Piştgirtin û hevkariya xwe ji bo berxwedanên birçimayinê yên li girtigehên bajarê Adana û Swêdê duxuyankirin.

Welatperwerên Kurd yên ku li derveyi welat dijin hevkariya xwe bi herrengi ji bo şerê hêzên me yên rizgariyê yên çekdari ku li diji hêzên hov û dagirker peşve dibin, danin holê. Livbaziyên tolhildana şoreşgeri yên ku seri de li Qilaba, Erûhê, Şirnexê, Çolamergê, Ceylanpinarê, Hezexê, Egilê, Nisêbinê, Dêcle, Midyadê û Cizira Botan, herwusa li çar hêlên Kurdistanê bilindbûn, bi raperin, meş, civînên ji bo rojnaman, zeftkirina avahiyan, sazikirina şevan û numayişên bi hezaran welatparêzên Kurd li Ewrupa berdewam kirin û dijmin tengezar û melûlkirin.

NÛÇE rûpel 21. de

Lİ ÊRÛHÊ ÊRÎŞEK ÇÛ SER CİVÎNA ÇETAN: 2 MİRÎ, 4 BRÎNDAR

Ji ber ku vê dema dawiyê de hêzên me yên rizgariyê yên şoreşger derbên giran li çetewaniya milisên bêbext xistin, ev xain ketin nava tirsa jiyana xwe. Tevli berpirsiyarên dewleta mêtingerên faşist civînan çêdikin û li rê û azînan digerin, ji bona ku xwe ji hêrs û gira gelê me, ji derbên xedar yên yekitiyên mê yên gerilla xelasbikin. Milisên bêbext, xwestin ku civîneke vê nolê li gundê Çimencik navça Êrûhê bajarê Sêrtê ji pêkbênin.

Roja 19'ê Sibatê 1987'an yekitiki me a gerilla a ji yên ARGK (Artêşa Rizgariya Gelê Kurdistan) pêhesiya ku, ev civîn li mala dijminê gel û serokên çetan, keyê (muxtarê) gundê Çimencik Tahir Orgen, wê pêkbêtin. Yekitiya me roja civînê êrişek bire ser vê malê û fêra ku ev koma bêbextan heq kiriye da wan. Taliya êrişa hêzên me yên rizgariyê, ji van çetên ku çek ji dijmin girtine û duhev gunehkariyê li diji gelê me dikin, 2 kes hatin kuştin, 4 kes ji brindar ketin.

Têkoşina me a rizgariya netewi li navça Êrûhê bêhtirin pêşveçûye. Piştî 15'ê Tebaxê 1984'an pêde ji, navê vê navça me li temami cihanê belav bû. Lê ji wê rojê vir de, dijmin ji bêhtirin bera xwe daye vê navça me. Gelê dorhêlê, bi giraniya xwe têkoşina me a rizgariya netewi weke doza xwe a zikmaki dibine û alikariyên ji her babêti pêşkêşi têkoşinê dike, lê hin kesên xwefiroş ji hevkariki gemar bi dijmin re dikin û bûne dijminê gelê me û welatê me. Komara Tirk, bi alikariya van çend nandoz û nokeran, dixwaze çetevaniyê rêkxistin bike. Lê belê ev keftûlafta dijmin, bi hilpişkina buhara 1986'an bin pêşengiya karvaniyê a timsalê hogiriya gelê me rêheval EGÎT, hat têkbirin. Hinek ji kesên ku çek ji dijmin girtibûn ji hêla yekitiyên me yên rizgariyê qima wan hat anin û çekên xwe dîsa vegerandin dijmin. Yên ku nehatin rê ji, ceza maf kiribûn girtin û serê wan yeko-yeko hate perçiqandin. Gava dijmin bi her çare û azinê dixebite ku çetevaniyê ser lingan bihêle û pêşve bibe, hêzên me yên rizgariyê ji, bi vê livbazi û êrişa xwe a taliyê şanikirin ku, ji bo tunekirin û perçiqandina avahiya çetên sixur xwedi biryar û qirarin. Weke nûçên berdestê me bûn, yek ji yên hati kuştin birayê keyê gunde. Navê vi kesê bi mirinê hate cezakirin, Ahmet Orgen e. Çetên milis yên bi navê Hasan Orgen, Hûsamettin Gok, Resul Bakir û Ali Akinci ji, brindar ketine. Ev livbazi ji hêla gel bi şahi hate pirozkirin û yekitiya me bê hundabûn vegeriya parêzgeha xwe.

NÛÇE rûpel 19. de

Serpêhatina me a yekîtî, serhildan û berxwedanê–Newroz bi şahî tê pîrozkirin

Bihara sala 1987'an, ku Têkoşîna Rizgariya Netewa Kurdistan de hilpişkineke nûhe, bi derbên ku li welat duhev li dijmin dikevin digihe têdayiyeka bilind û têkilbûna girsên gel yên welatperwer nav refên têkoşinê de dilezine.

Welatperwerên ji Kurdistan yên li Ewrupa dijin, yên ku tesîra van pêşketinan kuriyên dilên xwe de sehdikin, bêhtir xwedî li têkoşinê derdikevin û xwe li dora delametên (wezîfên) rizgariya ne-

Dumahik rûpel 20. de

TÊKOŞERÊ ERNK AHMET AYDİN Bİ DESTÊ XAÎN Û XULAMAN HAT KUŞTİN

Emê bîranîna Wî bi bilindkirina şerê rizgariya netewî zînde hêlin!

Mêtingerên Tirkên faşist yên ku li pêşberê têkoşîna me a berxwedana şoreşgerî rojbiroj bêhtir ber bi mirina xwe ve diçin, carek din çar destên xwe davêjin bêbextan. Li Kurdistanê cahşên sîxur û noker çekdar dikin û derdixin hemberê pêşmergên me, li derveyî welat jî komên xain û xulam dilivênin. Roja 7. Adarê 1987 li bajarê München, lawê gelê me ê egîd û mêrxas, şervanê Eniya me ê hogir Ahmet AYDİN, bi berikên koma xain û xulaman a bi navê "Rêya Azadî" hate kuştin.

Bîranîna Wî rêberê me ye.